ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἐκδοθέντα τῇ ἐγκρίσει τῆς Αὐτοῦ Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'. εἰς ἃ προσετέθησαν καί τινες θεῖαι περικοπαὶ ἔκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης.

Ἐπιμελείᾳ Γεωργίου Ἰωάννου Ἀϊμελίδου.

καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Αὐτοκρατορ. Ὑπουργείου.

Τύποις Εὐαγγ. Μισαηλίδου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει Οὐζοὺν Τζαρσὴ Ταμπουραδζὴ Χάν.

1883.

ΚΙΟΥΛΖΑΡΙ

IMANI MESIXI.

Ὀρθόδοξος Χριστιανλαρηνιζὴν Οἰκουμενικὸς Πατριγὶ Σεραφετλοὺ Ἰωακεὶμ ἐφένδι χαζρετλερὶ ταραφηνδὰν πάδ-ελ-μουαγενὲ ταχσὶν βὲ τασβὶπ ὁ-λουνδουγὴ οὐζερινὲ Ἰνδζίλι σερὶφ βὲ Τεβρατὴν πάζη κε-λιμάτη μουκαδδεσεσὶ μαὰ τεφερουὰτ ἰλαβέιεν βὲ

Γεώργιος Ἰωάννου Ἀϊμὲλ ὀγλουνὴν σάϊ-ου γαϊρετὶ ζαμήμετεν

Μααρὶφ ναζαρέτι δζελιλεσὶ ρουχ-σατὴ ἰλὲ οὐζοὺν Τζαρσουδὰ Ταμπουραδζὴ χανηνδὰ Εὐαγγελινὸς Μισαηλίδης ματπαασηνδά τὰππ ἰδιλδι.

1883.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ 1891

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν σφραγῖδα τοῦ ἐκδότου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν περὶ τύπου νόμον, ἡ δὲ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν μετάφρασις ἀνήκει μόνῳ τῷ ἐκδότῃ.

Κερὲχ ἄϊνεν βὲ τακλίδεν βὲ ϰερὲχ λισάνη ἀχερὲ τερδζιμέτεν μοχρουμούζλε τασδὴϰ ὅλμαγιαν κιτὰπ ζουχουρινδὲ σαχτὲ ναζαρὴ ἰλὲ πακηλαρὰχ ὅ μακουλὲ κεσὰν κανὼν ἰνδινδὲ μεσουλ τουτουλαδζάκδηρ.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς «Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν ἐκκόπτει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπὸν καθαρίζει αὐτὸ διὰ νὰ φέρῃ πλειότερον καρπόν.» (Ἰωάν. Κεφ. 15. στιχ. 1—2).

Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιμιζ δεδὶ, «Πὲν χακικὶ ἀσμὰ ἴμ, βὲ Πεδερίμ παγπάνδηρ, πενδὲ μεϋβὲ βέρμεγεν χὲρ τζουπουγὶ καλδηρὴρ βὲ χὲρ μεϋβὲ βερενὶ δαχὰ ζιγιαδὲ μειβὲ βερμεσὶ ἰτζοὺν πακλάρ.» (Ἰωάν. πὰπ 15. ἰπ. 1—2).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

τοῦ Συγγραφέως

Πᾶσι τοῖς Ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς χάρις ἔλεος καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ παρ' ἐμοῦ δὲ εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Οἱ Χριστιανοὶ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τὸ νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὰς ἀρκούσας θρησκευτικὰς συμβουλὰς, συνέταξα τὸ παρὸν βιβλίον Ἑλληνιστὶ

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ 1897

ΜΟΥΕΛΛΙΦΙΝΙΝ

ΜΟΥΚΑΔΔΕΜΕΣΙ

Δζὸύμλε Ὀρθοδὸξ Χριστιανλαρὰ Χὰκκ Τεάλιαδαν λοὺτφ·ου ραχμὲτ βὲ σελὰμ βὲ πιζδὲν ἰσὲ, εὐχὴ, εὐλογία βὲ συγχώρησις ὁλά.

Χριστιανλαρὴν μαὰ ἐβλὰτ βὲ ἀγιὰλ δίντζε μεναφίϊ κεσιρελερινὲ μουδζὶπ βὲ μηκδάρη κεφαγεδὲ νεσαγιχὶ χαβὶ ὁλαρὰκ ἴσπου κιταπὶ πὶτ τερτιπ Τούρκδζε

καὶ Τουρκιστὶ ὀνομάσας αὐτὸ «Ἀπανθίσματα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως». ὡς περιέχον ἐν συνόψει ὅσα χρεωστεῖ νὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ φυλάττῃ ἕκαστος Χριστιανὸς, ἤγουν τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν ἀγάπην, καὶ τὰ καλὰ ἔργα, καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὰ κακὰ, ὡς καὶ τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς ἡμετέρας πίστεως. Ἐν τέλει δὲ τούτου τοῦ Ἀπανθίσματος προσέθηκα Ἑλληνιστὶ καὶ Τουρκιστὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου συγγραφέντα 20 κεφάλαια, πρὸς δὲ καὶ ἑορτο-

βὲ Ρούμδζε τεελὶφ βὲ τασνὶφ ἰδοὺπ ἰσμινὶ «Κιόυλζάρι Ἰμάνι Μεσιχὶ» τεσμιὲ ἐϊλεδὶμ, ζίρα πουνδὰ χὲρ πὶρ Χριστιανὰ μουκταζὶ ὁλὰν ὀεϊλὲρ, γιάνι ἰμὰν, οὐμοὺδ, μαχαππὲτ χὴβς ὁλαναδζὰκ ἐγιοὺ ἀμελλὲρ βέ σακνηλαδζὰκ φενὰ ἀμελλὲρ βὲ Δινιμιζὶν γεδὶ ἐσραρὴ μεβδζούδδηρ, βὲ ἀχηρηνὰ Τούρκδζε βὲ Οὐρούμδζε Μουκάδδεμα Στανπὸλ Πατριγὶ πουλουνὰν μερχοὺμ Κὺρ. Γεννάδιοσην γιγιρμὶ παπλαρηνὴ ζικρ ἰλὲ τεμὰμ οὐσουλινὶ βὰζ ἰδερὲκ πανλαρὴν δζούμλεσινὶ Ἀλλαχὴν ἰναγετὶ ἰλὲ τὰπ ἰτδιρδὶμ κὶ Χρι-

λόγιον μετὰ Πασχαλίου ἐκδοὺς ταῦτα εἰς φῶς διὰ τοῦ τύπου πρὸς ὄφελος καὶ χάριν τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ τὸ ἀναγινώσκωσι καθ' ἑκάστην κατὰ μόνας τε καὶ εἰς ἐπίκοον ἄλλων καὶ μάλιστα ἐνώπιον τῶν ἀγραμμάτων. Τὸ ἀνὰ χεῖρας Βιβλίον καίτοι μικρὸν τὸν ὄγκον εἶναι ὅμως μέγα κατὰ τὴν ἔννοιαν, ἐπειδὴ ὅστις τῶν Χριστιανῶν, φυλάξει κατὰ γράμμα μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὰ ἐν αὐτῷ θέλει κληρονομήσει τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὁποίαν εἴθε ν' ἀξιώσῃ ἡμᾶς ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καί

στιανλαρὰ χεδιγέ βεριλσίν· ἴμδι πὲ γενὲ κιταπὶ δζάνι κιονόυλδὲν ἀλοὺπ χὲρ κιόὺν, κερὲκ τὲν χαδὰ κερὲκ Χριστιανλαρὴν, χούσουσα ὀκουμάκ πίλμεγενλεριν, ὀνλερινδὲ ὀκουγιάσηνηζ. Κερτζὲκ μικδάρτζα κιουτζούκδουρ ἔμμα, κεϊφιέτδζε πογιούκδουρ, ζίρα ἔγερ πουνδὰ γιαζηλὰν ἀεϊλερὶ σὸν νεφεσινιζὲ δεγὶν τουτάρησανηζ, Χὰκκ Τεάλιανην λούτφ - ου ἰναγετινὲ ναὶλ ὀλούρσουνουζ ὅλ λουτφὲ κιάσκε Πε-

τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁ ἐν Τριάδι εἷς Θεὸς οὗ ἡ δόξα ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμστελόδαμον, ἐν ἔτει 1743.

δἔρ Ὀγοὖλ βὲ Μουκαδδὲς Ροὺχ, πὶρ Ἀλλὰχ, δζὸύμλεμιζὶ λαὶκ ἐἶλεγὲ κὶ Ἀνὰ σίμδι βὲ δάἶμα βὲ ἐπεδλερὶν ἐπεδλεριπέδεκ χὰμδ βὲ ἰζζὲτ βὲ σεδζδὰ βαδζίπδιρ. Ἀμήν.

Ἀμστερδαμ 1743.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Σκεπτόμενος νυχθημερὸν τίνι τρόπῳ ἠδυνάμην νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μου προσφέρων αὐτοῖς ἐκδούλευσίν τινα, ἐνέτυχον ἀρχαῖον καὶ ψυχωφελές τι βιβλίον ἐκδοθὲν πρὸ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ παντελῶς ἐκλείψαν, ὅπερ ἀπεφάσισα ἵνα ἀνατυπώσας ἐκδώσω εἰς φῶς. Καθὼς δὲ κατὰ τὸ Εὐαγγελικὸν ρητὸν «ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Ματθ. Κεφ. ΚΒ'. στίχ. 21) χρεωστοῦμεν νὰ γνωρίζωμεν τοὺς νόμους τοῦ ἐπιγείου ἡμῶν Ἄρχοντος καὶ ἐκπληρῶμεν τὰ πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντα πρὸς ἴδιον ἡμῶν συμφέρον,

ΜΟΥΚΑΔΕΜΕ.

Κεδζὲ βὲ ϰḭοὺνδοὺζ ἐπνάϊ̈ δζινσιμὶν πὶρ χηδμέτι μϑφτεχιρεσνιδέ πϑlϑνμὰκ ἀρζου σηνδάϊ̈κεν πὸὺ κιτάπὴ μϑστεταπὴν νϑσχάϊ̈ ἀσληγεσινδὲν πὶρ ἀδεδὶ χήνι τεελὶφ βὲ ταπὴνδὰν σίμδιγιὲ καδὰρ γιὸὺζ κὴρκ σενὲ μουροὺρ ἐδερὲκ ναδὴρ πουλουνδϑγοὺ χαλδὲ γιέδι ἀδζιζανεμὲ ϰετζμὶς̈ βὲ Χριστὸς ἐφένδιμιζ Ἰνδζίλι Ματθαῖοσουν πὰπ 22 ἰπαρὲ 21ινδὲ «Καισαρηνκινὶ Καισαρὰ» γιάνι παδισαχηνκηνὴ παδισαχὰ, βὲ Ἀλλαχηνκηνὴ Ἀλλαχὰ ἐδὰ ἴδινιζ πουγιουρδουγοὺ ϰιπὶ δουνγιαβὴ χιὸϰούμδαρημηζὴν ἀϊδὰτ βὲ τεχιαλίφι σάϊ̈ρεσινι τεμαμὴ ἰλὲ βιροὺπ κανονλαρηνὴν μουγαϊ̈ρινδὲ πουλούνμαδηγημὴζ χαλδὲ πὶλ βουδζοὺχ χακκημηζδὰ

οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ὠφελίμου τούτου βιβλίου, ὅπερ ἕκαστος ὀρθόδοξος Χριστιανὸς δέον νὰ ἔχῃ καὶ ἀναγινώσκῃ αὐτὸ εἰς ἐπίκουρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, κατανοοῦμεν τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καθήκοντα ἡμῶν, ἤτοι, τὰ χρέη τὰ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Θείας Θρησκείας ἐπιβαλλόμενα εἰς ἡμᾶς καὶ ρυθμίζοντες τὸν βίον ἡμῶν ὅπως δεῖ, τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων ἡμῶν καὶ τοῖς κατὰ καιροὺς ὡρισμέναις προσευχαῖς, μεγάλως ὠφελούμεθα ἀξιούμενοι τῆς ἀϊδίου μακαριότητος. Ὅθεν πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν ἀποβλέπων, ἔχων δὲ καὶ ἀρωγὸν τὴν εἰς τὰ τοιαῦτα εὐγενῆ ἐλευθεριότητα τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ Γαμβροῦ μου Κυρίου Δημητρίου Τζαρακίδου καὶ τῶν ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ σημειουμένων φιλομούσων συνδρομητῶν τὴν ὑλικὴν συνδρομὴν, προέβην

χαϊρλὴ ὀλαδζαγὴ μισιλλοὺ πὸϊλὲ μενφαατλὴ κιταπὴ δαχὴ χὲρ πὶρ χριστιανημὴζ χανελεριμιζδὲ πουλουνδουραράκ δάϊμα ἐβλιάδ-ου ἀγιαλημίζλε περαπὲρ δηκκάτλε ὀκουγιοὺπ δινιμιζὶν ἀκαγὶτ βὲ φεραγηζηνὴ ἀνναγιαράκ πὶλ δζὸύμλε μουαμελατημηζὴ ἀνά τεβφὶκ ἰλὲ δζενάπη χακκὴν ἐβαμηρηνὴ ἰδζρὰ βὲ νεχινδὲν ἰτζτινὰπ βὲ ζάτι πακηνὰ φεριζεὶ ζιμμετιμὶζ ὀλὰν ἰπαδετιμιζὶ ἐβκάτι μϐαγενεσινδὲ ἐδά ἐτδιγιμιζδὲ ἐζχέρι δζιχὲτ σααδέτι χαλὲ ναὶλ ὀλαδζαγημὴζ ἀσικιὰρ ὀλδηγηνδὰν μεζκιοὺρ κιταπὴν πὶλ ἰφτιχὰρ μϐδζτζέττετεν τὰπ ἰλὲ τενβιρινὲ Δαματὶμ Τζαράκ ὀγλοὺ Δημητράκη ἰλὲ δζάν οὐ διλδὲν γαϊρὲτ βε ἰκτὰμ βὲ νιχαγετινδὲ ἴσμϐ ὀχρετλερὶ κιόστεριλὰν χαϊρχὰχ μουστεριλέρδε μεσαριφινὲ γιαρδὴμ ἰδερέκ Χριστὸς ἐφένδιμιζιν πὲκ τζὸκ ἀτὶκ βὲ μεσχοὺρ πὶρ τασφίρι σεριφινὶν ἄϊνισινι κεσιδὲ βὲ ἴλκ σαχιφεσινδὲ πὶλ τερσὶμ βὲ κιτάπη μεζπὲϑρ

μετὰ θάρρους καὶ χαρᾶς εἰς ἀνατύπωσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας βιβλίου κοσμήσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτι δὲ πρὸς πλείονα σαφήνειαν τοῦ κειμένου καὶ διά τινας ἑτέρους λόγους ἀφορῶντας τὸ φρόνημα τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς προσέθηκα διαφόρους περικοπὰς ἔκ τε τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης ἐν ὑποσημειώσεσι πρὸς ἃς παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης διὰ τοῦ στοιχείου (α). Αἱ δὲ παραλλάσσουσαι τὴν ἔννοιαν γραφικαὶ περικοπαὶ διηρέθησαν διὰ μικρῶν γραμμῶν. Ἕνεκα δὲ τῶν κανόνων τῆς γλώσσης ἡ εἰς τὸ Τουρκικὸν μετάφρασις τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου ἐγένετο ἐρμηνευτικῶς εἰς πλεῖστα μέρη αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον εἰς ἓν βιβλίον ἵνα μὴ παρεισφρήσωσι τυπογραφικὰ λάθη, διὰ τοῦτο ἐλήφθη ἡ δέουσα φροντὶς καὶ ἐ-

μουντερεδζατηνὴν τεεγὶδ βὲ τασδικινὶ χαβὶ ὀλούπ πεγιανηνὰ λιόυζόυμ κιόρόυλάν Ἰνδζίλι Σὲρὶφ βέ Τεβρατὴν πάζη κελιμάτη μουκαδεσελερὶ ὀκουνμασὴ ἰδζὰπ ἰδὲν γερλερινδὲ ἰσαρὰτ ὀλουνὰν πιρὲρ (α) βὲ ἀραλαρηνδὰ τζεκιλὰν δζιζγιλαρὴν ζιρλερινὲ μάα τεφφερουὰτ σὲρχ βέ ἰλαβὲ βὲ πὶρ πὰχς χακκηνδὰ ὀλὰν μουκαδδὲς κελαμὴν χιταμὴ ἰλὲ δἰκερινε πασλανδηγὴ ἀνλασηλμασὴ ἰτζοὺν ἐββελερινὲ πιρὲρ οὐφαδζήκ χὰττ κεσιδὲ πιρλὲ βὲ Τόύρκδζε λισανὴν σιβεσὶ ἰκτιζασήνδζα Ρούμδζαδαν δαχὰ ζιγιαδὲ ἰζαχὰτ κιόστεριλερὲκ βὲ έορτὴ βὲ Πασχάλιονδα πουλουνὰν Ρούμδζε λογατλαρὴν Τόύρκζδελερὶ δαχὴ Ἀλφαβῆτα σηρασὶ ἰλὲ γιαζηλοὺπ βὲ ματπαάδζα κατζηνδζή σαχηφὲ βὲ σηραδὰ σεχριὰτ βακὴ ὀλδιγὴ σονιδὰ δὲρδζ ὀλιδνὰν χαταδὰ πὶλ ἰραγιὲ τάσηχαν σεβαπδὰ πεγιὰν κηληνμὴς ὀλδουγὴ χαλδὲ μεζκιόὺρ κιταπὴν ἄδνη ἰναγιετὶ

Υἱέ μου, μὴ λησμονῇς τοὺς νόμους μου, καὶ ἡ καρδία σου ἂς φυλάττῃ τὰς ἐντολάς μου. Διότι μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην θέλουν προσθέσει εἰς σέ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια ἂς μὴ σὲ ἐγκαταλείπωσι· δέσε αὐτὰς περὶ τον τράχηλόν σου· ἐγχάραξε αὐτὰς ἐπάνω εἰς τὰς πλάκας τῆς καρδίας σου. Οὕτω θέλεις εὑρεῖ χάριν καὶ εὔνοιαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἔλπιζε εἰς τὸν Κύριον ἐξ ὅλης σου τῆς καρδίας καὶ μὴν ἐπιστηριζησαι εἰς τὴν ἰδικήν σου σύνεσιν. Εἰς ὅλους τοὺς δρόμους σου αὐτὸν γνώριζε, καὶ αὐτὸς θέλει διευθύνει τὰ διαβήματά σου. Μὴ νομίζῃς τὸν ἑαυτόν σου σοφὸν, φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ ἔκκλινε ἀπὸ τὸ κακόν. Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἰατρεία εἰς τὰ ἐντόσθιά σου, καὶ μυέλωσις ε'ς τὰ ὀστᾶ σου.

(Παροιμίαι Σολομ. Κεφ. 3. ἐδ. 1—8).

Ὄγλουμ, πενὶμ Νόμοσλαρημὴ οὐνούτμα, σενὶν καλπὴν πενὶμ τενπιχλεριμὶ χὴβζ ἰτσυὺν κιουνλερὶν οὐζαναδζὰκ βὲ πουνούνλα ὁμροὺν σενελερὶ βὲ ἰστιραχατὴν ἀρταδζάκ· μερχαμὲτ ἰλὲ χακηκὰτ σενὶ τὲρκ ἔτμεσινλερ ἀνλερὶ πογιουνουνὰ ρὰπτ ἴτ, βὲ σενὶν γιουρεγινὶν λεφχαλερὶ οὐζερινὲ ἰσαρὲτ ἴτ, ποὺ σουρέτλε Ἄλλαχὴν βὲ ἰνσανὴν γιανηνδὰ νιϊμὲτ βὲ τεβεδζδζοὺχ πουλαδζάκσην πουτοὺν γιουρεγινδὲν Ἄλλαχὰ οὐμὶδ ἴτ, βὲ κερδὶ ἀκληνὰ κιουβέρμε σενὶν χὲρ ταρικλεριν-δὲ ἀνὴ ταγὴ, ὅ σενὶν χατβελερινὶ ἰδαρὲ ἰδεδζὲκ βὲ κερδινὶ ἀλὶμ ζὰνν ἔτμε, ραππίτερ κὸρκ βὲ φρεναληκδὰν ἰνχιρὰφ ἴτ, Γιαγὴ σὰπ ποὺ σενὶν ἰδζερουνὲ σιφὰ ὁλαδζὰκ βὲ κεμικλερινὶ ἰλὶκ ἰλὲ δολδουραδζάκδηρ.

(Ἐμσάλη Σουλεϊμαν, Πὰπ 3 ἰπ. 1—8).

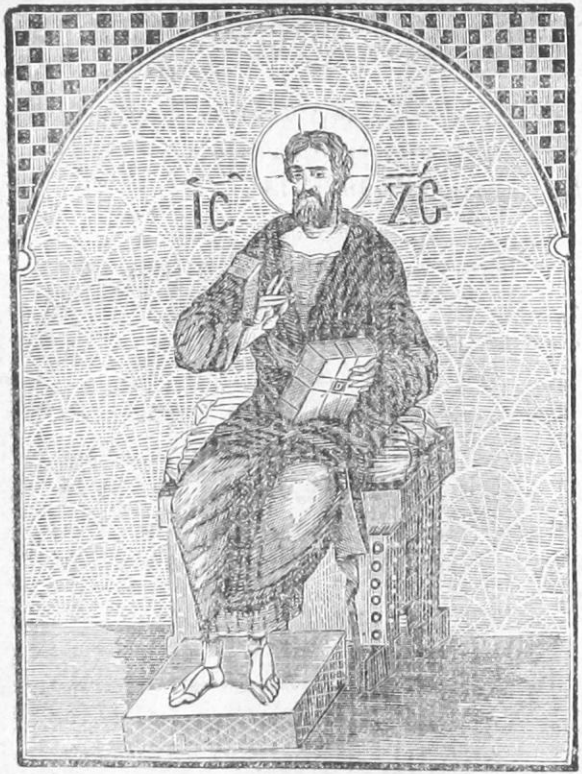

Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμὲ δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. (Ἰωάν. Κ. 8. ἐδ. 12)

Αὕτη δὲ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ, τὸ νὰ γνωρίζωσι σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. (Ἰωάν. Κ. 17. ἐδ. 3.)

Ἂς μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. (Ἰω. Κ 14. ἐδ. 1).

Ἐὰν δὲν ἤλθον καὶ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, ἁμαρτίαν δὲν ἤθελον ἔχει. Τώρα ὅμως δὲν ἔχουσι πρόφασιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ μισῶν ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Ἐὰν δὲ ἔκαμον μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος ἔκαμεν ἁμαρτίαν δὲν ἤθελον ἔχει ἀλλὰ τώρα καὶ εἶδον καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλὰ τοῦτο ἔγεινε, διά νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν «Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν, ὅμως ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψει πρὸς σᾶς παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνο θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε διότι ἀπ' ἀρχῆς μετ ἐμοῦ εἴσθε.» (Ι. Κ. 15. ἐδ. 22—27)

Χαγιάτη ἐπεδιὲ σὲν γιάληνιζ Χάκκ Ἀλλαχὴ βὲ ἰρσὰλ ἐτλεδιγὶν Ἰησοῦς Χριστοσὴ πιλμέκδιρ. (Ἰωάνν. πάπ 17. ἰπ. 3).

Καλπηνὴζ μουσταρὴπ ὅλμασην. Ἀλλαχὰ ἰμὰν ἔδινιζ πανὰ δαχὴ ἰμὰν ἔδινιζ. (Ἰωάνν. πάπ 14. ἰπαρὲ 1).

Ἔγερ πὲν κελουπ ἀνλερὲ σοτλέρεμις ὀλσάτδημ κιουναχλαρὴ ὀλμάζηδη, ἄμμα σίμδι κιουναχλαρὴ ἰτζοὺν πεχανελερὶ γιόκδουρ. Πανὰ πούγζ ἐδὲν Πεδεριμὲ δαχὴ πούγζ ἐδέρ· ἔγερ ἀραλαρηνδὰ πασκὰ πὶρ κίρσενιν ἰόζρὰ ἔτρεδιγι ἀμελλερὶ ἐτριὶζ ὅλμασάτδημ κιουναχλαρὴ ὀλμάζηδη, λάκιν σίμδι βὲ χέμ κιορδουλὲρ βὲ χὲμ δαχὴ πανὰ βὲ Πεδεριμὲ πούγζ ἐτδιλὲρ, ἄμμα σεραατλερινδὲ πανὰ πίλα σεπὲπ πούγζ ἐτδιλὲρ δεγιοὺ μουχαρρὲρ ὀλὰν κελὰμ ἰτμὰμ ὀλουνμὰκ ἰτζοὺν (πότλὲ ὀλδοὺ) φάκατ Πεδὲρ ταραφηνδὰν πενίμ ἰρσὰλ ἰδεδζεγὶμ τεσελλὶχ ἐδιδζὶ γιάνι πεδερδὲν χουροὺδζ ἰδὲν χακκηκάτ ρουχὴ κελδιγὶ ζαμὰν πενίμ χακκημδὰ ὅ σαχαδὲτ εδεδζέκδιρ βὲ σὶζ δαχὴ σαχαδὲτ ἰδέρσινιζ, ζίρα ἴπτιδαδαν περοὺ πενίμ ἰλὲ περαπέρσινιζ.» (Ἰωάν. πάπ 15 ἰπ 22—27).

† «Πὲν δθ,γιανὴν νουρὶ ἴμ· πανὰ ταπὶ ἰλὰν ζθλμετδὲ γιουρούμεγιουπ ἄνδζακ νούρι χαγιατὰ μαλὶκ ὀλαδζάκδηρ», δεδί. (Ἰωάνν. πάπ 8. ἰπ. 12).

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν μέσων δι ὧν ἕκαστος Χριστιανὸς δύναται νὰ σωθῇ.

Τέσσαρα κυρίως πράγματα ἀπαιτοῦνται πρὸς σωτηρίαν τῶν Χριστιανῶν· ἤγουν, Πίστις, Ἐλπὶς, Ἀγάπη καὶ καλὰ Ἔργα. Τὰ τέσσαρα ταῦτα εἶναι ἰσάριθμα 1ον μὲ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ Σταυροῦ

ΤΕΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
1897

ΚΙΟΥΛΖΑΡΙ

ΗΜΑΝΙ ΜΕΣΙΧΙ.

ΠΙΡΙΝΑΖΙ ΠΑΠ.

Χὲρ Χριστιανὴ (κουναχδὰρ) χελὰς ἰδὲν σεϊλὲρ περιανηνδάδηρ.

Χριστιανλαρὴν χελασηνὰ ἐλζὲμ ὁλὰν μεσχούρ σεϊλερ ὀρτὸηρ, ἰμὰν, ὀυμουὸ, μουχαππὲτ βε ἐγιοὺ ἀμελλὲρ· πουνλαρὴν ἀδετὶ σάϊρ τζόκ σεϊλερὶν ἀδετινὲ μουσαπιχὲηρ· Ἰσὶ Σταυροσοὺν δὸρτ ταφηνὰ 2 ὀζανὴν

2ον μὲ τὰς τέσσαρας γενικὰς ἀρετὰς τῆς ψυχῆς· ἤτοι τὴν ἀνδρείαν τὴν φρόνησιν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν σωφροσύνην. ἢ μὲ τὰς τοῦ σώματος· ἤτοι τὴν ῥώμην τὴν ἀρτιότητα τὸ κάλλος καὶ τὴν ὑγείαν· 3ον μὲ τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια, ἤτοι τὸ κατὰ Ματθαῖον, τὸ κατὰ Μάρκον, τὸ κατὰ Λουκᾶν, καὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην. 4ον μὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα τοῦ κόσμου, ἤτοι τὸν ἀέρα, τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν. 5ον μὲ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου. ἤτοι, τὴν Ἀνατολὴν, τὴν Δύσιν, τὴν Ἄρκτον καὶ τὴν Μεσημβρίαν 6ον μὲ τοὺς τέσσαρας ποταμοὺς τοῦ Παραδείσου, ἤτοι· τὸν Φυσῶνα τὸν Γεὼν τὸν Τίγριν, καὶ τὸν Εὐφράτην. 7ον μὲ τὰ τέσσαρα ἀξιομνημόνευτα τελευταῖα· ἤτοι, τὸν θάνατον τὴν τελευταίαν κρίσιν τὴν κόλασιν καὶ τὸν Παράδεισον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἡ πίστις περιέχεται εἰς τὸ σύμβολον

δόρτ πὰς φαζηλετὶ ποτλουνὰν, ἀεδζαὰτ, πασιρὲτ, ἀὰλὲτ βὲ ἰτιδαλὰ, βὲ τενὴν κουβέτ, κεμαλὲτ χούσν βὲ σηχατὰ· 3 Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, βὲ Ἰωάννησιν δόρτ ἰνδζιλινὲ 4 ἀνασίρι ἐρπααγιὰ γιάνι, χαβὰ, ἀτὲς, σοῦ, βὲ τοπραγὰ· 5 δουνιανὴν δόρτ ταραφὴ ὁλὰν σάρκ, γάρπ, κηπλὲ βὲ σιμαλὲ· 6 δζεννέτι ἀδενὶν δόρτ ἠρμακλαρηνὰ γιάνι Φυσών, Γεὼν, Σάτ, βε Φουρατὰ 7 δερχατὴρ ἐνμεμὴζ μακταζὴ ὁλὰν δόρτ ἀχὴρ σεϊλερὲ γιάνι ὁλοὺμ σόν σεραάτ,δζεχενεμ βὲ δζεννετὲ.

ΙΚΙΝΑΖΙ ΠΑΠ

Ἰμὰν πειαηηδάδηρ.

Ἰμὰν Πιστεύωδα μεβδζούτδηρ, ἀνὴν

ἤτοι εἰς τὸ Πιστεύω τὸ ὁποῖον πρὶν ἢ ἐξηγήσωμεν, πρέπει ν' ἀναφέρωμεν τὰ κυριωδέστερα μυστήρια τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς αὐτό. Γνωρίσατε λοιπὸν ὅτι δύω εἶναι τὰ κυριωδέστερα Μυστήρια τῆς πίστεώς μας· τὸ πρῶτον ἡ Ἑνότης καὶ Τριὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ δεύτερον ἡ σάρκωσις καὶ τὸ πάθος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ τῶν ὁποίων διακρίνονται οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, Ἰουδαίους καὶ τινας αἱρετικούς. Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον Μυστήριον πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν ὅτι εἰς οὐδὲν ὁμοιάζει τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, δὲν ἔλαβε ποτὲ ἀρχήν, ἀλλὰ πάντοτε ἦτο καὶ πάντοτε θὰ εἶναι καὶ τὸ ὁποῖον ἔκτισεν ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, τὰ κρατεῖ, τὰ κυβερνᾷ, τὰ κυριεύει καὶ τὰ ὁρίζει, ὑπάρχον ὑπεράνω πάντων τούτων καὶ ὀνομαζόμενον Θεὸς ὅστις εἶναι μὲν εἷς καὶ μόνος, ἔχει ὅμως τρεῖς ὑποστάσεις ἤγουν τρία πρόσωπα καλούμενα, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὰ δὲ πρόσωπα ταῦτα εἶ-

μανασηνὴ βέρμεζδεν ἐββέλ γάϊετ ἐλζὲμ ὁλὰν σηρλαρηνὴ πεϊὰν ἐδελὶμ. Ἰμανημηζὴν ἔν πὸγιοὺκ ἐσραρὶ ἰκίδηρ· πὶρὶ Ἀλλαχὴν πὶρλίκ βε οὐτζλουλιγὶ βὲ δίκερι Ἰησοῦς Χριστός ἐφένδιμιζιν δζεσετλενμεσὶ βε ἐλὲμ τζεκμεσίδηρ. Πού ἰκὶ ἐσρὰρ χριστιανλαρὴ δινσιζλερδὲν βε Γεχουδιλερδὲν βε πὰζη ραφαζηλερδέν τεφρὶκ ἐδέρ. Σήρρι ἐββελ ὁλὰν πὶρλίκ βὲ οὐτζλούλὴκ γιάνι Ἀλλαχὴν πὶρλιγὶ δουνιανὴν πουτούν σεϊλερινδὲν οὐστούνδηρ, πουνούν ἄσλα πασλανκηδζὴ γιόκδηρ, ἄμμα δάϊμα βάρ βέ βὰρ ὁλαδζακδηρ· βέϊσάϊρ πουτούν σεϊλερὶ χάλκ ἐττὶ βὲ πουνλαρὴν κιάφφεσι κενδὶ ζαπτηνδὰ βὲ ραπτηνδὰ βὲ τασαρηφηνδὰ βὲ ἐμρινδέδιρ, πουνλαρὴν οὐζερινδὲ γάϊετλε ἀλιάδηρ, βὲ πουνὰ Ἀλλὰχ τεσμιὲ ὁλουνούρ βε πὶρδηρ λάκιν οὔτζ σαχσδὲ μεβδζούτδηρ, ἰσιμλερὶ πουνλάρδηρ, Πεδὲρ Ὀγούλ βὲ ἀζὶζ Ρούχ βὲ πού οὔτζ σάχς οὔτζ Ἀλλὰχ δεγὶλ πίρδιρ, ζίρα ἀνλερδὲ ἄϊνη δζεβχὲρ βε ἰλαχιγὲτ βάρδηρ, νάσηλκι ἰνσανὴν ἀκλὴ, σοζού βε

ναι μία Θεότης καὶ μία οὐσία. Καὶ καθὼς ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τρία ταῦτα ἤγουν τὸν νοῦν, τὸν λόγον καὶ τὸ πνεῦμα, δὲν θεωρεῖται ὡς τρεῖς, ἀλλὰ ὡς εἷς καὶ μόνος ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς, ἐπειδὴ ἔχει τρία πρόσωπα, δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται (ἄπαγε) ὡς τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς καὶ μόνος Θεὸς, καὶ καθὼς ὁ Ἥλιος μόλον ὅτι ἔχει τρία τινα, ἤτοι τὸν δίσκον, τὴν ἀκτῖνα καὶ τὸ φῶς, δὲν εἶναι ὅμως τρεῖς Ἥλιοι, ἀλλ' εἷς Ἥλιος, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Θεὸς ἔχων τὰ τρία ταῦτα πρόσωπα, δὲν εἶναι τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς καὶ μόνος Θεός. Τοῦτο λοιπὸν εἶναι τὸ τῆς ἁγίας Τριάδος πρῶτον Μυστήριον. Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὸ δεύτερον Μυστήριον.

Τὸ Μυστηριον τοῦτο εἶναι ἡ γέννησις καὶ τὰ πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς ὁ προαιώνιος, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύ-

ρουχὶ ὁλμάγηλε οὔτζ ἰνσὰν δείλ λάκιν πίρδιρ. Κέζαλικ Ἀλλαχὴν οὔτζ σάχση ὁλμασή ἰλὲ οὔτζ Ἀλλὰχ (χάσα σούμμε χάσα!!) δεγίλδηρ, ἄνδζακ πίρδηρ βὲ νιδζεκι κουνεσὶν οὔτζ σεϊλερὶ γιάνι δζισμὶ, νὰρί βε χαραρετὶ ὁλμάγηλε οὔτζ κουνεζ δεγίλδηρ, λάκιν πίρδιρ πού βέδζχ οὐζερὲ Ἀλλαχὴν οὔτζ σαχσὴ ὁλμάσηλε οὔτζ Ἀλλὰχ (χάσα σούμμε χάσα!!!) δεγίλδηρ, λάκιν πίρδιρ βὲ ἁγία Τριάδα γιάνι ἄζίζ οὐτζλού δενιλούρ.

Κελελὶμ σήρρη σανὶ ὁλὰν Ἰησοῦ Χριστός ἐφένδιμιζιν τεβελλούδ βὲ ἐλὲμ βε ἰπτιλασηνά· ζίκρ ἰγλεδιγιμιζ ἀζίζ οὐτζλὰ γιάνι οὔτζ σαχσδὰν ὀγούλ τεσμιὲ ὁλουνὰν βὲ κούλλι ἐπεδιετδεν μουκατεμ ὁλὰν Ἀλλὰχ ἰκινδζὶ σάχς Πεδερὴν χιμμετὶ βε ἀζιζ ρεχὲν κεββετὶ ἰλε πὶρ πάκ κηζδαν γιάνι Πα-

ματος, ἔλαβε σάρκα ἀνθρωπίνην ἀπὸ μίαν καθαροτάτην παρθένον, ἤγουν τὴν Παναγίαν, καὶ μόνος Θεὸς ἐγένετο Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τριάκοντα καὶ τρία ἔτη συναναστράφη μετὰ τῶν ἀνθρώπων διδάξας εἰς ἡμᾶς τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας, καὶ ποιήσας πολλὰ θαύματα, ἐσταυρώθη ἑκουσίως ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὡς θέλομεν εἰπεῖ εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ δεύτερον Μυστήριον. Πρέπει ὅμως νὰ ἠξεύρωμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, θεάνθρωπος ὤν, ἡ θεικὴ αὐτοῦ φύσις οὐδὲν ἔπαθεν, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη αὐτοῦ φύσις ὑπέστη τὰ πάθη, καθὼς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡλίου φωτιζόμενον δένδρον, ἐὰν κοπῇ δι' ἀξίνης, τὸ φωτίζον αὐτὸ φῶς οὐδὲν θέλει πάθει,

ναγίαδαν Ἰνσὰν τενινὶ βὲ ἰνσὰν δζανηνὴ ἀλδὴ, βε ὅλ βεδζχ ἴλὲ ἐββελδὲν φάκατ Ἀλλὰχ ἰδὶ, Ἀλλὰχ βὲ ἰνσὰν ὀλμαγὰ πασλαδὴ, βὲ ὀτοὺζ οὔτζ γιὴλ ἰνσανλὰρ ἴλὲ κονουσούπ χελασὴν γιολουνοὺ πιζὲ τεαρὶφ βὲ ταλὶμ ἐγλεδὶ, βε βαφὶρ μουδζούζατ ἐτδικδεν σόνρα κενδὶ ραδετὶ ἴλὲ Γιαχουδιλερδεν σάλπ ὀλουνδοὺ βὲ ἀνδὲ πούτούν δούνγιανὴν κούναχλαρὴ ἰτζοὺν βεράτ ἰτδὶ βὲ οὔτζ κιούνδεν σόνρα ὀλούμδεν διριλδὶ βὲ κὴρκ κιούνδεν σόνρα κιόκλερε τζηκδὴ νίδζε κι Πιστεύωδα δεγεδζέγιζ, βε πού πείαν ἐτδιγιμὶζ ἰκινδζὶ σηρδά. Πουνού δαχὴ πιλμελίγιζ κι, Χριστὸς ἐφένδιμιζιν Ἀλλαχλὴκ βε ἰνσανλὴκ ταπιατὴ ὀλμάγηλε, Ἀλλαχλὴκ ταπαατὴ δεγίλ, γιάληνηζ ἰνσανλὴκ ταπιατὴ ἐλέμ βε δὲρδ τζεκδὲ, νάσηλκι κιούνεσὶν ἀϊδηνληγὴ πὶρ ἀγαὸζ οὐζερίνδὲ ὀλδουκδὰ βε ὅλ ἀγαδζὴ πίρισὶ παλτὰ ἴλὲ κεσέρσε κιούνεσὶν ἀϊδηνληγὴ πὶρ δὲρτ τζεκμεκ ἄνδζακ γιάληνηζ ἀγαὸζ τζεκέρ πὶ βεδζχ ἰζρὲ Χριστὸς ἐφένδι

ἀλλὰ μόνον τὸ δένδρον θὰ ὑποστῇ τὸ πάθημα, οὕτω καὶ ἡ θεία φύσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲν παθοῦσα, ἡ παθητὴ αὐτοῦ ἀνθρωπίνη φύσις ἔπαθεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

Τό Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἤτοι τό Πιστεύω, εἶναι ὁ κανὼν καὶ ὁ ὅρος τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅστις διακρίνει τόν πιστόν ἀπό τόν ἄπιστον, ἤγουν τόν Χριστιανόν ἀπό τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τόσον τοὺς ἐθνικοὺς ὅσον τοὺς Ἑβραίους καὶ ὅλους τοὺς αἱρετικούς, περιέχει δώδεκα ἄρθρα καὶ εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον Πρῶτον.

«*Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.*»

Ἑρμηνεία

Πιστεύω καὶ πείθομαι ἐκ καρδίας, βε-

μιζιν Ἀλλαχληγὴ ἄσλα ἐλέμ βὲ δέρδ τζέκμεδι γιάληνηζ ἰνσανληγὴ τζεκδί.

ΟΡΤΖΟΡΝΑΖΟΡ ΠΑΗ.

Πιστεύωρουν τεφσιρὶ πεϊαρηνδάδηρ.

Πού Πιστεύω δογρού ἰμανὴν πὶρ κανονού βὲ χάδδη χουδούδη δηρκὶ ἰμανληγὶ ἰμανσηζδὰν γιάνι Χριστιανὴ μούλχιδλερδεν βὲ Γιαχουδιλερδεν βὲ πούτούν ραφαζηλαρδὰν ἀηρὴρ, βὲ ἀνὴν ὄν ἰκὶ καϊδελερὶ βάρ βε πουνλάρδηρ.

Πιρινδζὶ καϊδέ.

«Ἰμὰν ἰδέριμ πὶρ Ἀλλαχὰ δζούμλεγι ζαπτ ἰδέν Πεδερὲ ἀιὸτούν βὲ γερὶν βε δζὲμλε ἀιὸρούνέν βέ ἀιὸρούνμεγενὶν χάλκ ἰδιδζεσινέ».

Τεφσίρ.

Ἰμανὴμ βέ σουπχεσὶζ ἰτικατὴμ βέ καλ-

βαίως καὶ ἀναμφιβόλως, εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα φυσικόν καὶ γνήσιον τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, τόν ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν κτισμάτων τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγόντα, διαφυλάττοντα καὶ κρατοῦντα αὐτὰ τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ καλοσύνῃ καὶ ἀγαθότητι.

Ἄρθρον Δεύτερον.

«Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τόν ἐκ τοῦ Πατρός γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.»

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὄντα μονογενῆ Υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ μόνου τοῦ Πατρός, καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀπ' αἰῶνος

πιμδεκὶ ἰτιμαδὴμ σὸλ πὶρ βὲ γιάληνηζ Ἀλλαχὰ δηρκὶ, ὸλ Ἀλλὰχ μόυφρὲτ ὸγλουνοὺν ταπὶ βέ σαχὶχ Πεδερὶ βὲ κιὸὸὺν βὲ γερὶν χὰλκ ἰδιδζισὶ δζὸύμλε μαχλου κὰτ βὲ κιαϊνατήν κόυλλὶγετεν καδηρὶ βὲ κιαφφέϊ σεϊλερὶ γιοκτὰν βὰρ ἰγλεϊδζὶ βὲ ἀνλερὶν ζαπιδὶ βὲ χαφηζήδηρ, ζίρα ἀνὴν κερεμὶ βέ λουτφὴ βὲ ραχμετὶ βὲ μελαχετὶ ἐκπὲρ βὲ ἀζίμδιρ.

Ἰκιτδζὶ καϊδέ.

« Δαχὴ πὶρ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιγε Ἀλλαχὴν βαχὶδ ὸγλουνὰ κούλλι ἐπεδιετλερδὲν ἐβδὲλ Πεδερδὲν τεβελλὸὺδ ἐδενὲ Νουρδὲν Νοὺρ χὰκ Ἀλλαχδὰν χὰκ Ἀλλὰχ τεβελλὸὺδ ἐδοὺπ γιαραδίλμαμηδέ, Πεδερινὶν δζεβχερινὲ μουσαπὶχ ὸλανὰ κὶ χὲρ πὶρ σέϊ ἀνὴν βασιτασὴ ἰλὲ ὸλδού».

Τεφσὶρ.

Ἰτιμαδήμ σὸλ πὶρ Χριστὸς ἐφένδιγιέδιφκι ὅλ Χριστὸς Πεδερὴν βὲ Ἀλλαχὴν ὸγλούδηρ, βὲ πού μούφρὲδ ὸγοὺλ βὲ χὰκ

γεννηθέντα καὶ μὴ κτισθέντα, ἔχοντα τὰ αὐτὰ, ὅσα καὶ ὁ Πατήρ. Πιστεύω ὅτι ὁ Πατὴρ γεννᾷ καὶ ὁ Υἱὸς γεννᾶται, ὡς ὁ ἡμέτερος νοῦς γεννᾷ τὸν λόγον ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος ἡμῶν γεννᾶται ὑπὸ τοῦ νοὸς ἡμῶν, οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ γεννᾷ τὸν Υἱὸν, ὁ δὲ Υἱὸς γεννᾶται ἐκ τοῦ Πατρός.

Ἄρθρον Τρίτον.

«Τὸν δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.»

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ μόνος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγεννήθη ἐκ τῆς Παναγίας Παρθένου διὰ τοῦτο λέγεται ἀμήτωρ καὶ ἀπάτωρ, καὶ ἀμήτωρ μέν, διὰ τὴν πρώτην γέννησιν, ἀπάτωρ δὲ διὰ τὴν δευ-

Ἀλλὰχ μοὺφρὲδ Πεδερδὲν βὲ χὰκ Ἀλλαχδὰν ἐπεδιετλερδὲν ἐβδὲλ μεβλούδ δηρ βὲ νὰ μαχλούκδηρ, ἀνὴν ἰτζούν Πεδερδὲ νὲ καδὰρ σέϊ μεβδζούδ ἰσὲ ὀγουλδὰ δαχὴ μεβδζούδ διρ, ἴλλα κι Πεδὲρ βαλὶδ, ὀγὲλ, ἰσὲ μεβλούδ δηρ, νάσηλ κι πιζὶμ ἀκλημὴζ σόζούμούζού δογουρούρ βὲ σόζούμούζ ἀκλημηζδὰν δογὰρ, κέζαλικ Πεδὲρ ὀγουλού δογουρούρ βὲ ὀγούλ Πεδερδὲν δογάρ.

Οὐτζουνδζοὺ καϊδέ.

«Κὶ ἰνσανλαρημηζὴνχελασὴ ἰτζούν κἰδὶ_λερδὲν ἐνδὶ, βὲ μουκαδδές Ρουχδὰν βὲ κὴζ Μεριεμδέν τενλενδὶ βὲ ἰνσὰν ὀλδού.»

Τερσίρ.

Ἰτιμαδὴμ πού ὀὺζερέδηρ κι Πεδερὶν βὲ Ἀλλαχὴν μουφρὲδ ὀγλού ὀλὰν πού Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιμιζ μουάχηρεν μουκαδδές Ρουχούν κουββετὶ ἰλὲ χαζρέτι Μεριεμδέν τεβελλούδ ἐϊλεδὶ κενδισινέ ἀνασὴζ βὲ ἀτασὴζ δενιλίρ. Ἀνασὴζ ἐββελκὶ τεβελλουδὶ βὲ ἀτασὴζ ἰκινδζὶ τεβελλουδὶ ἰτζούν. Ἴμδι πουνδὰν πιλίριζ-

τέραν γέννησιν. Εκ τούτου μανθάνομεν ὅτι, ὁ Χριστὸς ἔχει δύω φύσεις, ἤγουν μίαν μὲν γεννωμένην ἐκ τοῦ νοὸς καὶ προφερομένην διὰ τῆς γλώσσης, ἀόρατον καὶ ἀψηλάφητον, ἑτέραν δὲ γραφομένην ἐπὶ χαρτίου θεωρουμένην καὶ ψηλαφητὴν, οὕτω καὶ αἱ τοῦ Χριστοῦ φύσεις εἰσὶ δύω· ἡ μία μὲν ἡ γεννηθεῖσα ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ Θεοῦ εἶναι θεία, ἀσώματος, ἀψηλάφητος καὶ ἀόρατος, ἡ δὲ ἄλλη ἡ γεννηθεῖσα ἐκ τῆς Παναγίας Παρθένου, ἀνθρωπίνη, σωματικὴ, ψηλαφητὴ καὶ ὁρατὴ, αἱ δὲ δύο αὗται τοῦ Χριστοῦ φύσεις εἰσὶν ἀσυγχύτως ἡνωμέναι.

Ἄρθρον Τέταρτον.

«Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα»

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω ὅτι, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, βουλόμενος νὰ σώσῃ τὸ ἀν-

κι Χριστοσούν ἰκὶ ταπιατὴ βάρδηρ, πὶρὶ ἀλλαχλὴκ βὲ δίκερι ἰνσανλὴκ βὲ νίδζεδεκι πὶζὶμ σὸζουμούζούν ἰκὶ ταπιατὴ βάρδηρ, πὶρ ταπιατὴ ὅλ κι ἀκλημηζδὰν δογὰρ βέ διλιμὶζ ἰλέ σὸϊλενούρ, βέ πού ταπιέτ κὶρὸυνμὲζ βὲ γιαπησηλμὰζ βὲ δίκερι ὅλκι ἐλιμιζδὲν δογὰρ βὲ κιαγὴδ ὸὺζερινδὲ γιαζηλὴρ βὲ πού ταπιὰτ κὶρὸυνὸὺρ βὲ γιαπησηλὴρ, πού βέδζχ ὸὺζερὲ Χριστοσοὺν ταπιατὴ δαχὴ ἰκίδιρ, πὶρ ταπιατὴ ὅλ κι Πεδερδὲν βὲ Ἀλλαχδὰν δογὰρ βὲ πού ταπιέτ ἰλαχιγὲ βὲ δζισιμσὶζ βὲ κὶρὸυνμὲζ βέ γιαπησηλμάζδηρ, βὲ δίκερ ταπιετὶ ὅλ κι Παναγίαδαν δογδὴ βὲ πού ταπιὲτ ἰνσανλού βὲ δζισιμλού βὲ κὶρὸυνὸὺρ βὲ γιαπησηλήρδηρ, βὲ Χριστοσοὺν πού ἰκὶ ταπιετὶ πὶλα ἰχτιλὰτ μουτταχὶδ ὁλούρ.

Δορδουνδζού καϊδέ.

«Βὲ πὶζὶμ ἰτζοὺν Πόντιος Πιλάτοσουν βακτηνδὰ Σταυροσὰ κεριλδὶ, βὲ ἰπτιλὰ τζεκδὶ βὲ κόμούλδί.»

Τεφσὶρ.

Ἰτικαδὴμ πού ὸὺζερὲ δηρκι Χριστὸς ἐ-

θρώπινον γένος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ποντίου Πιλάτου, κυβερνήτου τότε τῆς Ἰουδαίας, ὑπέμεινεν ἑκουσίως τὰς ἀπὸ μέρους τῶν Ἑβραίων γινομένας βασάνους καὶ αὐτὸν τὸν σταυρικὸν θάνατον. Ἐνίκησε τὸν Διάβολον, διότι, καθὼς ὁ Διάβολος ἐνίκησε τὸν προπάτορά μας Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου, οὕτω καὶ ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, ἤγουν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ ἐνίκησε τὸν Διάβολον, ἐπαναφέρων τὸν προπάτορα Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν, ἤγουν εἰς τὸν Παράδεισον, διὰ τοῦτο καθηλώθη, ἀπέθανε, ἀπεκαθηλώθη καὶ ἐτάφη εἰς νέον τάφον.

Ἄρθρον Πέμπτον

«Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς».

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω ὅτι, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς

φένδι ἰνσανὴν δζηνσηνὴ χελὰς ἰτμεγὲ μὲρὰδ ἰδερὲκ Γιαχουδιλερὶν ζαπιτὶ πουλουνὰν Πόντιος Πιλὰτοσουν ζεμανηνδὰ κενδὶ ραδετὶ ἰλὲ Γιαχουδιλερδὲν ἐνβάϊ ἰπτιλὰ βὲ ἰσκενδζὲ τζεκδὶ, πάδεχου Σταυροσὰ κεριλδὶ βὲ ἀνὴν οὐζερινδὲ ὁλδού βὲ Σεϊτανὰ γαλὶπ ὁλδοὺ βὲ νίδζε κι Σεϊτὰν ἐββελκὶ ἀδεμὲ γιάνι ἴλκ Πεδεριμιζὲ ὀδοὺν ἰλὲ γαλὶπ ὁλδὲ βὲ δζεννετδὲν ἰχρὰδζ ἐϊλεδί. Πούνδζηλαϊν ἰκινδζὶ ἀδὲμ ἄδδ ὁλουνὰν Χριστός ἐφένδιμιζ ὀδούνλε γιάνι Σταυρόσλε Σεϊτανὰ γαλὶπ ὁλδοὺ βὲ ζἰκρ ὁλουνὰν ἀδεμὶ βὲ σίλσιλεσινι δζεννετὲ ἰδχὰλ ἐϊλεδὶ βὲ ἀνὴν ἰτζοὺν ὁλδοὺ βὲ μηχλανδὴ βὲ σταυροσδὰν ἐνδιριλδικδὲν σόνρα πὶρ γενὶ μεζαρὰ κἰόμούλδού.

Πεσινδζὶ καϊδέ.

« Βὲ οὐτζούνδζού κἰοὺνδὲ κιταπλαρὰ κἰόρὲ διριλδί.»

Τερσίρ.

Ἰτικαδὴμ πουνοὺν οὐζερινδέδιρκι Χρι-

Χριστός, μετὰ θάνατον, κατῆλθε μὲ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἅδην, ὅπου εὗρεν ὅλους τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ πάσας τὰς ψυχὰς τῶν δικαίων, τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ἤτοι περὶ τὰ χαράγματα τῆς Κυριακῆς, ἐνώσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῷ σώματι, ἀπό τό ὁποῖον οὐδέποτε ἐχώρησε τὴν θεότητά του, ἀνέστη ἔνδοξος καὶ νικητὴς τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου, συναναστήσας συγχρόνως τὰς ἐν τῷ ᾅδῃ ψυχὰς τῶν δικαίων, δοὺς δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν βεβαίαν ἐλπίδα τῆς μετὰ θάνατον ἀναστάσεως ἡμῶν κατὰ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ δύναμιν.

Ἄρθρον Ἕκτον.

«Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός»

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω ὅτι, ὁ Κύριος ἡμῶν, ἀφοῦ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς Ἀποστόλους καὶ συναναστράφη μετ' αὐτῶν τεσσαρά-

στὸς ἐφένδιμιζ ὀλδόυκδὲν σόνρα δζανὴ ἰλὲ δζεχεννεμὲ γιάνι γέριν ἔν ἀσαγηδακὶ μεκιανλερινὲ ἐνδὶ, βὲ ἀνδὲ δζόύμλε μουπαρὲκ Πεδερλερὶ βὲ ἀδὶλ δζανλαρὴ πουλδοὺ βὲ οὐτζὠνδζόὺ Παζὰρ κἰόυνόυνόὺν σαχέρ βακτηνδὰ δζανηνὴ τενὶ ἰλὲ πιρλεσδιρδὶ βὲ κενδὶ Ἀλλαχληγηνὴ ὅλ τενδὲν ἄσλα ἀγιήρμαδη βὲ πού βὲδζχ οὐζρὲ ἰφτιχὰρ βὲ ἰζζέτλε διριλδὶ βὲ δζεχεννεμὲ βὲ ὀλόυμὲ γαλὶπ ὀλδού, βὲ ἀδιλλερὶν δζανλαρηνὴ διριλτδί βὲ κενδουσινὶν νιχαγετσὶζ κϐϐετὶ ἰλὲ ὀλόυμδὲν σόνρα διριλεδζεγιμιζὲ πὶζὲ σόυπχεσὶζ οὐμὶδ βερδί.

Ἀλτηνδζὴ καϊδέ.

«Βὲ κόϊλερὲ τζηκδὴ βὲ Πεδερὶν σὰγ ταραφηνδὰ ὀτουρδού».

Τεφσίρ.

Ἰτικαδὴμ πουνοὺν οὐζερινδὲ διρκὶ Χριστὸς ἐφένδι διριλδιγινὶ πεϊὰν βὲ ἀϊὰν ἐτμὲκ ἰτζοὺν κὴρκ κἰόὺν Ἀπόστολοσλαρα

κοντα ἡμέρας, πρὸς φανέρωσιν τῆς ἀναστάσεως, αὐτοῦ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς καθήμενος ὑπεράνω τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἔχων τὴν αὐτὴν μὲ τὸ Πνεῦμα δόξαν, τιμὴν, κράτος καὶ βασιλείαν.

Ἄρθρον Ἕβδομον.

« Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος ».

Ἑρμηνεία

Πιστεύω ὅτι ὁ Χριστὸς ὅστις εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καθήμενος δ'ἐπὶ τοῦ Πατρικοῦ του θρόνου κρίνει ἕκαστον μερικῶς μετὰ μεγάλης δυνάμεως, δόξης καὶ τιμῆς, θέλει ἔλθει πάλιν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ κρίνῃ ἅπαντας τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκροὺς, τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀναστηθησομένους, τόσον δικαίους ὅσον καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ θέλει ἀνταμείψει

γιάνι χαβαριουνὰ κενδινὶ ζαχὶρ ἐϊλεδικδὲν βὲ ἀνλάρλα κονουσδουκδὰν σόνρα ἔν ἀλιὰ κοϊὲ τζηκδὴ, βὲ δζεμίγι σεμαβὶ ἐτπαγινὴν οὐζερινδὲ βε Πεδερινὶν σὰγ ταραφηνδὰ ὀτουρδοὺ, ζίρα ἀνὴν σερέφ βὲ ἰζζετὶ βὲ ἀζαμετὶ βὲ μελκούτὶ Πεδερὲ μαδαπίχδιρ.

Γεδινδζὶ καϊδέ.

«Βὲ διριλερὶ βὲ ὀλούλερὶ χὸκμ ἰτμὲκ ἰτζοὺν γίνε μέδζδιλε κελεδζέκ κι ἀνὴν μελκούτὶ νιχαγετσίζδιρ».

Τεφσίρ.

Ἰτικαδὴμ πηνοὺν οὐζερινδέδιρκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ κοϊδὲ βὲ πεδερανὲ ταχτηνδὰ ὀτυρὰπ βὲ χέρ πιρισινὶ σιμδικὶ χαλδὲ δζεζίγετεν βε δάνιανὴν σὸν κιούνλερινδὲ γίνε ἀζὶμ κααδὲτ βὲ ἰφτιχὰρ βε ἰζζέτλε ἐνούπ δζεμλε διριλερὶ βὲ ὀλέλερὶ γιάνι ὅλ σαὰτ διριλεδζεκ ἀδιλλερὶ βε κούναχκιαρλαρὴ κούλλίγετεν χὸκμ ἐδερὲκ ἀνλαρὶν τενλερινὲ,δζαν-

τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἁπάντων δικαίων τε καὶ ἁμαρτωλῶν, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Ἄρθρον Ὄγδοον.

«Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ὁποῖον ἐλάλησε διὰ των προφητῶν καὶ τὸ ὁποῖον ἰδίως λέγεται Πνεῦμα ἅγιον, ὡς διαφέρον τῶν πνευμάτων καὶ ὡς ἀποτελοῦν τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς Τριάδος, συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ ἐκπορευόμενον παρὰ τοῦ Πατρός, ἔχον τὸ εἶναι αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος καὶ ἀενάως ἀπὸ τὸν Πατέρα. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν εἶναι κτιστόν, ἀλλ' ἐκπορευτόν,

λαρηνὰ, ἀμελλερινὲ κιόρὲ μούκιαφὰτ ἐϊλεγεδζέκδιρ.

Σεκιζινκὶ καϊδέ.

«Δάχη μουκαδδὲς Ρὰπ χαγιὰτ βεριδζὶ Ρουχὰ κὶ Πεδερδὲν μούνπαδὲκ βέ Πεδὲρ βὲ Ὀγὰλ ἰλὲ μεστζὸδ βὲ μούμεδζδζὲδ βὲ ἐμπιὰ ἰλὲ νατήκτ δηρ.»

Τεφσίρ.

Δάχη ἰτικαδὴμ Πεϊγαμπερλερὶν βασιτασὴ ἰλὲ σοϊλεμὶς ὀλὰν μουκαδδὲς Ρουχάδηρ. Μαχσούσεν μουκαδδὲς Ρούχ δενιλίρ κι μαχλουκὰτ ρουχλερινδέν φαρκὴ ὀλσούν, βὲ ὅλ Ρούχ ὄυτζ ὰαχσὴν ὀυτζόυνδζόυσὴ ὀλμάγηλε Πεδὲρ βὲ Ὀγούλ ἰλὲ μάεν μεσδζούδ βε μούμεδζδζὲτ ὀλούπ βε ἀνὴν κιαϊνετὶ ἐπεδιετλερδὲν ἐββέλ βέ δάϊμα Πεδερδέν μούνπαδέκδιρ, ἄμμα ἀνδέν χὰλκ ὀλουνμούς δεγίλδιρ, ἀνὴν ἰτζούν χαζρέτι Δαβὶδ Ἀλλαχὴν βε Πεδερὶν ὀγλοὺ βέ μακαδδὲς Ρούχ χὰλκ ὀλουνμοὺς ὄλμαγιηπ

διὰ τοῦτο ὁ προφήτης Δαβὶδ, ὡς ἀκτίστου ὄντος τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐχόντων δὲ τὴν ὑπόστασιν ἀπό τόν Θεόν τόν Πατέρα, λέγει ἐν τῷ ψαλτηρίῳ «Τῷ Λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστηρεύθησαν, καὶ τό Πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ κτλ.» Ὅθεν πρέπει νὰ πιστεύωμεν, καθὰ λέγει ὁ ἅγιος Διονύσιος, τόν Πατέρα ὡς ρίζαν, τόν Υἱόν, κλάδον, τό δὲ Πνεῦμα ἅγιον, ἄνθος, καὶ καθὼς ὁ κλάδος καὶ τό ἄνθος εἶναι ἀπὸ τὴν ρίζαν, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἀπὸ τὸν Πατέρα. Ἐνταῦθα δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι οἱ καρποὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶναι δώδεκα· ἤτοι, Ἀγάπη, Χαρὰ, Εἰρήνη, Ὑπομονὴ, Μακροθυμία, Ἀγαθωσύνη, Εὐεργεσία, Πραότης, Πίστις, Ταπεινοφροσύνη, Ἐγκράτεια καὶ Σωφροσύνη Τὰ δὲ χαρίσματα αὐτοῦ εἶναι ἑπτά· ἤτοι, Σοφία, Σύνεσις, Βουλὴ, Ἰσχὺς, Γνῶσις, Εὐσέβεια καὶ φόβος Κυρίου.

ἄνδζακ οὐκνουμλερὶ Πεδερδὲν ὁλδουγοὺ ἰτζοὺν ψαλμοσδὰ Ράππινιν σόζοὺ ἴλὲ βὲ ἀγζηνὴν ρουχοὺ ἴλὲ κόκλὲρ ἰστικρὰρ πϑλδοὺ, δεδί. Ἴμδι πουνδὰ πιλμέκ λαζήμδηρκι, ἀζὶζ Διονύσιος δέγιορ. «Πεδέρ κιόκ δηρ, Ὀγούλ δάλδηρ, βέ μουκαδδές Ρούχ τζιτζέκδιρ, βέ νίδζε δὰλ βέ τζιτζέκ κιόκδένδιρ, πού τὰρζ οὐζρέ όγούλ βέ μουκαδδές Ρούχ Πεδερδέν διρ». Πού καϊδεδέ δάχη μαλιούμ όλάκι, μουκαδδές Ρουχούν μεϊβελερὶ ὄν ἰκίδιρ, μουχαππέτ, μεσερρέτ, σούλχ, σὰπρ, ἀκηπετενδὶζ, χὶλμ, μελαχέτ, μερχαμέτ, ἰμὰν, τεβαζοὺ, ἰτιδὰλ βέ πασιρέτ διρ, βέ ἀνὴν χεδιεσὶ δαχὴ γεδίδιρ, χικμέτ, φεχίμ, νασιχάτ, σεδζαὰτ, ἰλίμ, τακβὰ βέ μουχαφετουλλάχδηρ.

Ἄρθρον Ἕννατον.

«*Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν*».

Ἑρμηνεία.

Πιστεύω ὅτι, εἰς τὸν κόσμον εὑρίσκεται μία συνάθροισις τῶν πιστῶν ἥτις πιστεύει εἰς ὅσα παρέδωσεν ὁ Χριστὸς, ἐδίδαξαν οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἡρμήνευσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες. Ἡ συνάθροισις αὕτη λέγεται μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Λέγεται δὲ μία, ἐπειδὴ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς εἶναι ὁ μόνος Χριστὸς, ἁγία, ἐπειδὴ εἰς ὅλον τὸ μυστικὸν σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πολλὰ ἅγια μέλη, ἤτοι δίκαιοι χριστιανοὶ εὑρίσκονται, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ, ἐπειδὴ διεσπάρη εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἔδραιώθη ἀπὸ τὸν Χριστὸν διὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων, λαβοῦσα τὴν τελειότητα ἀπὸ τὰς ἑπτὰ Συνόδους. Τούτων δὲ τῶν Συνόδων ἡ πρώτη (τὸ πρῶτον) εἰς τὴν Νι-

Δοκουζουνδζοὺ καϊδέ.

«Δάχη πὶρ μουκαδδές οὺμουμιέ κελίσαγια».

Τεφσίρ.

Ἰτικαδὴμ πουνούν οὺζερινδέδιρ κι δούνιαδὰ μουμινλερὶν πὶρ δζεμαατὴ βάρδηρκι χριστὸς ἐφένδινιν βὰζ ἐγλεδιγινὲ χαβαριονλερὶν τεαλὶμ ἐτδικλερινὲ βὲ ἀζὶζ Πατέρεσλεριν τεφσὶρ ἐϊλεδικλερινὲ κὸρὲ ἰμὰν βερὶρ, βὲ μεζκοὺρ δζεμαὰτ πὶρ βὲ μθκαδδές βὲ οὺμουμὶ βὲ ρεσουλιὲ κιλισὰ δενιλὶρ Ὅλ κιλίσανην πασὴ γιάληνηζ Χριστὸς ὀλδουγουνδὰν, πὶρ βὲ κελίσανην σηρρὶ δζισμινδὲ χάϊλι ἀζὶζ ἀζαλὰρ γιάνι βαφὶρ ἀδὶλ χριστιανλὰρ μεβδζοὺδ πουλουνδουγουνδάν μουκαδδὲς, βὲ πούτούν δούνιαδὰ ἐκιλερέκ βὲ Χριστοσδὰν Ἀπόστολοσλαρην βὲ Πατέρεσλεριν βασιτασὴ ἰλὲ τεμελλενδιγινδέν βὲ σόνρα γεδὶ Σύνοδοσδαν πὶρ καρὰρ ὀλδουγουνδὰν οὺμουμὶ βὲ ρεσουλιὲ δενουλὶρ. Βὲ πού Σύνοδοσλαρην ἐββελκισὶ ἴλκ κερρέ Ἴζνικδε, ἰκινδζισὶ ἴλκ

καιαν, ἡ δευτέρα (τὸ πρῶτον) εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ τρίτη, εἰς τὴν Ἔφεσον, ἡ τετάρτη εἰς τὴν Χαλκιδόνα, ἡ πέμπτη (τὸ δεύτερον) εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ ἕκτη (τὸ τρίτον) εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ ἑβδόμη (τὸ δεύτερον, εἰς τὴν Νίκαιαν.

Ἄρθρον Δέκατον.

«Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν».

Ἑρμηνεία

Πιστεύω ὅτι, εἰς ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν ἓν μόνον ὑπάρχει ἅγιον Βάπτισμα, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τὰς πρώτας ἡμῶν ἁμαρτίας διὰ τοῦ ἱερέως, τοῦτο δὲ τὸ βάπτισμα εἶναι ἡ βάσις τῶν ἄλλων ἑξ μυστηρίων, ἤτοι, τοῦ Μύρου, τῆς Κοινωνίας, τῆς Μετανοίας, τῆς Ἱερωσύνη, τοῦ Γάμου καὶ τοῦ Εὐχελαίου. Περὶ δὲ τοῦ βαπτίσματος καὶ τῶν λοιπῶν ἓξ μυστηρίων, ὡς ἀναγκαιοτάτων

κερρὲ Ἰσταμπολδὰ, οὐτζούνδζ8σὶ Ἀγιασ8ληκδὰ, δορδούνδζούσι Καδὶ κιοϊνδὲ, πεσίνδζισὶ ἰκινδζὶ κερρὲ Ἰσταμπολδὰ, ἀλτηνδζησὴ οὐτζούνδζοὺ κερρέ Ἰσταμπολδὰ γιεδινδζισὶ ἰκινδζὶ κερὲ Ἰζνικδὲ βακὴ ὁλδού.

Ὀρουρδζοὺ καϊδέ.

«Ἰκραρὴμ πουνούν οὐζερέδιρκι, κιούναχλαρὴν μαγφιρετὶ ἰτζοὺν πὶρ βαφτὶς βάρδηρ.»

Τερσίρ.

Ἰστικραρὴμ πού οὐζερινέδιρκι, πού Κλήσαδα γιάληνηζ πὶρ μουκαδδὲς βαφτὶς πουλουνούρκι, Ἀλλὰχ τεάλια ἀνήνλα πιζὶμ κιούναχλαρημηζὰ ἵλκ κερρὲ ρουχπανὴν βασιτασὴ ἰλὲ μαγφιρὲτ ἐϊλὲρ, βὲ βαφτὶς δαχὴ Κλήσανην σάϊρ ἀλτὴ ἐσραρὴ ὁλὰν Μῦρονουν, Κοινωνίανην, Μετάνοιανην, Ρουχπανληγὴν, Ἐβλενμεκλιγὶν, βὲ Εὐχέλαιονουν τεμελίδιρ, βὲ πού βαφτὶς ἰλὲ σάϊρ ἀλτὴ ἐσραρὴν πιλινμεσὶ ἐλζὲμ ἰ-

εἰς τὴν Πίστιν, θέλομεν ὁμολήσει πλατύτερον ἐν τῷ ΙΒ'. Κεφαλαίῳ.

Ἄρθρον Ἑνδέκατον.

«*Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.*»

Ἑρμηνεία.

Ἐλπίζω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου, θέλει ἀναστηθῇ ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἕκαστος θέλει λάβει τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τέλειον καὶ ἀνελλειπὲς κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ, ὅστις θέλει ἀποδόσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἄρθρον Δωδέκατον.

« *Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* Ἀμήν.

Ἑρμηνεία.

Ἐλπίζω ὅτι, καθὼς θέλει ὑπάρχει διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς κόλασις καὶ τιμωρία αἰώνιος, οὕτω καὶ διὰ τοὺς δικαίους θέ-

δουκινδὲν ὄν ἰκινδζὶ παπδὲ ταφσίλεν πεϊὰν ἰδεδζέγιζ.

Ὄν πιρινδζὶ καϊδέ.

«Ὀλόυλερὶν κηγιαμηνὴ κιόζεδίριμ.»

Τεφσίρ.

Σούπχεσὶζ ὀὺμιδὶμ βὰρ κὶ, δούνιανὴν ἀχῆρηνδὰ ἀδεμλερὶν δζόύμλε δζινσὶ διριλεδζὲκ βὲ ἀνλερὶν χὲρ πιρισὶ κενδὶ τενινὶ ταμὰμ βὲ κιαμὶλ βὲ Χριστοσούν γιαὰηνὰ κιόρὲ ἀλαδζάκδηρ, βὲ πού μόυδζιζὰτ βὲ κεραμετὶ χὲρ ἰνσανὰ ἀμελλερινὲ κιόρὲ μὰκιαφὰτ ἐτμὲκ ἰτζούν χὲρ πὶρ σεγιὲ καδὶρ ὁλὰν Ἀλλὰχ ἐδεδζέκδιρ.

Ὄν ἰκινδζὶ καϊδέ.

«Βὲ κελεδζὲκ ἐπεδιετὶν χαγιατηνή. Ἀμήν.»

Τεφσίρ.

Οὐμιδὶμ πουνούν οὐζερινδέδιρκι, νίδζεκι κιόυναχκιαρλὰρ ἰτζούν δζεχεννὲμ βὲ ἀζάπι ἐπεδὶ βάρδηρ, κέζαλικ ἀδιλλὲρ ἰτζούν

λει ὑπάρχει παράδεισος καὶ ζωὴ αἰώνιος, ἤτις εἶναι εὐτυχία καὶ εὐδαιμονία τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καλουμένη Μακαριότης, ἐπειδὴ θέλει εἶσθαι ἡ θεωρία τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ταῦτα λοιπὸν τὰ μέρη περιέχει τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Ἄρθρα καὶ εἶναι, ὡς εἴδομεν, τὸν ἀριθμὸν δώδεκα ὅπως καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι· Πέτρος, Ἀνδρέας, Ἰάκωβος, Ἰωάννης. Φίλιππος, Βαρθολομαῖος, Ματθαῖος, Θωμᾶς, Ἰάκωβος (ὁ τοῦ Ἁλφαίου) Σίμων (ὁ ζηλωτὴς) Ἰούδας (Ἰακώβου) καὶ Ματθίας. (α)

(α) Καθὰ ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ καταφίνεται, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἰδὼν τὴν πλήρη πίστιν τῶν πρὸς αὐτὸν προσερχομένων ἀσθενῶν καὶ συγγενῶν αὐτῶν καὶ εἰπὼν «ἡ πίστις σας ἔσωσεν ὑμᾶς»

δζεννὲτ βὲ ἐπεδὶ χαγιὰτ ὁλαδζὰκ, βὲ πού χαγιὰτ τενὶν βὲ δζανὴν δεβλετὶ βὲ σαα-δετὶ ὁλοὺπ, βὲ πού σααδετὲ μουτλουλούκ δενιλὶρ, ζίρα ἁγία Τριάδανην γιάνι ἀζιζ ούτζλούνούν ναζαριατήδιρ.

Ἴμδι Πιστεύωδα πού κητταλὰρ μεβ-ζούδ δηρκὶ, ἀνλερὲ Καϊδὲ δενιλούρ βὲ ὄν ικίδιρ, νίδζεκι Ἀπόστολοσλαρ δαχὴ ὄν ι-κίδιρ, βὲ ἀνλερὶν ισιμλερὶ πουνλάρ δηρ, Πέτρος, Ἀνδρέας, Ἰάκωβος, Ἰωάννης, Φίλιππος, Βαρθολομαῖος, Ματθαῖος, Θω-μᾶς, Ἰάκωβος τοῦ Ἁλφαίου, Σίμων ὁ ζη-λωτὴς, Ἰούδας Ἰακώβου, βὲ Ματθίας. (α)

(α) Ἰνδζίλι σεριφδὲν μούστεπὰν ὀλδε-γοῦ οὐζρὲ Ἰησοῦς Χριστός πάζη χαστε-κιὰν βὲ ταλικατλαρηνὴν ιτικάδη ταμλαρη-νὴ κιρούνδζε ἰμανηνὴζ σιζὶ χελὰς ἐτδὶ δεδιγινδὲ, ὅλ σαὰτ χελὰς ὀλδουκλαρὴ κι-πὶ «Ἁλλαχὰ ἰμανηνὴζ ὀλσούν, ζίρα χακί-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐλπίδος.

Ἐπειδὴ, τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ, ἐδιδάξαμεν τὰ ἄρθρα τῆς Πίστεως, μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὰ τῆς Ἐλπίδος, τὰ ὁποῖα περιέχονται εἰς τὴν Κυριακὴν προσευχὴν ἥτις ἐξηγεῖται ὡς ἑφεξῆς.

ἀμέσως ἐθεράπευσεν αὐτοὺς προσθέσας κατόπιν τὰ ἑξῆς: «Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. Διότι ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, σηκώθητι καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δὲν διστάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται, θέλει γίνει εἰς αὐτὸν ὅ,τι ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, πάντα ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ θέλει γίνει εἰς σᾶς.» (Μάρ. Κεφ. 11. στίχ. 22—24).

ΔΟΡΔΟΥΝΑΖΙ ΠΑΠ.

Οὐμιδὶν πεγιαηηδάδηρ.

Ἀλλαχὴν λούτφη ἰναγετὶ ἰλὲ δινὲ μὲτεαλλὴκ ὀλὰν σεϊλερὶ κεφαγὲτ μηκδαρὴ τεαλὶμ ἐϊλεδὶκ, σίμδι σηρασὴ κελδίκι, οὐμιδὲ μούτεαλλὴκ ὀλὰν σεϊλερὶ δαχὴ τεαλὶμ ἐδελίμ. Ἴμδι πιλμὶς ὀλάσηνήζκι, οὐμὶδ ρεπὶπανὶ δουαδὰ γιάνι Πάτερ ἡμῶν δὰ μεβδζούδ δηρ, βὲ ἀνὴ πού βὲδζχ οὐζερὲ τεφσὶρ ἰδέριζ.

κατεν σιζὲ δέριμκι, χὲρ κὶμ πού δαγὰ χητάπεν κὰλκ κενδινὶ δενιζέ ἰλκὰ ἔτ δεγιούπδε καλπινδὲ σούπχὲ ἔτμεγιερεκ, ἄνδζακ δεδιγὶν σεϊλερὶν βακὴ ὀλαδζαγηνὰ ἰμὰν ἐδὲρ ἰσέ, δεδιγὶ χὲρ νὲ ἰσὲ ἀνὰ βακὴ ὀλαδζάκδηρ· ἀνὴν ἰτζούν σιζὲ δέριμκι, δουὰ ἰλέ διλεδιγινὶζ χὲρ σεί ἀλαδζαγηνηζὰ ἰτικὰδ ἔδινιζ, βὲ σιζὲ ὀλαδζάκδηρ, δεδί. Μάρ. Παπ. 11. Ἰπαρέ 22—24.

Ἑρμηνεία τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς.

Ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ, ἤτοι τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἐπροφέρθη ἀπὸ τὸ θεῖον στόμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς διδάσκει τί πρέπει νὰ ἐπιθυμῶμεν διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ εἰς ποῖον νὰ ἀποτείνωμεν τὰς αἰτήσεις καὶ προσευχὰς ἡμῶν. Ἡ θεία αὕτη προσευχὴ περιέχει ἑπτὰ αἰτήσεις καὶ ἕνα πρόλογον, ὡς θέλομεν εἰδεῖ κατωτέρω.

Πρόλογος.

«*Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς*».

Ἑρμηνεία

Πράγματι εἶναι πολὺ τολμηρὸν τὸ νὰ καλῇς Πατέρα τὸν Θεὸν δι οὗ δεικνύει ὅτι εἶσαι υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καὶ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, «ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδω-

Πάτερ ἡμῶνην τεφσιρί.

Πού πὶρ δουάδηρκι, Χριστὸς ἐφένδινιν μουκαδδὲς ἀγζηνδὰν τζηκδὴ, βὲ πού δουὰ νάσηλ σεῖλερέ ταλὶπ βὲ ραγὶπ ὀλμαμηζὴ βε ἀνλαρὴν τασαρηφὴ ἰτζούν κιμδὲν ταλὲπ ἐϊλεμεμιζὶ πεϊὰν ἐδὲρ, βὲ πού μουκαδδὲς δουανὴν πὲρ βέτζ χιζίρ πὶρ μουκαδδεμεσὶ βὲ γεδὶ ταλεπὶ βάρδηρ.

Μουκοδδεμέ.

«Γιὰ κοϊδεκὶ Πεδεριμίζ.»

Τεφσίρ.

Πού Πεδεριμὶζ λαφζὴ γάγετ δζεσαρετλὶ πὶρ κελάμδηρ, ζίρα Χὰκκ Τεάλιαγια Πεδὲρ δεμέκλε κενδινὶ φίλχαλ Ἀλλαχὴν Ὀγλού βὲ Χριστοσὰ καρηνδὰς κιόστερίρσιν, Ἰνδζίλι Ἰωάννησιν σοϊλεδιγινὲ κιόρὲ «νὲ καδὰρ ἰνσὰν ἀνὴ καπούλ ἐττὶ ἰσὲ, Ἀλλαχὴν Ὀγουλλαρὴ ὀλμαγὰ ἰζὶν

κεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι». Ὅθεν, Χριστιανοὶ διὰ τὰ γίνηται ἄξιοι τῆς κλήσεως ταύτης, χρεωστεῖτε τὰ καταβάλλητε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ θεῖα προστάγματα τοῦ παναγίου Πατρὸς καὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ἄλλως τε πράττοντες τὰ ἐναντία καλεῖται τὸν Θεὸν Πατέρα, ἡ κλῆσις αὕτηεἶναι διὰ σᾶς τρομερὰ βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ μὲν ἐξήγησις τοῦ προλόγου εἶναι αὕτη, ἡ δὲ τῶν ἑπτὰ αἰτήσεων ὡς ἐφεξῆς:

Αἴτησις Πρώτη.

«Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου».

Ἑρμηνεία

Διὰ τοῦ λόγου τούτου παρακαλοῦμεν ὅπως δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν δύναμιν ὥστε ὄχι μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων, νὰ αἰνῶμεν καὶ τιμῶμεν τὸ παναγιον αὐτοῦ Ὄνομα.

βερδὶ» Ἴμδι, ἔϊ Χριστιανλὰρ τζαλήσην κὶ, ἀμελλερινιζὶ πὲνὰ τεθφὶκ ἐδερέκ, Ἀλλαχὴν βὲ Πεδερὶν βὲ μουκαδδὲς κλήσασανην τεμπιχλερινδὲν τζήκμαγιάσηνηζ, ζίρα πού σὸυρέτλε Ἀλλαχὴν Ὀγουλλαρὴ βέ Χριστοσούν καρηνδασλαρὴ ὀλούρσουνουζ, ἄμμα τεμπιχλερινὲ μουχαλιφὲτ ἐδούπδε, ἀνά Πεδὲρ τζαγηρήρσανηζ πού σὸζ κὸύφρ ὀλούρ. Ἰστέ μουκαδδεμενὶν τεθσιρὶ πούδηρ. Κελελὶμ ὶμδι γεδὶ ταλεπλερέ.

Πιρινδζὶ ταλέπ.

«Σενὶν ἰσμὶν μουκαδδὲς ὀλὰ»

Τεφσίρ.

Νιγιὰζ ἰδέριζ κι, Ἀλλαχὴν μουκαδδὲς ἰσμὶ γιάληνηζ κελαμλὲρ ἰλὲ δεγίλ, ἴλλα ἐγιοὺ ἀμελλὲρ ἰλὲ δαχὴ δζούμλε ἀχάδη νασδὰν ἰζζετλενὲ βὲ μέδχ-ου σενὰ ὁλουνά.

Αἴτησις Δευτέρα.

«*Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου.*»

Ἑρμηνεία

Ζητοῦμεν δηλαδὴ ἐκείνην τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνην τὴν μέλλουσαν ζωὴν περὶ τῆς ὁποίας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει. «ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.»

Αἴτησις Τρίτη.

«*Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.*»

Ἑρμηνεία.

Διὰ τῶν λόγων τούτων παρακαλοῦμεν, ὅπως, ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ, μᾶς ἐνισχύσῃ ἵνα τιμῶμεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ ὑποτασσώμεθα εἰς αὐτὸν ὡς ὑποτάσσονται ἐν οὐρανοῖς οἱ ἅγιοι Ἄγ-

Ἰκινδζὶ ταλέπ.

«Σενὶν μελκιὸυτὴν κελέ.»

Τεφσίρ.

Γιάνι Ἀλλαχὴν ὅλ κελεδζέκ μελκιὸυτινὶ βὲ ἐπέδι χαγιατὴ διλέριζ, ἀνὴν ἰτζοὺν Ἀπόστολος Παῦλος δεδί «Ἀλλὰχ τεάλιανην κενδινὶ σεβενλερὲ χαζὴρ ἰτδιγὶ σεϊλερὶ κιὸζ κιόρμεδι, βὲ κουλὰκ ἐσιτμεδι, βὲ ἰνσὰν καλπὶνδεν κέτζμεδι: »

Οὐτζουνδζὶ ταλέπ.

«Σενὶν μουραδὴν νάσηλ κι κιόκδε, ὀϊλέδε γιὲρ γιόυζόυνδε ἰδζρὰ ὀλουνά.»

Τεφσίρ.

Γιάνι νίδζε κιόϊδὲ ἀζιζ μελαϊκλὲρ ἀνὴν μουκαδδὲς μουραδηνὰ βὲ ἐμρινὲ κιόυναχσὴζ ἰταάτ ἐδερλὲρ, ὅτοὺ βεδζχ ὀύζρὲ ὅτιζ

γελοι καὶ τηροῦν τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἀναμαρτήτως.

Αἴτησις Τετάρτη.

«Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον».

Ἑρμηνεία.

Ἐνταῦθα ἡ λέξις «ἄρτος» ἐλτὸς τοῦ ἐπιουσίου, σημαίνει καὶ πάντα λόγον ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ θείου στόματος καὶ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν, ἐπειδὴ ὁ πνευματικὸς ἡμῶν ἄρτος εἶναι ὁ Χριστὸς, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος εἶπεν διὰ τοῦ παναγίου αὐτοῦ στόματος «ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς». Ὅθεν ζητοῦμεν ἐκεῖνον τὸν ἄρτον τόν ἐπιούσιον, δηλαδὴ τὸν καθημερινὸν, διὰ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς μεταλήψεως αὐτοῦ.

Αἴτησις Πέμπτη.

« Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν».

δαχὴ ἀνὰ ἰταὰτ ἐτμὲκ βὲ πουγιουρδουγουνοὺ τουτμὰκ ἰτζοὺν νιὰζ ἰδέριζ.

Δορδουνδζὶ ταλέπ.

«Χὲρ κἰούνλοὺκ ἐκμεγιμιζὶ πιζὲ πού κἰοὺν βέρ.»

Τεφσίρ.

Ἐκμὲκ πουνδὰ δζισμανὶ γεβμιὲ ἐκμεκδὲν μααδὰ Ἀλλαχὴν ἀγζηνδὰν τζηκάν κελὰμ βὲ ἁγία κοινωνίανην μανασηνδάδηρ, ζίρα πιζὶμ ρουχανὶ ἐκμεγιμὶζ Χριστόσδηρ, νίδζε κὶ μουκαδδὲς ἀγζὴ ἰλέ δεδί «πέν χαγιατὴν ἐκμεγίϊμ κὶ κοϊδέν ἐνδίμ.» ἴμδι διλέριζ κί πού ἐκμεγὶ χέρ κἰούν πιζέ βερέ, βέ ἀνὴν ἀλμασηνὰ λαΐκ ὀλμὰκ ἰτζοὺν δαΐμα χαζὴρ ὀλαλήμ.

Πεσινδζὶ ταλέπ.

«Βέ πορδζλαρημηζδὰν πιζὶ χελὰς ἐϊλέ νίδζε κὶ πὶζ δαχὴ πορδζλουλαρημηζὰ παγησλάρηζ.»

Ἑρμηνεία.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων διδασκόμεθα ὅτι, ὁ Θεὸς δὲν συγχωρεῖ ποτὲ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἐὰν πρῶτον ἡμεῖς δὲν συγχωρήσωμεν τὰ πταίσματα τῶν ἐχθρῶν μας.

Αἴτησις Ἕκτη.

«*Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν*».

Ἑρμηνεία.

Ζητοῦμεν, δηλαδὴ, νὰ μὴ ἔμβωμεν εἰς πειρασμοὺς καὶ νὰ ἤμεθα ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰς δολιότητας τοῦ Διαβόλου ὅστις εἶναι ὁ μεγαλήτερος ἡμῶν ἐχθρὸς, καθὰ λέγει καὶ ὁ ἅγιος Μάρκος «Ἐγρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν».

Αἴτησις ἑβδόμη.

«*Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ*».

Τεφσίρ.

Ποὺ ταλεπδὲν μαλόυμιμὶζ ὀλούρ κι, Χὰκκ Τεάλια ἄσλα κὶόυναχλαρημηζὰ μαγφιρέτ ἐτμεζ, ἔκερ πὶζ ἶπτιδα δόυσμανλαρημηζὴν σόυτζλαρηνὴ ἄβφ ἐτμὲζ ἰσέκ.

Ἀλτηνδζὴ ταλέπ.

«Βὲ πὶζὶ ἰγβαϊὰ κετόύρμε.»

Τεφσίρ.

Σὲϊτανὴν ἰγβαλερινδὲν πὶζὶ χελὰς ἐΐλὲ βεμὲκ κερέκ, ζίρα ἔν πόγιόύκ ἰγβακιὰρ πούδηρ, νίδζε κὶ ἀζὶζ Μάρκος βεδὶ, «Ὁϊανὴκ ὀλοὺπ ἶπαδὲτ ἐΐλέγιν κὶ, ἰγβαγιὰ κίρμεγέσινιζ».

Γεδινδζὶ ταλέπ.

«Ἶλλα πὶζὶ φεναληκδὰν κουρτάρ».

Ἑρμηνεία.

Ἤγουν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰ ψυχοβλαβῆ κακὰ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τρεῖς ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς μας, ἤτοι, τῆς σαρκὸς, τοῦ κόσμου καὶ τοῦ διαβόλου. (α)

(α) *Ὁ Προφήτης Δαυὶδ λέγει «Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ ποίει τὴν χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει· καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμά σου ὡς μεσημβρίαν». (Ψαλ. ΛΖ, στίχ. 3—6).*

Τεφσίρ.

Γιάνι ὄζαννημηζὰ ζαραρλὴ ὁλὰν σεϊλερ-ὲν χούσουσα ὄζαννημηζὴν ὀὔτζ δούσμανηνδὰν, γιάνι τενδὲν, δούνιαδὰν βὲ σεϊτανδὰν, πιζὶ κουρταρά (α)

(α) Δαβὶδ πεϊγαμπὲρ δέρ κὶ, «Ραππὰ οὐμὶδ ἔτ βὲ χαίρ ἰσλὲ, ζεμινδὲ σακὶν ὅλ βὲ ρησκὴν χακκηκὰτ ὁλσούν, βὲ Ραπδὰ μεσρούρ ὅλ, ὅλ δαχὴ σανὰ καλπινὶν ματλουπατηνὴ βερεδζέκδιρ, γιολουγγοὺ Ραππὰ τεσλὶμ ἐδουπ, ἀνὰ οὐμὶδ ἐϊλὲ, ὅλ δαχὴ μούεσσερ ἐδεδζέκδιρ, βὲ σενὶν σαλαχηγγὴ νοὺρ κιπὶ, βὲ χακκηγγὴ ὀϊλέ βακτὴ κιπὶ ἰζχὰρ ἐδεδζέκδιρ.» (Ψαλμὸς Πάπ 37. Ἰ-παρὲ 3—6).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τοῦ χαιρετισμοῦ
τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν» ὑπάρχει προσέτι καὶ μία ἄλλη προσευχὴ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ χαιρετήσας τὴν Παναγίαν Παρθένον εἶπεν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲ οἱ ἅγιοι Πατέρες προσεθηκαν καὶ ἄλλας λέξεις, ἔχει δὲ ὧδε:

« Θεοτόκε Παρθένε χαῖρε, κεχαριτωμένη, Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἕκαστος Χριστιανὸς χρεωστεῖ λοιπὸν νὰ προσεύχηται κατὰ πᾶσαν πρωΐαν ἐγειρόμενος τῆς κλίνης καὶ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν ὁπόταν θὰ κοιμηθῇ προφέρων τὰς προσευχὰς τὰς ὁποίας κα-

ΠΕΣΙΝΔΖΙ ΠΑΗ

«Θεοτόκε Παρθένε» πεγιανηνδάδηρ!

Πάτερ ἡμῶνδαν σόνκρα πῖρ δαχὴ πἔκ φαϊδελὶ ὀλὰν χαζρέτι Μεριεμὴν δθασήδηρ, βὲ ἀνὴ ἴπτιδα χαζρέτι Δζεπραὴλ χαζρέτι Μεριεμέ σελὰμ βεροὺπ δεδὶ, πάδεχου Πατέρασλαρημηζ ἀνὴ τεζγὶδ ἐϊλεδιλὲρ βὲ πἄβεδζχ ὀὺζρέδιρ.

Γιὰ Ἀλλαχὴν βαλιδεσὶ νιμετλερδὲν δολού Μεριέμ, φεραχ ἐϊλέ, Ραπ σενὶν ἰλὲ δλούρ, σὲν καρηλαρὴν ἀρασηνδὰ μούπαρέκσην βε καρνηνὴν μεϊβεσὶ μούπαρέκδιρ, ζίρα δζανλαρημηζὴν μούχαλλισινὶ τεβλὶδ ἐϊλεδίν.

Ἴμδι χὲρ Χριστιανὰ βαδζιπ διρκὶ σαπὰχ γιατακδὰν καλκδηγὴ ζεμανδὰ βὲ ἀχάμ γιατμαζδὰν ἐββελ ἴσπου κιταπὴν

ταχωροῦμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος βιβλιαρίου. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ Ἀγάπης.

Ὁμιλήσαντες ἱκανὰ περὶ Ἐλπίδος,

(α) Ἐνταῦθα ἡ κυρίως γενομένη προσθήκη «Μήτηρ Θεοῦ» ἐλήφθη ἐκ τῶν ἑξῆς λεχθέντων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου «ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ» ὃ μεθερμηνεύεται «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ἡσαΐας Κεφ. Ζ'. στίχ. 14.). Ἐπίσης καὶ ἡ ἁγία Ἐλισάβετ ὀνομάζει τὴν παναγίαν Παρθένον «Μητέρα τοῦ Κυρίου» λέγουσα «καὶ πόθεν μοι τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;» (Λουκᾶς Κεφ. Α'. στίχ. 43.)

ἀχηρηνδὰ γιαζδηγημὴζ τὰρζ ὀὺζρὲ, ἱπαδὲτ ἐἵλεγέ. (α)

ΑΛΤΗΝΔΖΗ ΠΑΠ.

Μουχαπὲτ πεγιαρηνδάδηρ.

Οὺμιδὶν πεγιανηνδὰ κεφαγὲτ ὀὺζρὲ σὸϊ-

(α) Πουνὰ πάσληδζα ζιγιαδὲ κηληνμὴζ ὁλὰν «Ἀλλαχὴν βαλιδεσὶ» λαφζὴ Ἡσαΐα πεϊγαμπερὴν ζιρδεκὶ σὸζλερινδὲν ἀληνμὴσδηρ. «Ἰστὲ πικὶρ χαμιλὲ καλαδζὰκ βέ ἐβλὰδ δογουραδζὰκ βέ ἀνὴν ἰσμινὲ Ἐμμανουὴλ τζαγηραδζὰκ κι «Ἀλλὰχ πιζὶμ ἰλὲ» τερδζουμὲ ὁλουνούρ (Πὰπ 7. Ἰπ. 14). Βέ κέζαλικ σαλιχὲ Ἐλισάβετ δζὸύμλεδεν ἀζιζ πικιρὶ Ραππὴν βαλιδεσὶ τεσμιὲ ἐδοὺπ βὲ πού πανὰ νέρεδεν ὀλδού κὶ Ῥάππιμιν βαλιδεσὶ γιανημὰ κελέ» δὲρ. (Λουκᾶς Πὰπ Ι Ἰπ. 43).

ρομίζομεν λίαν ἀναγκαῖον, νὰ εἴπωμεν καί τινα περὶ Ἀγάπης, ἐπειδὴ ἕκαστος Χριστιανὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ Ἀγάπη εἶναι μία μεγάλη ἀρετὴ ὁδηγοῦσα αὐτὸν εἰς τὴν αἰώνιον μακαριότητα καὶ τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ πανάγιον αὐτοῦ στόμα, διαιρεῖται δὲ εἰς δύω. Πρῶτον. Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν μὲ ὅλην μας τὴν καρδίαν, μὲ ὅλην τὴν ψυχήν, μὲ ὅλον μας τὸν νοῦν καὶ μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις. Δεύτερον· νὰ ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον ἡμῶν, ἤτοι ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἑαυτούς· εἰς τὰς δύο ταύτας ἐντολὰς κρέμανται ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ἐντολῶν ὑπάρχουσιν ἕτεραι δύο τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει ὁ φυσικὸς νόμος, ἤτοι, νὰ μὴ κάμωμεν εἰς ἄλλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλομεν νὰ μᾶς κάμωσιν ἄλλοι, καὶ νὰ κάμωμεν εἰς ἄλλον, ἐκεῖ-

λεδίκ, σίμδι ἰδζὰπ ἐδὲρ κὶ μουχαππὲτ ἰτζούν δαχὴ σοϊλεγελίμ. Ἴμδι πίλινκι, μαχαππετ πεκ πόγιούκ φαζιλέτδιρ, βε ἐπεδὶ χαγιατὴν πασήδηρ, βε ἀνὴ Χριστὸς ἐφένδιμιζ μουκαδδες ἁγζὴ ἰλὲ πιζέ ταλίμ ἐγλεδὶ, βε ἰκὶ βαδζχ οὐζρέδιρ, πιρινδζισὶ Ράππι Ἀλλαχηνὴ πούτούν καλπινδέν βὲ πούτούν δζανηνδὰν βε πούτούν ἀκληνδὰν, βὲ πούτούν κουββετινδὲν σεβμέκδιρ, βε ἰκινδζισὶ, ἐπνάϊ δζηνσηνήδε κενδὶν κιπί. Βὲ πού ἰκὶ τεμπεχδὲπούτούν νόμος βε ἐμπιὰ ἀσηλήδηρ. Βὲ κέζαλικ ἀδεμλερὶν σιζε χὲρ νὲμουαμελὲ ἐτμελερινὶ ἰστέρσενιζ, σὶζ δαχὴ ἀνλερὲ ὀϊλὲ ἔδινιζ, ζίρα σεριὰτ βὲ πεϊγαμπερλὲρ πουνδὰν ἰπαρέτδιρ δεδιγὶ κελιαμὰ μούταπὴκ ὀλαρὰκ πιζε ταπιγὶ νόμος ἰκὶ σέϊ κιόστερὶρ, πιρὶ πούκι γάϊριγε ἔτμεγελιμ ὅ σεί ἀνὴ κὶ γάϊρηση πιζὲ ἐτμὲκ ἰστεμέγιζ. Δίκερι ὅδουρ κι, γάϊριγε

νο τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ κάμωσι πρὸς ἡμᾶς ἄλλοι. (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν καλῶν ἔργων.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Μετὰ τὴν ἀγάπην ἔπονται τὰ καλὰ ἔργα, διὰ νὰ πράττωμεν δὲ ταῦτα ὀφείλομεν νὰ τηρῶμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι δέκα τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ ἴδιος Θεὸς εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σι-

(α) Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν «ἐντολὴν καινὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα, καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἐκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἶσθε μαθηταί μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους» (Ἰωάν. Κεφ. ΙΓ'. στίχ. 34, 35).

ἐβελίμ ὅλ σεί, ἀνήκι γάϊρησι πιζὲ ἐτιμὲκ ιστέριζ. (α)

ΓΕΔΙΝΔΖΙ ΠΑΠ

Ἐγιού ἀμελλὲρ ἔββελα Ἀλλὰχ τεαλμαρὴν τεμπιχλερὶ πεγιαρηνδάδηρ.

Μουχαπετδὲν σόνκρα ἐγιοῦ ἀμελλερὶν σηρασὴ κελδιγινδὲν ἀνλαρὴν ἰδζρασηνὰ Ἀλλαχὴν βὲ μουκαδδὲς κλήσασηι τεμπιχλερινὶν χὴφς οὐ χιρασὲτ βε ἰταατὴ βὲ πενλάρλε περαπὲρ σαδακὰ κησημλαρηνὴν ἀ-

(α) Ἰησοῦς δεδὶ «Σιζὲ γενὶ πὶρ ἐμὶρ βερίριμ κι πὶρ πιρινιζὶ σεβέσινιζ, πὲν σιζὲ σεβδιγὶμ κιπὶ, σίζδε πὶρ πιρινιζὶ σεβέσινιζ, χὲρ κὲς πενὶμ σακιρτλερὶμ ὀλδουγουνουζὲ πιρὶ πιρινιζὲ ὀλὰν μουχαππετινιζδὲν ἀννα-ζιαδζάκδηρ. (Ἰωάν. Πάπ 13—34—5).

νὰ γεγραμμένας εἰς δύω λιθινας πλάκας. Ἡ μὲν πρώτη πλὰξ εἶχε τρεῖς ἐντολὰς αἵτινες μᾶς διδάσκουν νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν μὲ τὴν καρδίαν, μὲ τὴν γλῶσσαν καὶ μὲ τὰ καλὰ ἔργα· ἡ δὲ δευτέρα πλὰξ εἶχεν ἑπτὰ ἐντολὰς ὧν ἡ μία μᾶς διδάσκει νὰ εὐεργετῶμεν τὸν πλησίον ἡμῶν αἱ δὲ ἄλλαι νὰ μὴ τὸν βλάπτωμεν οὐδὲ μὲ ἔργον, οὐδὲ μὲ λόγον, οὐδὲ μὲ τὴν καρδίαν. Λοιπὸν περὶ ἑκάστης τῶν ἐντολῶν τούτων θέλομεν ὁμιλήσει ὡς ἑφεξῆς.

Ἐντολὴ Πρώτη.

«Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου· δὲν θέλεις ἔχει ἄλλον Θεὸν πλὴν ἐμοῦ.»

Ἑρμηνεία.

Ἡ ἐντολὴ αὕτη μᾶς διδάσκει νὰ πιστεύωμεν αὐτὸν τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, ἔχοντες μόνον εἰς αὐτὸν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν, νὰ ἀγαπῶμεν αὐτὸν μὴ ὑ-

μνλλερὶ λαζήμδηρ. Ἀλλαχὴν τεμπιχλερὶ ὄνδηρ. Ἀλλὰχ ἀζίμουσσαν πουνλαρὴ πούρι Σιναδα χαζρέτι Μουσαγιὰ ἰχὶ μερμὲρ λεβχαδὰ γιαζηλὴ ὁλαράχ βερδὶ, βὲ πιρινδὲ οὔτζ τενπὶχ μεβδζούδ ἰδὶ βὲ ἀνλὲρ πιζὲ ταλὶμ ἐδέρ κί, Χὰκκ Τεάλιαγιη κὰλπ ἰλὲ, δὶλ ἰλὲ, βὲ ἐγιοὺ ἀμὲλ ἰλὲ σεβελὶμ, βὲ ἰκινδζιδὲ γεδὶ τεμπὶχ βάρηδη βε πουνλαρὴν πίρισι πιζὲ ταλὶμ ἐδέρ κι γιακηνημηζὰ ἐϊλὶκ ἐδελίμ βε πακηλαρὴ ἀνὰ νὲ κὰλπ ἰλε, νὲ δὶλ ἰλὲ, νὲ ἀμὲλ ἰλὲ ζαρὰρ βέρμεγελιμ. Ἴμδι κέλελιμ πού ὄν τεμπιχὶν τεφσιρινέ.

Πιρινδζὲ τενπίχ.

«Πὲν σενὶν Ράππι Ἀλλαχὴν ἦμ, σενὶν πενδὲν γάϊρη Ἀλλαχὴν ὁλμασην.»

Τεφσίρ.

Πού τεμπὶχ πιζὲ ταλὶμ ἐδέρκι, ἴπτιδα γιάλήνηζ Χὰκκ Τεάλιαγια ἰτικὰτ βὲ βεδζὰ βὲ μουχαπὲτ ἐδελὶμ, πάδεχου μαχλουκατὰ ἀλλὰχ κιπὶ ἰτικὰτ ἔτμεγελιμ, νί-

χοντες ὡς Θεὸν τὰ κτίσματα, καθὼς οἱ ἐθνικοὶ καὶ εἰδολολάτραι, οἵτινες τὰ κτίσματα τοῦ Θεοῦ, ἤγουν τὸν Ἥλιον, τὴν Σελήνην, τὰ ἄστρα, τὰ ζῶα, τὰ δένδρα καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἤτοι τὰ εἴδωλα, προσκυνοῦντες ὡς Θεοὺς τὰ λατρεύουσι καὶ τὰ πιστεύουσιν ἀποδίδοντες οἱ μάντεις καὶ οἱ μάγοι αὐτῶν εἰς τὸν Διάβολον τὴν εἰς τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἰδιάζουσαν τιμήν. Ἡμεῖς δὲ τιμῶντες κτίσματα τινὰ τοῦ Θεοῦ, ἤγουν τοὺς Ἀγγέλους, τοὺς ἁγίους καὶ ἔργα τινα τῶν χειρῶν ἡμῶν, ἤτοι τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας δὲν τὰ λατρεύομεν ὡς Θεοὺς,(ἄπαγε!) ὡς ἐθνικοὶ, ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἀγγέλους τιμῶμεν ὡς λειτουργοὺς τοῦ Θεοῦ καὶ φύλακας ἡμῶν καὶ βοηθοὺς, τοὺς δὲ ἁγίους ὡς πρεσβεύοντας εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ὡσαύτως τὸν τίμιον σταυρόν καὶ τὸ σημεῖον αὐτοῦ προσκυνοῦμεν ἐπειδὴ δι αὐτοῦ ἐσώθημεν ὑπὸτῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ ἠγε

δζε κὶ δινσιζλὲρ ἐββὲλ ζεμανδὰ Ἀλλαχὴν μαχλουκατηνὰ, γιάνι Κιόυνεσὲ, Ἀγιὰ, Γιηλδηζὰ, χαϊβανλαρὰ, ἀγαδζλαρα βὲ κενδὶ ἐλλερινὶν ἀμελλερὶ ὁλὰν πουτλαρὰ σεδζδὰ ἰδερλέριδι βὲ ἀνλαρὰ Ἀλλὰχ κιπὶ ἰμὰν κετϐριρλέριδι, βὲ νάσηλκι σίμδι σηχιρπαζλὰρ βὲ πϐγιϐδζόυλὲρ, βὲ δζαδηλὰρ Ἀλλαχὰ βαδζιπ ὁλὰν ἰζζετὶ μελόὺν σεϊτανλαρὰ ἐδερλέρ. Πὶζ ἰσὲ κέρτζι Ἀλλαχὴν πάζη μαχλόυκατηνὰ γιάνι Μελεκλερὲ, βὲ ἀζιζλερὶν μόυπαρὲκ τενλερινὲ βὲ ἐλλεριμιζὶν πάζη ἀμελλερινέ, γιάνι ἀζὶζ βὲ μουκερρὲμ Σταυροσὰ βέ σερὶφ τασφιρλερὲ ἰζζὲτ βὲ ἰκρὰμ ἐδέριζ ἄμμα δινσιζλὲρ κιπὶ πουνλαρά (χάσα σόύμμε χάσα!!) Ἀλλὰχ τεμέγιζ, λάκιν Μελεκλερὲ ἰζζὲτ βερίριζ Ἀλλαχὴν χηδμετκιαρλαρὴ βὲ πιζὶμ πεκδζὶ βὲ γιαρδημδζηλαρημὴζ ὁλδουκλαρὴ ἰτζούν. Κέζαλικ ἀζιζλερὶν τενλερινὲ ἰκρὰμ ἐδέριζ, ζίρα ἀνλαρὴν δζανλερὶ πιζὶμ ἰτζούν Ἀλλαχὰ δουὰ ἐδερλέρ. Πού βέδζχ ὀὺζρέ μόυκερέμ Σταυροσὰ βέ

ὠχθη εἰς ἡμᾶς ἡ πύλη τοῦ Παραδείσου. Τὰς δὲ ἁγίας εἰκόνας τιμῶμεν ἀναφέροντες τὴν τιμὴν ἡμῶν πρὸς τοὺς παριστανομένους εἰς αὐτὰς ἁγίους, καθὼς, ὁπόταν τιμῶμεν τὸ γράμμα τῆς Βασιλείας, τιμῶμεν αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῶν ἁγίων λειψάνων καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ δεικνύει πρὸς ἡμᾶς ἐνίοτε πολλὰ θαύματα. (α)

(α) Ἐκ τῶν ἐν τῇ Νέᾳ καὶ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἀναφερομένων θείων λόγων, μανθάνομεν ὅτι πολλοὶ ἀνεφάνησαν ἅγιοι ἄνθρωποι, καὶ καθὼς ὁ Ὕψιστος Θεὸς διέταξε εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους τὴν κατασκευὴν τῶν εἰκόνων τῶν Ἀγγέλων, τοιουτοτρόπως οὐδὲν τὸ παράνομον ὅταν ζωγραφῶνται εἰκόνες τοῦ ἐν σαρκὶ φανέντος εἰς τὸν κόσμον Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας Μητρὸς αὐτ

ἀνὴν νισασηνὰ σεδζδὰ ἰδέριζ, τζούνκι πού Σταυροσοὺν βασητασὴ ἰλὲ κἰούνὰχ δούσδοὺ βὲ δζεννετὶν καπουσὴ ἀτζηλδὴ, πού τὰρζ οὺζρὲ σεριφ τασβιρλερὲ ἰζζὲτ βερίριζ, ζίρα ἀνλερὲ βιρδιγιμὶζ ἰζζὲτ ἀζιζλερὲ οὺποὺρ ἰδέρ, νίδζε κὶ χάττι σεριφλερὲ βερδιγιμὶζ ἰζζὲτ Παδισαχλαρὰ οὺποὺρ ἐδὲρ, ἀνὴν ἰτζούν Χὰχ τεάλια ἀζιζλερὶν κερὲκ τενλερινὲ κερὲκ τασβιρλερινὲ γιάχοδ σεριφ Σταυροσὰ τζὸκ κεραμὲτ βὲ μούδζιζὰτ κἰοστερὶρ κὶ ἀνλερὲ ἰζζὲτ βερελίμ. (α)

(α) Ἰνδζίλι σεριφ βὲ τεβρατὴν ζιρδεκὶ κελιμάτη μούκαδδεσελερὶ ἰκτιζασήνδζα ἰνσανλὰρ ἰτζινδὲ δαχὶ ἀζὶζ κιμέσνελερ ζεχοὺρ ἐγλεδιγὶ βὲ Ἀλλάχη ἀζιμμὲσὰν καδὶμ οὺλ ἐγιαμδὲ Μελαϊκλερὶν τασβιρλερὶ γιαπηλμασηνὰ ἔμρ ἐγλεδιγὶ μισιλλού δούνγιαδὲ τὲν ἰλὲ κἰορούνὲν Ἰησοῦς Χριστοσοῦν βὲ δζούμλεδεν ἀζὶζ βαλιδεσινὶν

Ἐντολὴ Δευτέρα.

Δὲν θέλεις λάβει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ.

Ἑρμηνεία.

Τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ λαμβάνεται ἐπὶ ματαίῳ, πρῶτον, ὁπόταν ἄνευ

τοῦ, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἡ δὲ πρὸς τὰ λείψανα καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν προσφερομένη τιμὴ καὶ εὐλάβεια, ὡς τὸ εἰς τὰ βασιλικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἀποδιδόμενον σέβας, εἰς αὐτὰ τὰ πρόσωπα ἀναφέρεται, αἱ δὲ δεήσεις καὶ πρεσβεῖαι αὐτῶν εἰσὶν εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ καθὰ οἱ φύλακες ἡμῶν Ἄγγελοι προφυλάττουσιν ἡμᾶς, οὕτω δὲ καὶ ὅταν ἔχωμεν στερεὰν πίστιν, ὁ πανάγαθος Θεὸς, διὰ

Ἰκιντζὶ τεμπιχ.

«Ἀλλαχὴν ἰσμινὶ πεϊχουδὲ σεϊλερδὲ (λισανὰ) ἄλμαγιάσην.

Τεφσίρ.

Ἀλλαχὴν ἰσμὶ μανασὴζ σεϊλερδὲ πού δὸρτ σεπέπιλε λισανὰ ἀληνὴρ, πιρινδζισὶ

βὲ ἀζὶζ μελαϊκλέριλε μουκερρὲμ σταυρὸς βὲ σάϊρ ἀζιζλερινὶν ζικιρλερὶ ἰτζοὺν τασβιρλερὶ γιαπηλμασηνδὰ πὶρ μαχζούρ κιόρούνμεδιγι βὲ πουνλαρὴν τὲν βὲ τασβιρλερινὲ ὀλουνὰν ἰζζὲτ βὲ ἰκραμὴν χάττι χουμαγιούν βὲ ἀνὰ μούσαπὶχ ὀλὰν σάϊρ σεϊλὲρ μισιλλού κενδουλερινὲ οὐπούρ ἐγλεδιγὶ δζιχέτλε δζαγὶζ ὀλδουγού βὲ δοὰ βὲ σεφαατλερὶ μουχαλλισιμὶζ ὀλὰν Ἰησοῦς Χριστὸς ἰνδινδὲ καπουλὰ σααγιὰν ἰδουκὶ βὲ μελαϊκλὲρ πὶζὶ πεκδζὶ μακαμηνδὰ χὴφζ ἰτδικλερὶ βὲ ἰτικαδημὴζ τάμμ

οὐδεμιᾶς αἰτίας, ἀνάγκης καὶ εὐλαβείας ἀναφέρωμεν τὸν Θεόν, τὸν Χριστὸν ἢ τὸν

τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων καὶ τῶν εἰκόνων αὐτῶν, δεικνύει πρὸς ἡμᾶς πολλὰ θαύματα.

— Εἰς τὸ Βιβλίον τῆς ἐξόδου τῶν θείων Γραφῶν ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Θεὸς διέταξε τὸν Μωϋσῆν ἵνα εἴπῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ οἰκοδομήσωσιν ἱερὸν εἰς τὰ δύω ἄκρα τοῦ ὁποίου νὰ κατασκευάσωσιν ἐκ χρυσοῦ δύω Ἀγγέλους. (Κεφ. 25. ἐδ. 18). Ἐπίσης ἐν τῷ τρίτῳ Βιβλίῳ τῶν Βασιλειῶν ἀναφέρεται ὅτι ὁ Σολομὼν κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, ὅτε ᾠκοδόμησε τὸν Ναὸν, κατεσκεύασε δύω Χερουβεὶμ ἐκ ξύλων κυπαρισσίνων καὶ ἔθεσεν αὐτὰ εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. (Κεφ. 6. ἐδ. 23).

ὅδηρκι ἀνὴν ἀζὶζ ἰσμινὶ βὲ Χριστοσοὺν ἰσκενδζελερὶ βὲ σερὶφ σταυροσουνὴ μού-

---

ὀλδούκδζα χὰκ Τεάλια μουκερρὲμ σταυρὸς ἰλὲ ἀζιζλερὶν τὲν βὲ τασβιρλερινδὲ τζὸκ μούδζιζὰτ κιόστερδιγὶ ἀσηκιάρδηρ.

— Τεβράτη σεριφὶν κιτάπη χουρουδζουνδὰ Ἀλλὰχ Τεάλια χαζρέτι Μουσαγιὰ πὶρ μακτὲς γιαπμαλαρηνὴ πένι Ἰσραηλὲ σοϊλὲ δεμεσὶ ἰλὲ περαπὲρ γαφουρούν ἰκὶ οὐδζοὺ οὐζερινδὲ ἀλτουνδὰν ἰκὶ Μελαϊκὲ γιαπμασηνὴ ἔμρ ἐγλεδιγὶ μουχαρρέρδιρ. (Πάπ. 25 ἰπαρὲ 18). Κέζαλικ οὐτζούνδζὶ Παδισαχλὴκ κιταπηνδὰ Ἀλλαχὴν ἰδζαζετίλε χαζρέτι Σουλεϊμὰν πέϊτουλλαχὴ πινὰ ἐγλεδιγινδὲ μουκαδδεσλερὶν μουκαδδεσλερὶ ἰτζινδὲ σερβὶ ἀγαδζηνδὰν ἰκὶ μελαϊκὲ γιαπτηγὴ μεστούρδιρ (Πάπ 6. ἰπ. 23)

τἰμιον Σταυρόν· δεύτερον ὅταν διὰ πράγματα ψευδῆ ἢ ἀληθῆ, ἀλλὰ ἀσήμαντα

— Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πρὸς τόν Πατέρα Θεόν ὑπὲρ τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν προσευχὴν αὐτοῦ εἶπεν, «ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σός ἀλήθεια ἐστί.» (Ἰωάν. Κεφ. 17· ἐδ. 17).

«Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμέν» (ἐδ. 22) «Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ». (ἐδ. 24).

—Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ πρώτῃ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει «ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτός ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τό ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε,

δζιπσὶζ βὲ ἰκτιζασὴζ βὲ περβασὴζ νὰκλ ἐδέριζ· ἰκινδζισὶ ἀερὲκ γιαλὰν βὲ ἀερὲκ ἀερ-

---

— Ἰησοῦς κενδὶ Πεδὲρ Ἀλλαχὰ ἰμὰν ἰδενλὲρ ἰτζοὺν ἐτδιγὶ δουὰ ἰτζινδὲ δεδὶ «ἀνλερὶ χακικατίνλε ἀζὶζ ἐϊλὲ, σενὶν κελαμὴν χακικάτδηρ» (Ἰνδζίλι Ἰωάννης πὰπ 17 ἰπ. 17)

« Πανὰ βερδιγὶν ἰζζετὶ ἀνλερὲ βερδὶμ τάκι πὶζιμ πὶρ ὀλδουγουμούζ ἀιπὶ ἀνλὲρ δαχὴ πὶρ ὀλαλὰρ» (ἰπ. 22) «Ἐϊ πεδὲρ, πανὰ βιρδιγὶν κίμσελεριν δαχὴ πουλουνδαγούμ γερδὲ πενὶμ ἰλὲ περαπὲρ ὀλμαλαρηνὴ ἰστέριμ.» (ἰπ. 24)

— Πέτρος Ρεσούλ πιρινδζὶ οὐμουμὶ ρισαλετινδὲ πεϊὰν ἐδὲρ « κενδισὶ κενδὶ δζεσετινδὲ ἀιούναχλαρημηζὴ ἀγὰδζ ὀὺζερινδὲ γιούκλενδὶ, τάκι πὶζ ἀούναχλαρὰ νισπέτλε φέβτ ὀλμούζ ἰκὲν σαλαχὰ γιαάαγιαλὴμ, ἀνὴν περεσὶ ἰλὲ ὀιφὰ πουλδα-

καὶ μικροῦ λόγου ἄξια, ὁρκιζόμεθα· τρίτον, ὅταν δὲν ἐκπληρῶμεν τὰ πρὸς τὸν

ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.» (Κεφ. 2. ἐδ. 24—25). Ἐν δὲ τῷ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ γέγραπται «Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.» (Κεφ. 24. ἐδ. 30). Τὸ σημεῖον τοῦτο, ὡς ἑρμηνεύουσιν οἱ ἅγιοι, εἶναι ὁ Σταυρός. Καὶ πάλιν λέγει ὁ Ἰησοῦς «καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστί μου ἄξιος». (Κεφ. 10. ἐδ. 38). Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ αὐτοῦ λέγει,

τζέκ πιλδιγιμὶζ σέϊ ιλὲ οὐφὰκ βὲ ικτιζασὴζ χακηκὴ σεϊλὲρ ιτζούν γεμὶν εδέριζ.

νοὺζ, ζίρα γιολού σασηρμὴζ κογιουνλὰρ κιπὶ ιδινὶζ, λάκιν σίμδι δζανλαρηνηζὴν τζοπανηνὰ βὲ ναζηρηνὰ δόνδούνούζ.» (Πάπ 2. Ἰπ. 24 – 25). Ἰνδζίλι Ματθαῖος πεγιὰν ιδὲρ « πάδεχου ἴπν-ούλ ινσανὴν ἀλαμετὶ σεμαδὰ κόρούνούπ, ὅλ ζεμὰν ζεμινὶν δζούμλε καπιλελερὶ δόκούνεδζὲκ βὲ Ἴπν-ούλ ινσανὴ κόγιούν πουλουτλαρὴ ούζερινδὲ κουδρὲτ βὲ δζελαλέτι ἀζιμὲ ιλὲ κελούρ ὀλδουγουνὴ κόρεδζεκλέρδιρ » (πὰπ 24 Ἰπ. 30). Μεζκιούρ ἀλαμὲτ γιάνι σανδζὰκ ἀζιζλὲρ Σταυρὸς ὀλδουγουνού τεφσὶρ ιδερλέρ· Τέκραρ πεϊὰν ιδέρκι « Ἰησοῦς δεδὶ βὲ Σταυροσηνὴ ἀλὴπ ἀρδήμδζα κέλμεγεν πανὰ λαΐκ δεγίλδιρ.» (πὰπ 10 Ἰπ. 38).— Παῦλος Ρεσούλ πιρινδζί Κορινθίοσλουλαρ ρισαλεσινδὲ πεγιάν ιδέρ «Ζίρα Σταυροσὰ δαίρ ὀλὰν κελὰμ, ἔχλι χελὰκ

Θεὸν ἢ πρὸς τοὺς ἁγίους ὑποσχεθέντα. τέταρτον, ὅταν μὲ ἁρμόστα ὀνόματα

«ὁ λόγος γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί. Γέγραπται γὰρ, «Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». (Κεφ. 1. ἐδ. 18). Καὶ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ λέγει, «ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». (Κεφ. 6. ἐδ. 14.)

— Ὁ Προφήτης Δαβὶδ λέγει «Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς». (Ψαλ. 34. στίχ 8).

— Ἡ Παναγία Παρθένος ὅτε ἔζη ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς στόματος

Οὐτζουνδζισὶ Ἀλλαχὰ γιάχοτ ἀζιζλερέ βὰδ ἐτδιγιμὶζ σεῖλερὶ ἐδὰ ἐτμέγιζ. βὲ

ὁλανλαρὰ διβανελίκδιρ, λάκιν πὶζ ἔχλι χελὰς ὁλανλαρὰ κουββὲτ οὐλλάχδηρ, ζίρα χόυκεμανὴν χικμετινὶ ἰφνὰ βὲ φεχιμλερὶν φεχμινὶ ἰπτὰλ ἰδεδζέγιμ δεού μουχαρρέρδηρ» (Πὰπ 1. ἰπ. 18). Βὲ γίνε Γαλάτιαληλαρ ρισαλεσινδέ δέρ κὶ « χάσακι πέν Ραππιμὶζ Ἰησοῦς Χριστοσούν Σταυροσουνδὰν γάϊρη σέϊ ἰλὲ ἰφτιχὰρ ἐδεγίμ.» (Πὰπ 6. ἰπ. 14).

— Χαζρέτι Δαβὶδ δέρκι «Ραππὴν μελεκλερὶ ἀνδὰν κορκανλαρὴν ἐτραφηνδὰ ὀρδού κουρουὶπ ἀνλερὶ χὴρζ ἰδέρ.» (Ψαλ. 34. ἰπ. 8).

— Δζὸύμλεδεν ἄζιζ πικὶρ δούνιαδὰ ἰκὲν κενδὶ ἀγζὴ ἰλέ δὲρ κὶ, ἰστὲ σιμδέν σόγρα δζὸύμλε καπιλελὲρ πενὶ μουτλου-

προφέρωμεν τὸν Θεόν, τὸ ὁποῖον λέγεται βλασφημία. Ὅθεν διὰ νὰ μὴ κολασθῶ-

---

λέγει «Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί». (Λουκᾶς Κεφ. Ι. ἐδ. 48), Καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ λέγει «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος» (Ψαλμ. ΙΙΙ. στίχ. 17). Ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Παροιμιῶν τοῦ Σολομόντος γέγραπται, «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίου». (Κεφ. 10. ἐδ. 7.)

Ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς σοφίας Σολομόντος «Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου, διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίσει αὐτῶν (Κεφ. 5. στ. 16-17). «Δίκαιοι ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,

δόρδόονδζισὶ Ἀλλάχι ἄζίμ-ουσ-σανὶ κενδινὲ μαχσοὺς ὅλμαγιαν ἰσιμλὲρ ἰλὲ τεσ-

---

λαϊαδζακλάρδηρ» δέρ. (Ἰνδζίλι Λουκᾶς Πάπ. Ι. ἰπ. 48). Χαζρέτι Δαβὶδ δέρ κὶ «ἀδιλὶν ζικρὶ ἐπεδίδιρ». (Ψαλμὸς ΙΙΙ ἰπ. 17). Τεβρατδὰ ἐμσάλι Σουλεϊμανδὰ «ἀδιλὶν ζικρὶ μεδχ ἰλέδιρ» δέρ. (Πάπ 10 ἰπ. 7).

Ἴλμι Σουλεϊμανδὰ « ἀδιλλὲρ ἐπεδίετεν γιασαγιαδζακλὰρ, βὲ ἀνλερὶν ἐδζρὶ Ράππιδεν βὲ καϊρηλμαλερὶ Τεάλεδένδιρ ἀνὴν ἰτζοὺν γέδι ἰλαχιδὲν μελεκούτὴν τεβερρουσλεγινὴ βὲ κὲζελλιγὶν ταδζηνὴν ἀχζηνὰ ναΐλ ὁλαδζακλάρ· ζίρα ἀνλερὶ σὰγ ἐλί ἰλὲ σὲτρ βέ πιλεκὶ ἰλὲ κορουγιαδζάκδηρ» δὲρ (Πάπ 5. ἰπ. 16—17). Κέζαλικ δέρκι « ἀδιλλερὶν δζανὴ Ἀλλαχὴν ἐλινδέδιρ, ἀνλαρὰ ὁλόὺμ γιακλασμὰζ» (Πάπ 3. ἰπ. 1). Παὺλος ρεσούλ ἰ-

μιερ πρέπει νὰ ἀποφεύγωμιερ ἀπὸ τὰς τοιαύτας τρομερὰς ἁμιαρτίας.

καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανοι» Κεφ.3 (στιχ. 1).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ λέγει «Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν Ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττονα λαλοῦντι.» (Κεφ. 12. ἐδ. 22—24).

—Ἐν τῇ Ἀποκαλύψει τοῦ Ἰωάννου γέγραπται, « Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτόν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυ-

μιὲ ἐδέριζ. Πού δὸρδὸυνδζισὶ ἰσὲ κὸύφρ δεμὲκ ὀλούπ̀ πουνλαρὴν δζὸύμλεσινδεν σακημαλήγηζ.

πρανιλὲρ ρισαλεσινδὲ πεγιὰν ἐδὲρ, «Λάκιν σὶζ Σιὼν δαγηνὰ βὲ χάϊ Ἀλλαχὴν σεχρὶ ὀλὰν σεμαβὶ Ἱερουσαλιμὲ βὲ νετζὲ πινλέρδζε Μελαϊκεγὲ βέ σεμαβατδὲ κάϊδ ὀλουνμουδ̀ ἴλκ δογμουσὲλερὶν δζεμαέτι ἀζιμὲ βὲ κλήσασηνα βὲ δζὸύμλενιν χακιμὶ ὀλὰν Ἀλλαχὰ βὲ κεμαλὲ βασὴλ ὀλμουδ̀ σαλιχλερὶν ρουχλαρηνὰ βὲ ἄχτη δζεδιδὶν Μιανδζησὴ Ἰησουσὰ βὲ Χεπελὶν κανηνδὰν ἐφζὰλ σεϊλὲρ σὸϊλεγὲν σερπμεκλὶκ κανηνὰ τακαρρουπ̀ ἐτδινίζ» (Πὰπ 12. ἰπ. 22 – 24).

—Ἰωάννησιν Ἀποκαλυψινδὲ δέρκι «Βὲ ἐλινδὲ πὶρ ἀλτουὶν πουχουρδὰν ὀλαράκ δίκερ πὶρ μελὲκ κελούπ̀ μεζπαχὴν γιαννηδὰ δουρδού, βὲ δζούμλε ἀζιζλερὶν δουα-

Ἐντολὴ Τρίτη

Ἐνθυμοῦ νὰ ἁγιάζῃς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

μιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ αἰώνιον τοῦ θρόνου. Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ». (Κεφ 8. ἐδ. 3—4).

Ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίῳ γέγραπται, «Μὴ δοκεῖται ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν Πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε» (Κεφ. 5. ἐδ. 45) ὅπερ σημαίνει ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν καλῶν θέλει μεσιτεύσει.

Ὁ ἑκατόνταρχος εἰς Καπερναοῦμ ζητήσας διὰ τῶν πρεσβυτέρων Ἰουδαίων τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰησοῦ ἠξιώθη αὐτῆς.

Οὐτζουνδζὶ τερπίχ.

«Δζουμὰ ἰρτεσὶ χιὁυνόυνὶν ἀζιζλετμεσινὶ χατηρηνδὰ τούτ.

λαρὴ ἰλὲ περαπὲρ ταχτὴν ὁνόυνδὲ ὁλὰν ἀλτοὺν μεζπαχὴν ὁύζερινδὲ ἄρζ ἰτμεκ ὁὺζρὲ ἀνὰ τζὸκ κόυνλόὺκ βιριλδὶ βὲ κόυνλόυγόὺν δόυμανὶ ἀζιζλερὶν δουαλαρὴ ἰλὲ περαπὲρ Μελεκὶν ἐλινδέν Ἀλλαχὴν χουζουρουνὰ τζηκδή.» (Παπ. 8. ἰπ. 3—4). Βὲ γίνε πεγιὰν ἰδέρκι Ἰησοῦς Γιαχουδιλερὲ δεδὶ «Πεδερὲ σιζὶ πὲν ἰστικιὰ ἰδεδζέγιμ ζὰνν ἴτμεγινιζ, σιζὶ ἰστικιά ἰδὲν βάρ δηρ, ὅδα σιζὶν ἰτιμὰτ ἰτδιγινιζ Μουσᾶδηρ» (Πάπ 5. ἰπ. 45.) διμέκκι ἐγιουλερέδε δουὰ βὲ σεφαγὲτ ἰδεπιλεδζέκδιρ.

Καπερναουμδὰ γιόὺζ πασὴ Γιαχουδὶ δεϊχλερινὶν βασηταση ἰλὲ Ἰησουσοὺν γιαρδημηνὴ διλεγιοὺπ ἀνὰ ναὴλ ὁλδού. (Λουκᾶς Πάπ 7. ἰπ 1—10.)

Ἑρμηνεία.

Ἡ λέξις Σάββατον εἶναι Ἑβραϊκὴ καὶ σημαίνει ἀνάπαυσιν, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς κατὰ

(ἴδε Λουκᾶς, Κεφάλ. 7. ἐδ. 1 — 10).

Καὶ πάλιν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγει ὅτι εἰς τὴν πόλιν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐν τῷ γάμῳ ὁ Ἰησοῦς, τῇ προτροπῇ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέτρεψε (Κεφ. 2. ἐδ. 1—10).

—Εἰς τὴν Παλαιὰν διαθήκην τὸ τέταρτον βιβλίον τῶν Βασιλειῶν μαρτυρεῖ ὅτι ἀνέζησεν ἄνθρωπος ἐγγίσας μόνον τὰ κόκκαλα τοῦ Προφ. Ἠλιοῦ (Κεφ. 13 ἐδ. 20

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγει «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει (Κεφ. 14. ἐδ. 12)

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων,

Τεφσίρ.

Δζουμὰ ἰρτεσὶ κὶ Σάββατον δενιλούρ ἰπρανὶ λουγετίδιρ, βέ ἀνὴν μανασὴ ραχὰτ

Ἰνδζίλι Ἰωάννης πεγιὰν ἐδέρ κὶ « Δζελιλὶν Κανᾶ σεχρινδὲ ὁλὰν δούγιουνδὲ Ἰησοῦς, βαλιδεσινὶν βασηταση ἰλέ, σουγιοὺ σαραπά τεπδὶλ ἐγλεδί· (Πὰπ 2. ἰπ 1—10)· —Τεβρατδὰ Παδισαχλαρὴν δὸρδούνδζι κιταπὴ σεχαδέτ ἰδέρκι πὶρ ἀδέμ γιάληνηζ Ἠλία πεϊγαμπερὶν κεμικλερινὲ δοκανμασὴ ἰλέ. διριλδὶ (Πὰπ 13. ἰπ. 20.)

Ἰνδζίλι Ἰωάννης πεγιὰν ἰδέρ κι, «Ἰησοῦς δεδὶ, χακήκατεν χακήκατεν σιζέ δεριμ κὶ πανὰ ἰμὰν ἰδὲν πενὶμ ἰδζρὰ ἰτδιγίμ ἀμελλερὶ κενδισὶ δαχὴ ἰδζρὰ ἰδίπ ἀνλερδέν πὸγοὺκὸυνὴ πιλέ ἰδζρὰ ἐδεδζέκδιρ » (Πὰπ 14. ἰπ. 12.).

Ἰνδζίλι Ματθαῖος πεγιὰν ἰδέρκι Ἰησουσοὺν σαλπηνδὰν σόνρα καπιρλὲρ δαχὴ ἀτζηλὴπ οὺγιουμουζ ὁλὰν νετζέ ἀζιζλερίν δζεσετλερὶ κηγιὰμ ἐτδὶ, βέ ἀνὴν κηγιαμηνδὰν σόνρα καπιρλερδέν τζηκὴπ μου-

τὴν ἡμέραν ταύτην κατέπαυσε τὴν πλάσιν τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου δὲν ἐργάζονται. Ἡμεῖς δὲ δὲν παρανομοῦμεν ἑορτάζοντες τὴν Κυριακὴν ἀντὶ τοῦ Σαββάτου, ἐπειδὴ πρὶν ἢ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, εἶχεν εἰπεῖ ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τῶν Προφητῶν ὅτι θέλει ἀλλαχθῇ τὸ σάββατον αὐτῶν εἰς ἄλλο σάββατον, καὶ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἶπε πάλιν εἰς αὐτοὺς, «τὰς νουμηνίας ἡμῶν καὶ τὰ σάββατα μισεῖ ἡ ψυχή μου». Ὁπόταν δὲ ἦλθεν ὁ Χριστὸς, κατὰ τὸν λόγον τῶν προφητῶν, μετέβαλε τὸ σάββατον εἰς τὴν Κυριακήν. Ὅθεν διὰ νὰ φυλάξωμεν τὴν ἐν-

---

μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς πολλούς. (Ἰδε Κεφ. 27. ἐδ. 52—53).

Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρεται ὅτι ὁ Θεὸς οὐ τὰς τυχούσας

θεμέχδιρ ζίρα χὰκ Τεάλια ποὺ Σάββατοδα δούνιαγὴ γιαρατμακδὰν ραχὰτ ἐγλεδὶ, ἀνὴν ἰτζούν Γιαχουδιλέρ Ἀλλαχὴν ζικρ ὁλουνὰν τεμπιχινέ κόρέ δζούμὰ ἰρτεσὶ κιϑνούνδέ ἰσλεμεζλέρ· πὶζ ἰσέ ποὺ τεμπιχδὲν διὰρὴ τζήκμαγιαρακ ἀνὴν γέρινδὲ παζὰρ κούνοὺ ἰσλεμέγιζ, ζίρα Χριστὸς κελμεζδὲν ἐββὲλ χὰκκ Τεάλια Πεϊγαμπέρλερὶν βασητασὴ ἰλέ Γιαχουδιλερέ δεδίκι ποὺ Σάββατον γάϊρι Σάββατονα τεπδίλ ὁλϑναδζὰκ βὲ γίνε χαζρέτι Ἠσαΐανην ἀγζὴ ἰλε Γιαχουδιλερὲ δεδὶ, «ἄϊ πασὶαρηνηζὰ βὲ δζουμὰ ἰρτεσιλερινιζὲ βὲ ἑορτὴ κιούνλερινιζὲ δζανὴμ χουσουμὲτ ἰδερ, πάδεχου Χριστὸς

καδδὲς σεχιρὲ κιρερὲκ τζὸκ κίμσελερε κιὸρούνδούλέρ. (Πάπ 27. ἰπ. 52—53·)

Ἀμάλι ρεσοὺλ ἰτζινδὲ γιαζὰρ κὶ «Ἀλλὰχ Παῦλοσουν γεδὶ ἰλὲ φὲϐκ ἐλ ἀδὲ μούδζιζελερ ἰδζρὰ ἐδὲρ ἰδὶ, σοϊλέκι ἀνὴν

τολὴν ταύτην τοῦ Θεοῦ ὑποχρεούμεθα νὰ ἑορτάζωμεν οὐχὶ τὸ σάββατον, ἀλλὰ τὸ πνευματικὸν σάββατον ἤτοι τὴν Κυριακήν. Πρὸς δὲ ἐπειδὴ ἡ Κυριακὴ εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ Σάββατον ἡ τελευταία, διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἑορτάζομεν τὴν πρώτην ἡμέραν.

Ἐκτὸς τούτου κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς τρία μεγάλα μυστήρια ἐτελέσθησαν, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς Κυριακὴν ἐγεννήθη, Κυριακὴν ἀνεστήθη καὶ Κυριακὴν ἀπέστει-

---

δυνάμεις ἐποίει διὰ χειρὸς τοῦ Παύλου, ὥστε «ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσασθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.» (Κεφ. 19. ἐδ. 11.—12).

κελδιγινδὲ Πεϊγαμπερλερὶν καβλίνδζε δζουμὰ ἰρτεσινὶ Παζὰρ κιούνινὲ τεπδίλ ἐγλεδί· ἴμδι Ἀλλαχὴν μεζκιοὺρ οὐτζινδζὶ τεμπιχινὶ τουτμὰχ ἰτζοὺν δζουμὰ ἰρτεσινὶν δεγὶλ λάκιν ρουχανὶ Σάββατονην γιάνι Παζὰρ κιούνούνούν τουτμασηνὰ πορδζλούγιζ· Πού Παζὰρ κούνοὺ Ἀλλαχ, δὰν χὰλκ ὁλὰν σεϊλερὶν ἴλκ κούνούδιρδζουμὰ ἰρτεσὶ ἰσέ, σὸν κούνούδιρ, κὶ πὶζ γιαραδησὴν ἴλκ κούνούνὴ ἰζιετλέριζ, τζὲνκὶ μεζπούρ σεπεπλερδὲν μαδὰ ἰσπου Παζὰρ κούνούνδὲ οὔτζ πογιούκ σὴρ δερχαδζεσετινδὲν χασταλαρὰ μανδιλλὲρ γιάχοδ πεστεμαλλὲρ κότουρούλμέκλε ἀνλὰρ μαραζλαρηνδὰν σιφὰ πουλοὺπ σερρὶρ ρουχλὰρ δαχὴ τζηκὰρ ἰδί.» (Πράπ. 19 ἰπ 11—12)

λεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἤτοι τοὺς Ἀποστόλους τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Λοιπὸν διὰ τὰς εὐλόγους ταύτας αἰτίας πρέπει νὰ τιμῶμεν, ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἀλλὰ τὴν Κυριακὴν καὶ μετ' αὐτὴν τὰς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὁρζομένας ἑορτασίμους ἡμέρας.

Ἐντολὴ Τετάρτη

Τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν Μητέρα σου

Ἑρμηνεία.

Κατὰ τρεῖς τρόπους χρεωστοῦμεν νὰ τιμῶμεν τοὺς γονεῖς ἡμῶν. Α'. νὰ τοὺς βοηθῶμεν εἰς τὰς ἀνάγκας των, Β'. εἰς μὲν τὰς θεαρέστους νουθεσίας αὐτῶν νὰ ὑπακούωμεν, εἰς δὲ τὰς μὴ τοιαύτας νὰ μὴ ὑπακούωμεν, Γ'. νὰ μὴ κακολογῶμεν πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ πάντοτε νὰ τοὺ τιμῶμεν διὰ καλῶν λόγων καὶ τρόπων·

τὴρ ἰδέριζ, ὁϊλέκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ Παζὰρ κἰόυνινδὲ τεβελλόὺδ ἐϊλεδὶ Παζὰρ κϋνϋνδέ διριλδὶ, βὲ Παζὰρ κϋνινδὲ Ἀπόστολοσλαρα μουκαδδές ροὺχ ἰρσὰλ ἐϊλεδί· Πού μινασὴπ σεπεπλὲρ ἰτζούν Παζὰρ κόυνόυνὲ ἰζζὲτ βερμελίγιζ, βὲ πουνδὰν σόνρα πὸυτόὺν ἑορτηλερὲ κὶ κλήσαμηζ πουγιουρούρ.

Δορδουνδζὶ τερπίχ.

«Ἀτανὰ βὲ ἀνανὰ ἰζζὲτ βέρ»·

Τεφσίρ.

Οὔτζ βὲτζχ ἰλὲ ἀταμηζὰ βὲ ἀναμηζὰ ἰζζὲτ κἰόστερερὲκ ἔϐϐελα ἀνλερὶν ἰχτιαδζατηνὰ γιαρδὴμ ἐτμελίγιζ, ἰκινδζὶ Ἀλλαχὴν γιολουνδὰ ὁλὰν νασιχατλαρηνὴ ἐϊδὶπ βέ Ἀλλαχὴν γιολουνδὰ ὅλμαγιαν νασιχατλαρηνὴ ἐσίτμεμελίγιζ βὲ ὀὺτζόυνδζὶ ἀνλαρὰ ἐγιούσόζλὲρ ἰλὲ ἰζζὲτ βιρμελίγιζ, ζίρα σάϊρ ἀδεμλερὶν ἀρασηνδὰ ἔν γιακηνημὴζ πὰπὰ βὲ ἀνάδηρ βὲ ὁμρϋμϋζϋ

ἐπειδὴ ἀφ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πλησιέστεροί εἶναι οἱ γονεῖς μας διὰ τῶν ὁποίων ἐλάβαμεν τὸ ζῆν. Ἐκ τῆς ἐντολῆς ταύτης μανθάνομεν προσέτι ὅτι πρέπει νὰ τιμῶμεν καὶ τοὺς προϊσταμένους, τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς διδασκάλους ἡμῶν, οἵτινες, κατά τινα τρόπον, εἰσὶν ὡς γονεῖς ἡμῶν, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ τιμῶσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα.

Ἐντολὴ Πέμπτη

«Μὴ φονεύσῃς.»

Ἑρμηνεία.

Ἡ ἐντολὴ αὕτη δὲν ἀπαγορεύει μόνον τὸν φόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργὴν, τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν κακολογίαν, τὴν κατάκρισιν, τοὺς δαρμοὺς καὶ τὰ παρόμοια τὰ ὁποῖα προξενοῦν φόνον· πρὸς δὲ ἀπαγορεύει αὐστηρῶς καὶ τὴν αὐτοκτονίαν,

ἀνλερὶν βασηταση ἰλὲ ἀλδήκ· πὸ τενπιχδὲν δαχὶ μαλουμὰτ κὲσπ ἐδέριζκὶ δζὸύμλε χακιμλεριμιζὲ βὲ χόδζαλαρημηζα ἰζζετ ἰτμὲκ βαδζίπδιρ, ζίρα πουνλὰρ δαχὴ πὶρ δερεδζὲ ἀταλαρημὴζ βε ἀναλαρημὴζ κιπίδιρ, βὲ ἀτὰ βὲ ἀνὰ δαχὴ ἐβλατλαρηνὰ ριαγὲτ ἐτμὲκ λαζήμδηρ.

Πεσιν̇δζὶ τενπίχ.

«Κὰν ἔτμε».

Τεφσίρ.

Πού τεμπιχὶν μεφχουμὶ γιάληνηζ κὰν ἔτμεμεκ ἰτζούν ὄλμαγιουπ ἄνδζακ γαζὰπ γιάχοδ κὰστ ἔτμεμεκ βὲ φενὰ σὸζ δέμεμεκ βὲ ζὲμμ ἔτμεμεκ, δόγμεμεκ γιάχοδ κίμαεῖ δζὲρχ ἐϊλέμεμεκ ἰτζούν δαχήδιρ, ζίρα πανλὰρ ἀδεμὶ κὰν ἐτμεγὲ σεπὲπ βερίρ· βὲ κενδὶ κενδινὶ δαχὴ ὁλδὸρμεμεκ χακκηνδά-

ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπλάσθη διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ διὰ τὸν Θεόν καὶ δὲν ἔχει κάμμίαν ἐξουσίαν οὔτε ἑαυτὸν οὔτε ἄλλους νὰ φονεύσῃ. Ὁ δικαστὴς ὅμως ἐκδίδων ἀπόφασιν θανάτου ἐναντίον κακοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς φονεύς, ἀλλὰ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς κατάπαυσιν τῆς κακίας καὶ αὔξησιν τῆς ἀρετῆς τῶν καλῶν ἀνθρώπων.

Ἐντολὴ Ἕκτη.

Μὴ μοιχεύσῃς.

Ἑρμηνεία.

Ἡ ἐντολὴ αὕτη ἀπαγορεύει τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν. Ὅθεν διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην πρέπει νὰ προφυλαττώμεθα ἀπὸ πᾶσαν αἰ-

δηρ, τζούνκι ἰνσὰν κενδὶ ἰτζούν δεῖλ ἴλλα Ἀλλὰχ ἰτζούν χὰλκ ὁλουνδουγουνδὰν νὲ κενδινὶ νέδε γὰϊριγι ·ὁλδούρμεγὲ ἴζνὶ γιόκδηρ· Παῦλος ρεσουλούν σόζούνὲ κὸρὲ χακίμ, κι μουσταχὰκ ὁλὰν ἀδεμὶν κατληνὲ χιόκμ ἐδὲρ ἰσὲ σούτζσούζ διρ, πὲ ἴζνὶ χὰκ Τεάλεδεν ἀλδὴ κὶ γιαραμαζλαρὴν φεναλημὴ ἐξιλσὶν βὲ ἐγιουλερὶν φαζιλετὶ ἀρτσήν.

Αλτηνδζή τερπίχ.

«Ζενὰ ἴτμε».

Τεφσίρ.

Πού τερπίχὶν μεφχουμού γιάληνηζ ἐβλὶ γιάχουτ πεκιὰρ καρὴ ἴλὲ δεγίλ ἀνδζακ χὲρ κὲς ἴλὲ δζισμανὶ κὸυνὰχ ἴτμεμεκ βὲ πὲ δζισμανὶ κὸυναχὴ δογουρὰν σεπεπλερδέν γιάνι ·ὁπουσδὲν, πακησδὰν βὲ γάϊρη ἐδεπσιζλικδέν σακηνμὰκ ἰτζούν διρ, χὲρ κίμ

τίαν γεννῶσαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτὴν καὶ ν' ἀπέχωμεν δι' ὅλων μας τῶν αἰσθητηρίων, ἐκ τῶν ἀφορμῶν ἐκείνων αἵτινες ἀναπτύσσουν ἐν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἁμαρτίας ταύτης δηλαδὴ ἀπὸ φίλημα καὶ κύτταγμα καὶ ἄλλας ἀναιδείας.

Ἐντολὴ Ἑβδόμη.

«*Μὴ κλέψῃς.*»

Ἑρμηνεία

Διὰ τῆς ἐντολῆς ταύτης μᾶς ἀπαγορεύει ὁ Θεὸς τὴν κλοπὴν, ἤγουν τὴν ἁρπαγὴν τῶν ξένων πραγμάτων, τὴν λῃστείαν, τὸν ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ δόλον, τὴν μὴ ἀπόδοσιν τοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους χρέους καὶ τὴν οἰκειοποίησιν χαμένου πράγματος.

Ἐντολὴ Ὀγδόη.

«*Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς.*»

κι πού κουναχὰ δούσμεμεκ ἰστέρισε πὲς χαβασδάν γιάνι κορουσδέν, ἰσιτμεκλικδέν, κοκλασμακδάν, δατδὰν βέ δοκουνουσδὰν σακηνμαλὴ δηρ, χούσουσα κορουσδέν πέκ ιχτιρὰζ έτμελίδιρ· ζίρα ἀνδὰν δζὰν ·ολούμι τεβελλούδ έδέρ.

Γεδινδζὶ τεμπίχ.

«Χηρσηζλὴκ ἴτμε»

Τεφσίρ.

Πού τεμπηχὶν μεφχουμού πούδουρ κὶ ἀχέρ κίμσενιν σεϊνὶ τζάλμαγιάσην, γιάχοτ χαϊδούτ κιπὶ ζορ ἰλὲ ἅλμαγιάσην βέ ἄχζου ἰταδὰ χιλλέ ἔτμεγέσιν, βέ σάϊρλερι νὲ ὁλὰν πορδζουνού δδεγέσιν, κερέκ φαϊδὲν ὁλσούν βέ κερέκ ὅλμασην κίμσεγε ζαρὰρ ἔτμεγέσιν, βέ πουλδουγούν γαΐπ ὁλὰν σεί σαχιπινέ ἰαδέ ἰδέσιν.

Σεκιζινδζὶ τεμπίχ.

«Γιαλὰν σαχατλὴκ ἴτμεγεσιν»

Ἑρμηνεία.

Ἡ ψευδομαρτυρία γίνεται, Α'. ὅταν τις μαρτυρήσῃ ψευδῶς διὰ πρᾶγμα τό ὁποῖον ἀγγοεῖ πρὸς ζημίαν ἄλλου. Β'. ὅταν μαρτυρήσῃ ψευδῶς πρὸς ὄφελος ἄλλου καὶ Γ'. ὅταν μαρτυρήσῃ οὔτε διὰ ζημίαν καὶ οὔτε πρὸς ὄφελος ἄλλου. Χρεωστοῦμεν λοιπόν πάντες ν' ἀποφεύγωμεν παντὶ σθένει τὴν ψευδομαρτυρίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται ἡ κατάκρισις ἡ συκοφαντία κτλ.

Ἐντολὴ Ἐννάτη.

« Μὴ ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.»

Ἑρμηνεία.

Ἡ ἐντολὴ αὕτη ἀπαγορεύει ὅσον εἰς τοὺς ἄνδρας τόσον καὶ εἰς τὰς γυναῖκας τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τὴν μολύνουσαν τήν ψυχήν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον λέγει «ὁ ἐμ-

Τεφσίρ.

Γιαλὰν ὰχιτλιγὶν πὶρινδζισὶ πὶρ κιμσὲ πὶλμεδιγι σέϊ ἰτζοὺν σάϊρην ζιαγιανηνὰ γιαλὰν ὰχιτλιγὶ ἐδὲρ, ἰκινδζισὶ ἀχερὶν φαϊδεσὶ ἰτζοὺν γιαλὰν ὰχιτλιγὶ ἐδὲρ, οὐτζοὺνδζισὶ σάϊρην νέ ζιανὴ βὲ νέδε φαϊδεσὶ ἰτζοὺν γιαλὰν ὰχιτλιγὶ ἐδέρ. Ἴμὸι πὶζ χέρ πὶρ χουσουσδὰ γιαλὰν ὰχιτλιγὶ ἐτμεμεγὲ πορδζλούγιζ τζούνκι πουνὴν ταχτηνδὰν ἰφτιρὰ γηϊπέτ βε γάϊρη σεϊλὲρ ζουχοὺρ ἐδέρ.

Δοκουζινδζὶ τεμπίχ.

«Γιαπανδζὴ καρηγιὰ χαββὲς ἴτμε».

Τεφσίρ.

Πού τενπιχὶν μεφουμὶ κερὲκ ἔρ κερὲκ ἀδραδὴν χαβάϊ νεφσανιδὲν σακηνμαλαρὴ ἰτζούνδιρ, ζίρα πού κούνὰχ δζανὴ ναπὰκ ἐδερ, πού σεπεπὲ μεπνὶ Ἰησοῦς Χριστὸς

βλέψας γυναῖκα εἰς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ».

Ἐντολὴ Δεκάτη

«Μὴ ἐπιθυμήσῃς ξένον πρᾶγμα».

Ἑρμηνεία.

Εἰς τὴν ἐντολὴν ταύτην περιέχονται ὅλα τὰ ξένα πράγματα, ἤτοι ξένα ἀμπέλια, ζῶα, οἰκίαι καρποὶ καὶ τὰ παρόμοια. Ὅθεν διδάξαντες ἱκανὰ περὶ τῶν δέκα ἐντολῶν μεταβαίνομεν ἤδη καὶ εἰς τὰς ἐντολὰς τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐντολῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Αἱ Ἐντολαὶ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας εἰσὶν ἓξ, ἤτοι,

ἐφένδιμιζ ἰνδζίλι σεριφδὲ πουγιουρδὴ κὶ χὲρ κὶμ πὶρ καρηγιὰ χαβάϊ νεφσανὶ ἰλὲ πάκαρ ἰσὲ κενδὶ καλπινδὲ ἀνὴν ἰλὲ ζινὰ ἐτμὶζ ὀλούρ.

Ὀρουνδζὶ τεμπίχ.

«Γιαπανδζὴ σεϊὲ ἀρζοὺ ἴτμε»

Τεφσίρ.

Γιάνι γάϊρηνην παγλαρηνὰ, ἐβλερινὲ, ταρλαλαρηνὰ, ἀκτζαλαρηνὰ, χαϊβανλαρηνὰ, μεϊβελερινὲ ἀρζοὺ ἴτμε. Ἀλλαχὴν ποὺ ὃν τεμπιχλερινὶ κεφαγὲτ ὀὺζρὲ ταλὶμ ἐτδίκ ἀελελὶμ σίμδι Κλήσανην τεμπιχλερινέ.

ΣΕΚΙΖΙΝΔΖΙ ΠΑΠ

Κλήσε τεμπιχλερινὶν πεϊανηνδάδηρ.

Μουκαδδὲς Κλήσεμιζὶν τεμπιχλερὶ ἀλτήδηρ.

Πρῶτον. *Νὰ ἐξομολογῆται ἕκαστος Χριστιανὸς πρὸς τὸν Πνευματικὸν αὐτοῦ Πατέρα τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους*

Δεύτερον. *Νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους.*

Τρίτον. *Νὰ ἀκροάζηται τὴν θείαν λειτουργίαν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ τὰς ἑορτιζομένας ἡμέρας.*

Τέταρτον. *Νὰ τηρῇ μετ' εὐχαριστήσεως τὰς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὁριζομένας νηστείας, ἤτοι τὰς τετράδας, τὰς παρασκευὰς, καὶ τὰς τεσσαρακοστὰς ὅλου τοῦ ἔτους.*

Πέμπτον. *Νὰ ἐκτελῇ τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν κοινωφελῶν καταστημάτων καθήκοντα αὐτοῦ, κατὰ τὴν συνήθειαν ἑκάστου τόπου.*

Ἕκτον. *Νὰ μὴ ἔρχηται εἰς γάμου*

Πιρινδζισί. Χὲρ Χριστιὰν ἔν ἄζ γιηλδὰ πὶρ κερρὲ κὸυναχλαρὴνὴ κενδὶ ρουχανὶ Πεδερινὲ ἐξομολόγησις ὀλμὰκ γιάνι ἰκρὰρ ἐτμέκδηρ.

Ἰκινδζισί. Ἕν ἄζ γιηλδὰ πὶρ κερρὲ ἁγία κοινωνία ἀλμάκδηρ.

Οὐτζὸυνδζισί. Πὸυτὸύν γιαλὴν παζὰρ κιὸυνλερινδε βὲ μουφαχχὰρ ἑορτηλερδὲ ἀζιζ λειτουργίαγιη ἰσιτμέκδιρ.

Δὸρδινδζισί. Γιηλὴν πὸυτὸύν τζαρχὲμπὶχ βε δζουμὰ κιὸυνλερινδὲ βὲ τεσσαρακοστηλερὸε ὀρὸυδζ βὲ περχὶζ τουτμάκδηρ.

Πεσινδζισί. Μαχαλὶν ἀδετινὲ βε κακανονουνὰ κιὸρὲ Κλήσενιν ἀβαϊδηνὴ βερμέκδιρ.

Ἀλτηνδζησή. Κλήσεμιζδεν μὲνν ὀλωνὰν

κοινωνίαν κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐμποδιζομένας ἡμέρας. (α)

(α) Ὅτι καὶ αἱ ἐντολαὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡρίσθησαν ἐπίσης συμφώνως τῷ πνεύματι τοῦ τε ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐφεξῆς θείων λόγων. «Ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν τὸν Ἰωάννην πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν». (Μάρκος Κεφ. 1. στίχ. 4—5).

Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἐν τῇ πρώτῃ καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει. «ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας». (Κεφ. 1 στίχ 9).

χιούνλερδὲ ἐβλενμεμέκδιρ. (α)

(α) Κλήσε τενπιχλερινὶν δαχὴ κέζαλικ Ἰνδζίλι σερὶφ βὲ Τεβρατὴν ἀχκιαμηνὰ μουταπὴκ ὀλδουγοὺ ζιρδεκὶ μουκαδδὲς κελαμλαρδὰν μόυστεπάνδηρ· Γιαχουδιὲ διαρὴ βε Ἱερουσαλὴμ ἀχαλισὶ τζηκὴπ χιούναχλαρὴν ἀφβὴ ἰτζοὺν πούσμανλὴκ βαπτισὶ βὰζ ἰδὲν Βαπτὶς ἰδιδζὶ Ἰωάννησιν νεζδινὲ κελδικλερινδὲ χιούναχλαρηνὴ ἰκρὰρ ἐδερλερ ἰδὶ » (Μάρκος Πὰπ 1. ἰπ. 4—5)

Ἰωάννης ρεσούλ πιρινδζὶ ουμουμὶ ρισαλεσινδε πεγιὰν ἐδὲρ κὶ «ἔγερ χιούναχλαρημηζὴ ἰκρὰρ ἰδέρισεκ, χιούναχλαρημηζὴ ἄβφ ἐδούπ πιζὶ χὲρ χακσηζληκδὰν τατχὶρ ἐϊλεμὲκ ἰτζούν ὅ σαδὴκ βὲ ἀδίλ διρ » (Πὰπ 1. ἰπ 9)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἔργων τῆς Ἐλεημοσύνης.

Τὰ καλὰ ἔργα τῆς Ἐλεημοσύνης εἶναι δεκατέσσαρα, τὰ μὲν ἑπτὰ Σωματικὰ, τὰ δὲ ἄλλα ἑπτὰ Πνευματικά.

Σωματικά.

Αορ. Νὰ τρέφωμεν τοὺς πεινῶντας πτωχούς.

Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων γέγραπται «Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας». (Κεφ. 1. στιχ. 10).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ αὐτοῦ, καθὼς οἱ καθ' ἡμᾶς Ἀρχιερεῖς διδουσιν ἄδειαν ἐξομο-

ΔΟΚΟΥΖΙΝΔΖΙ ΠΑΠ.

Σαδακὰ ἀμελλερινὶν πεγαγηνδάδηρ.

Σαδακανὴν ἐγὶ ἀμελλερὶ ὄν δὸρτδηρ, ἀνλαρὴν γεδισὶ ὀζισμανὶ βὲ γεδισὶ ρουχανίδιρ.

Δζισμανὶ πουνλάρδηρ.

1. Καρνὴ ἄδζ ὀλὰν φακιρλερὶ δογιουρμάκ.

Ἀμάλι ρεσουλδὲ γιαζάρκι αἵμδι κἰούναχλαρηνήζ μὰχβ ὀλουνμασὴ ἐτζούν τόπὲ ἐδούπ ρουδζού ἔδινιζ» (Πὰπ 3 ἐπ. 19).

Παῦλος ρεσούλ Γαλάτιαλὴλαρ ρισαλεσινδε Ἀρχιερέασλαρὴν ἐξομολόγησις ἐτζούν Πνευματικόσλαρὰ βερδικλερὶ ρουχσατναμὲ μισιλλού Κλήσενιν ρουχπανλα-

Βον. Νὰ ποτίζωμεν τοὺς διψῶντας.
Γον. Νὰ ἐνδύωμεν τοὺς γυμνούς.

λογήσεως τοῖς Πνευματικοῖς, συνιστᾷ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας λέγων «Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος».(Κεφ. 6. στ. 1).

Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων γέγραπται «τούτῳ πάντες οἱ Προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τον πιστεύοντα εἰς αὐτόν»(Κεφ. 10. στίχ. 43).

— Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς, ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ

2. Σουσούζ ὁλανλαρὴ ἰτζιρμέκ.
3. Τζηπλακλαρὴ κιγδιρμέκ.

ρηνὰ πεγιὰν ἰδέρκι «ἔϊ πιραδερλὲρ, ἔγερ πὶρ ἀδεμ γάφιλεν πὶρ χαταδὰ τουτουλούρισε σίζκι ρουχανίσινιζ, πόϊλὲ κιμσεί χίλμι ρούχ ἰλὲ ἠσλὰχ ἔδινιζ» (Πὰπ 6 ἰπ. 1).

Ἀμάλι ρεσούλ ἰτζινδὲ γιαζάρκι «δζούμλε πεϊγαμπερλὲρ πού ζατὰ σαχαδετ ἰδερλέρκι, ἀνὰ ἰμὰν ἰδενλερὶν δζούμλεσι, ἀνὴν ἰσμὶ βασητασὴ ἰλὲ κιούναχλαρὴν ἀφβηνὰ ναὶλ ὁλούρ. (Πὰπ 10. ἰπ. 43).

— Ἰησοῦς δεδὶ «χακήκετεν χακήκετεν σιζὲ δέριμ κὶ ἔγερ ἴπνουλ-ἰνσανὴν τενὶν γιέμεγιουπ κανηνὴ ἰτζμέζισενιζ κενδινιζδὲ χαγιὰτ ὁλμάζ·πενὶμ τενιμὶ γιεγιούπ κανημὴ ἰτζέν χαϊάτη ἐπεδιγεγε μαλίκδιρ,πὲν δαχὴ ἀνὴ γεβμ ουλαχηρδὲ ἐχγιὰ ἰδεδζέ-

Δον. *Νὰ δεχώμεθα τοὺς ξένους.*

Εον *Νὰ περιποιώμεθα τοὺς ἀσθενεῖς.*

αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ». (Ἰωάν. Κεφ. 6. στιχ, 53—56).

— Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀκούσας τὴν ὁμολογίαν τοῦ Πέτροῦ ὅτι εἶναι Υἱὸς Θεοῦ εἶπεν «κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς». (Κεφ.16 στιχ. 18). Ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη ἀποβλέπει ὅλους τοὺς ἀποζόλους εἶναι πασίδηλον. «Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθαι ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν». (Ματθ.

4. Γιαπανδζηλαρὴ καπούλ ἐτμέκ.
5. Χασταλαρὰ ζιγιαρετ ἐτμέκ.

γιψ, ζίρα τενὶμ χακίκετεν ταὰμ δηρ, βὲ κανὴμ χακήκετεν σουρπ δηρ, τενιμὶ γιεγιούπ κανημὴ ἰτζέν πενδέ, πέν δαχὴ ἀνδέ σακὶν ὀλούρουμ. » (Ἰωάν. Πὰπ. 6. ἰπ. 53—56.).

— Χριστὸς ἐφένδιμιζ Ἰπνουλλὰχ ὀλδσυγουνὴ Πέτροσην ἰκραρηνὰ δζεβάπεν «πέν δαχὴ σανὰ δέριμκι σέν Πέτρος σην (γιάνι καγιὰ) βέ Κλήσεμι πού καγιὰ σὺζερινέ πινὰ ἰδεδζέγιμ βέ δζεχεννέμ καπουλαρὴ ἀνὴνσζερινε γαλὶπ ὄλμαγιαδζάκδηρ» (Ματθ. πὰπ. 16. ἰπ. 18.) Δζεβάπη μεζκιούρ ρεσιλλερὶν δζούμλισινε σιμουλὶ ὀλδουγὴ ἀσηκιὰρ δηρ. «ἰγδαγιὰ δούσμεμεκ ἰτζούν ογιανὴκ δὲρὲπ δοὰ ἴδινιζ»(πὰπ 26. ἰπ. 41) «Σιζὲ ἔμρ ἐγλεδιγὶμ σεῖλερὶν δζιμλεσινὶ χὴς ἐτμεκλιγὶ ἀνλερέ τααλὶμ ἔδινιζ, βέ

ΣΤον. Νὰ ἐλευθερόνωμιερ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ φυλακισμένους.

Κεφ. 26. στίχ. 41). «Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀμήν». (Κεφ. 28. στίχ. 20).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ λέγει «ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοὐτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁ-

6. Μαχπουσδὰ ὀλανλαρὴ βέ ἐσιρλερὶ κουρταρμάκ.

ἰότέ δόυνγιανὴν νιχαϊετινέδεγιν πέν δάϊμουλ ἐδκὰτ σιζὶν ἰλέ περαπέριμ ἀμήν»(πὰπ 28. ἰπ. 20).

Παῦλος ρεσούλ Ἰπρανιλέρ ρισαλεσινδέ δέρ « ἴμδι, ἔϊ πιραδερλέρ, Ἰησουσούν κανὴ ἰλέ περτεδέν γιάνι κενδού τενινδέν πιζὶμ ἰτζούν χαζηρλαδηγὴ ὄλ ταρίκι δζεδίδ βέ χάϊ ὀὺζρέ μακτεσέ κιρμεγέ δζεσαρετιμὶζ βέ πεϊτουλλὰχ ὀὺζερινδέ κιαχίνι ἀζιμιμὶζ βὰρ ἰκέν καλπιμὶζ ζαμίρι φασιτδέν πακλανμὴς βέ δζεσετιμὶζ πὰκ σού ἰλέ γιεκανμὴς ὁλαρὰκ κάλπι μούστακὶμ βέ ἰμάνι μὰκεμμέλ ἰλέ τακαρρούπ ἰδελὶμ, ὀὺμιδιμιζὶν ἰκραρηνὴ μὸχκέμ τουταλὴμ, ζίρα βὰδ ἐδέν σαδήκδηρ, βέ μὸυχαππέτ βέ ἀμάλι χασε-

Zor. Νὰ κηδεύωμεν τοὺς νεκρούς.

μολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων» (*Κεφ. 10. στίχ 19—24*).

— *Ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ καὶ δευτέρῳ στίχῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐνήστευσεν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἔπειτα ἐπείνασεν, ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ κεφαλαίῳ καὶ 16, 17 καὶ 18 στίχῳ λέγει «εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν· σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῇς*

7. Ὀλόυlερὶ κόμμέκδιρ.

νεγέτεδϐικ ἰτμέκ ἰτζούν πίρπιριμιζι μόυ_λαχαζὰ ἑδελίμ » (Πὰπ 10. ἰπ. 19—24.)

—Ματθαῖος δόρδηνδζὴ πὰπδὰ βὲ ἰκινδζ ἰπαρεδὲ πεγιὰν ἐδέρκι Ἰησοῦς κήρκ κιόύν κὴρκ κιδζὲ ὀροὺδζ τουτοὺπ σόγγρα ἀδζηκδὴ βὲ Ἀλτηνδζὴ πὰπ βὲ 16 βὲ 17 βὲ 18ινδζὶ ἰπαρελερδὲ ζικρ ἐδέρκι, «Ἰησοῦς δεδὶ, ὀροὺδζ τουτδουγουνοὺζ ζεμὰν μόυραϊλέρ κιπὶ μαχζοὺν γιόυζλόὺ ὅλμαγιηνῆζ, ζίρα ἀνλὲρ ὀροὺδζ τουτδουκλαρηνὴ ἀδεμλερὲ κιόστερμὲκ ἰτζοὺν γιοζλερινὶ ποζαρλὰρ χακήκατεν σιζὲ δέριμκι, ἀνλέρ ἐδζιρλερινὶ ἀλμηὸλάρδηρ ἄμμα σέν ὀροὺδζ τουτάρηκεν πασηνὴ γιαγλαγιὴπ γιόζόυνὴ γεϊκὰ ὸτλέκι ὀροὺδζ τουτδουγουνὴ ἀδεμλερὲ δείλ, ἄνδζαχ κιζλιδὲ ὸλὰν πεδερινὲ

Πνευματικὰ

Αορ. Νὰ διδάσκωμεν τοὺς ἀμαθεῖς

τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ». Καὶ πάλιν ἐν τῷ ἐνάτῳ κεφαλαίῳ καὶ 14 καὶ 15ῳ στίχῳ ἀναφέρεται ὅτι, ὅτε ἠρώτησάν τινες τῷ Ἰησοῦ διὰ τὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ δὲν νηστεύουσιν εἶπε «μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσι.» Καὶ πάλιν ἐν τῷ δεκάτῳ ἑβδόμῳ κεφαλαίῳ καὶ ἐν τοῖς 14, 15, 16, 17, 18, 19 καὶ 20οις στίχοις ἀναφέρεται ὅτι, ὅτε οἱ μαθηταὶ μὴ δυνηθέντες νὰ θεραπεύσωσιν ἕνα σεληνι-

Ρουχανὶ πουνλάρδηρ.

Ι. Δζαχιλέ ταλὶμ ἐτμέκ.

ϊόστερέσιν βὲ κὶζλιδὲ κὶόρέν πεδερὶν (σανὰ ἄλενεν) μόυκιαφὰτ ἐδεδζέκδιρ». Βὲ γίνε δοκουζουνδζὴ πὰπ βὲ 14 βὲ 15ινδζὶ ἰπάρελερδὲ πεγιὰν ἐδέρκι Ἰησουσὰ πάζη ταραφδὰν νίτζουν σακίρτλερὶν ὁρούδζ τὲτμαγιορλαρ δεγιού σουὰλ ἐδιλδιγινδὲ «δὲκόυνδζιλερίν κόυβεκὶ γιανλαρηνδὰ πουλουνδούκδζα χαζὴν ὁλμαλαρὴ μόυμκίνμιδιρ; ἄμμα κόυβεκίνὶν ἀνλαρδὰν ἀληναδζαγὴ κὶόυνλέρ κελοὺρ βὲ ὅλ ζεμὰν ὁρούδζ τουταδζακλάρδηρ» δεδί. Βὲ γίνε ὅν γιεδινδζὶ πὰπ βὲ 14, 15, 16, 17, 18, 19 βὲ 20ινδζὶ ἰπάρελερδὲ ἰσὰρ ἐδέρκι σακίρτλέρ πὶρ σαραληγιὴ ἐγιού γιαπάμαγιηπ̃ σεπεπὶνὶ κενδουσινὲ σορδουκλαρηνδὰ «ἰτικατσὶζληγηνὴζ ἰτζούν» δεγιούπ̃ ὅλ σαραλη-

Bor. Νὰ νουθετῶμεν τοὺς ἁμαρτωλούς.

αζόμενον ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν τούτου πρὸς αὐτὸν « διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν » εἶπεν καὶ θεραπεύσας τὸν σεληνιαζόμενον προσέθηκε «τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.»

Καὶ πάλιν, χωρὶς νὰ παραλλαφθῇ τὸ κῦρος τῆς νηστείας, ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ χάριν ὑπομονῆς, ἡ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀποχὴ ἔκ τινων φαγητῶν ἤτοι κατὰ μίμησιν τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας τοῦ Ἰησοῦ ὡρίσθη ἡ ἁγία Τεσσαρακοστὴ ἥτις μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἀποτελεῖ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡ δὲ τῆς μεγάλης ἑβ-

2. Κιόυναχχιαρὴ τεδὶπ ἐϊλεμέκ.

γιὴ ἐγιοὺ γιαπτὴ ἄμμα πού μακουλὲ δουὰ βέ ὀρουδζδὰν γάϊρη γιὸλ ἰλέ τζηκμὰζδεδί.

Γίνε ὀρεδζὴν χόυχμὶ πακὶ καλαρὰκ Ἀλλαχὴν ἀσκηνὰ σὰπρ ἰτζούν Ἐκκλησίαδζα περχὶζ δαχὴ τερτὶπ ἐδιλμίσδιρ. Ἰησουσούν κὴρκ κιόὺν σακλαμασηνὰ μισὰλ ὁλὰν μεσχούρ περχὶζ Βαΐων ἑορτησινέ καδὰρ κὴρκ κιόὺν ὁλούπ καλὰν πόγιούκ χαφτανηνκὶ ἰσκενδζεσὶ βὲ τζεχαρσενπὶχ κὸνὴ ἐλέ βεριλμεσινὶν βὲ δζουμὰ ἰπδιλασὴ ἰλέ βεφατηνὴν ζικρὶ βέ ρεσουλλαρὴν περχιζὶ ἀμάλι ρεσουλὴν ὅν ὀυτζόυνδζὴ πὰπ βέ 2 βέ

Γον. Νὰ συμβουλεύωμεν τοὺς ἀπόρους.

δομάδος διὰ τὰ πάθη, τῆς Τετάρτης πρὸς ἀνάμνησιν τῆς παραδόσεως καὶ τῆς Παρασκευῆς τῶν βασάνων καὶ τῆς θανῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἡ τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο κατὰ μίμησιν αὐτῶν, οἵτινες, καθὰ φαίνεται ἐκ τῶν Πράξεων ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ κεφαλαίῳ καὶ 2—3 στίχῳ, ὁπόταν ἡτοιμάζοντο ἵνα κηρύξωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐνήστευσαν. Αἱ δὲ τῆς Κοιμήσεως καὶ Γεννέσεως εἰσὶ πρὸς μνημόσυνον τοῦ θανάτου τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς γεννέσεως τοῦ Ἰησοῦ. Καθὰ καταφαίνεται ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Γεννέσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, κεφ. δεύτερον καὶ δέκατον ἕκτον στίχον, Κύριος ὁ Θεὸς ὅτε ἔθεσε τὸν Ἀδὰμ εἰς τὸν Παράδεισον τῆς Ἐδὲμ

3. Μὸυχταδζὰ νασιχὰτ βερμέκ.

Ȝινδζὶ ἰπαρελερδὲν ἀννασηλδηγηνὰ χ̣ιόρὲ ρεσουλλὲρ'Αλλαχὴν κελαμηνὴ βὰζ ἐτμεγὲ χαζηρλανδηκλαρηνδὰ ὀρούδζ τουτδουκλαρηνδὰν ἀνλαρὰ μουβαφακὰτ ὀλουνμασὶ βὲ βεφὰτ βὲ μεβλούδ περχιζλερὶ δαχὴ δζούμλεδεν ἀζὶζ Πικιρὶν βεφατὶ βὲ Ἰησουσούν μεβλούδ ἑορτηλερινὶ ταζὶμ ἰδιλμεσὶ ἰτζούνδηρ. Τεβρατδὰ Γ̣ιαραδηληȝὴν ἰκινδζὶ πὰπ̣ βὲ ὄν ἀλτὴ ἰπαρεσινδὲ μȝχαρρὲρ ὀλδουγὴ ὀὺζρὲ Ράππι 'Αλλὰχ 'Αδεμὲ δζεννέτι 'Αδενὶν χὲρ πὶρ ἀγαδζηνδὰν σερπὲστ γὲ, λάκιν ἐτλὶκ βὲ κεμλιγὶ πιλὲν ἀγαδζδὰν γέμε, ζίρα ἀνδὲν γεδιγὶν χ̣ιόύν σουπχεσὶζ ὀλεδζέκσιν» δεγ̣ιού τεμπὶχ πȝγ̣ιουρδὴ ἰσὲ πού δαχὴ πὶρ νεβὶ περχίζδιρ. Παῦλος ρεσοὺλ Ρώμαληλαρην ρισαλετινδὲ δέρ κι «ἔτ γ̣ιέμεμεκ βὲ σαρὰπ ἴτζμεμεκ βὲ πιραδερινὲ τόκὲζ γ̣ιάχουδ σούρτζμὲ γ̣ιά-

Δον. Νὰ παρηγορῶμεν τοὺς τεθλιμμένους.

ἐντετειλατο αὐτῷ ἵνα φαγῃ ἀπὸ πάντα καρπὸν τῶν δένδρων, ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ ἀπηγόρευσεν εἰς αὐτὸν ἵνα φάγῃ ἐπὶ ποινῇ θανάτου. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν εἰμὴ εἶδός τι νηστείας. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ λέγει, καλὸν εἶναι νὰ μὴ φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πίῃς οἶνον, μηδὲ να πράξῃς τι εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφὸς σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ (Κεφ. 14. στίχ 21). ὁ Προφήτης Δαβὶδ λέγει «τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι ἔλεον». (Ψαλ. 108. στίχ 24).

— « Ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Ἶδε δὲ καὶ τινα

4. Κασεβετλιλερὶ τεσελλὶχ ἐϊλεμέκ.

χουδ ζαϊφλιγινὲ σεπὲπ ὁλὰν ἰσδὲ πουλούνμαμακ ἐγιούδηρ». (Πὰπ 14. ἰπ. 21). Χαζρέτι Δαβὶδ δέρκι «διζλερὶμ ὀρουὸζ σεπεπὶ ἰλὲ ζαίφ ὀλούπ τενὶμ σεμιζλικδὲν δούσδού». (Ψαλμὸς 108 ἰπ. 24).

— «Ἰσοῦς να ζὰρ ἐδούπ ζενκὶνλερὶν χαζινὲ χεδιγελερινὶ ἀτδηκλαρηνὴ κορδού βὲ ὁραγια πὶρ φακήρ δούλ καρηνὴν ἰκὶ πούλ ἀτδηγηνὴ δαχὴ κιόρούπ χακήκετεν σιζὲ δέριμκι πού φακὴρ δούλ καρὴ δζούμλεσινδεν ζιαδὲ ἀτδὴ ζίρα πουνλαρὴν δζούμλεσι Ἀλλαχὰ μαχσούς ὁλὰν χεδιγὲ σανδηγηνὰ φαζλαλαρηνδὰν ἀτδηλὰρ, πού καρὶμ

Εον. Νὰ ὑπομένωμεν εἰς τοὺς πειρασμούς.

χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύω λεπτά, καὶ εἶπεν· «ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.» (Λουκᾶς Κεφ. 21. στίχ. 1—4.) Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ αὐτοῦ λέγει «οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ Γραφὴ, «Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις» καὶ «ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ» (Κεφ. 5. στίχ. 17—18). Καὶ πάλιν ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Κορινθίους ἐπι-

5. Δζεφαλαρὰ σὰπρ ἐτμέκ.

ἰσέ γιοκλουγουνδὰν πουτούν ναφακασηνὴ ἀτδή». (Λουκᾶς Πὰπ 21. ἰπ. 1—4). Παῦλος ρεσούλ πιρινδζὶ Τιμόθεος ρισαλεσινδέ δέρκι, «μεμουριετλερινὶ χοῦσνι ἰδαρεσινδὲ πουλουνὰν ρουχπανλὰρ χούσασα κελαμδὰ βὲ ταλιμδὲ ἐμὲκ βερενλὲρ ἰκὶ κὰτ ἰκραμὲ λαίκ ἄδδ ὀλσουνλὰρ ζίρα κιτὰπ χαρμὰν δὸκὲν ὀκούζλερὶν ἀγζηνὴ πὰγλαμαγιάσην βὲ ἰσδζὶ κενδὶ οὐδζρετινὲ μουσταχὰκδηρ δεγιού πουγιουρούρ» (Πὰπ 5. ἰπ. 17—18). Βὲ γίνε πιρινδζὶ Κορινθίοσλουλαρ ρισαλεσινδὲ δέρκι «Πιλμέζμισινιζ κὶ χεϊκελέ μϋτεαλίκ οὐμουρδὰ χηδμέτ ἐδενλέρ, χεϊκελδέν γερλέρ βέ μεζπαχὴν χηδμετινδέ πουλμανλὰρ μεζπαχδὰν χισεδὰρ ὀλουρλάρ». (Πὰπ 9. ἰπ. 13).

ΣΤον. Νὰ συγχωρῶμεν τοὺς πταίσαντας πρὸς ἡμᾶς.

Ζον. Νὰ δεώμεθα εἰς τόν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν.

στολῇ αὐτοῦ λέγει, οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;» (Κεφ. 9. στιχ. 13).

—Τὸ μὴ συζευγνύεσθαι ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπαγορευομέναις ἡμέραις εἶναι εἶδός τι νηστείας καὶ ὑποταγῆς πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

6. Πιζέ ρενδζιδέ ἐδενλερέ ἄφβ ἐτμέκ.

7. Διριλέρ βέ ὀλὀυλέρ ἰτζούν δουὰ ἐϊλεμέκδιρ.

—Κλήσεδεν μὲν ὀλαναν χἰὀυνλερδέ ἐβ-λένμεμέκ δαχὴ ὀρούδζ βέ περχιζ ἰντεφερσ-ατηνδὰν ὀλούπ Ἀλλαχὴν ἀσκηνὰ σαπρ ἐτμεκδέν ἰπαρέτδιρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν καταβαλλόντων τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα καὶ τοὺς κλάδους αὐτῶν.

Αἱ τοιαῦται ἀρεταὶ εἰσὶν ἑπτὰ, ἤτοι,

Λον Ἡ Ἀγάπη, ἥτις καταβάλλει τὸν φθόνον καὶ τοὺς κλάδους αὐτοῦ.

Βον Ἡ Ἐλεημοσύνη, ἥτις καταβάλλει τὴν φυλαργυρίαν καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς.

Γον Ἡ Σωφροσύνη, ἥτις καταβάλλει τὴν σαρκικὴν ἁμαρτίαν καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς.

Δον Ἡ Νηστεία, ἥτις καταβάλλει τὴν λαιμαργίαν καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς.

ΟΝΟΥΝΔΖΗ ΠΑΠ

Γεδὶ ὀλὸυμλὸύ κἰὸυναχλὰρ βέ ἀνλαρὴν δαλλαρηνή γῑηκὰν γεδὶ φαζιλετλέρ πεγῑανηνδάδηρ.

1. Μουχαππέτδιρ κὶ κησγανδζληγή βέ ἀνήν δαλλαρηνή γῑηκάρ.

2. Σαδακάδηρ κὶ χασισλιγὶ βέ ἀνὴν δαλλαρηνὴ γῑηκάρ.

3. Ἰτιδάλδηρ κὶ, δζισμανὶ κϋναχλαρὴ βέ ἀνὴν δαλλαρηνὴ γῑηκάρ.

4. Σὰβμ γῑάνι ὁρὸυδζ δηρκὶ τζὸκ γεγιδζιλιγὶ βὲ ἀνὴν δαλλαρηνὴ γῑηκάρ.

5. Ἀλτζὰκ κὸνϑλλὸύκδιρ κὶ μαγρϑρλουγὴ βέ ἀνὴν δαλλαρηνὴ γῑηκάρ.

6. Ἰπαδέτ διρ κὶ τεμπελλιγὶ βὲ ἀνὴν δαλλαρηνὴ γῑηκάρ.

Εον Ἡ Ταπεινοφροσύνη, ἥτις καταβάλλει τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς.

ΣΤον Ἡ προσευχὴ, ἥτις καταβάλλει τὴν ἀκηδείαν καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς.

Ζον Ἡ Πραότης, ἥτις καταβάλλει τὴν ὀργὴν καὶ τοὺς κλάδους αὐτῆς. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ ἁμαρτιῶν.

Περάνοντες, θεία χάριτι, τὴν περὶ Ἀρετῶν διδασκαλίαν ἡμῶν ἐρχόμεθα ἤδη

(α) Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐχὶ δεσποτικῶς ἀλλὰ μετὰ εὐμενείας λέγει:

7. Μιλιαϊμέτ διρ κὶ χησμὶ βὲ ἀνὴν δαλλαρηνὴ γιηκάρ. (α)

ΟΝ ΠΙΡΙΝΑΖΙ ΠΑΠ

Κουναχλὰρ πεγιαρηνδάδηρ

Ταγγρὴ Τεαλιανὴν ἰναγετὶ ἰλὲ χὴδζ ὁλουνμασὴ ἐλζὲμ ὁλὰν ἐγιοὺ ἀμελλερὶ

(α) Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιμιζ χακιμανὲ ὄλμαγιαρακ κεμάλι τεβαζοὺ σουρετὶ ἰλὲ δεδί.

Νὲ μουτλοὺ ρούχδζα φακὴρ ὁλανλαρὰ

εἰς τὰς κακίας ἃς περ χρεωστοῦμεν ἀποφεύγωμεν. Πρέπει ἕκαστος Χριστιανὸς νὰ γνωρίζῃ ὅτι αἱ ἁμαρτίαι διαιροῦνται εἰς δύω. Θανασίμους καὶ εἰς συγγνωστάς. — Θανάσιμοι ἁμαρτίαι

«Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

χὰτμ ἐϊλεδὶκ, σίμδιδε σακηνμασὴ λαζὴμ ἀελὲν φενὰ ἀμελλερὶ πεγιὰν ἐδέριζ. Ἴμδι πιλμὶζ ὀλάσηνηζκι φενὰ ἀμελλὲρ γιάνι ἀόυναχλὰρ ἰκὶ δόυρλόὺ ὀλοὺπ, πιρὶ ἄφδ

ζίρα μελεκοὺτ ὀΰς σεμαδὰτ ἀνλαρήνδηρ.

Νὲ μουτλοὺ χαζὶν ὀλανλαρὰ, ζίρα ἀνλὲρ τεσελλὶχ πουλαδζακλάρδηρ.

Νὲ μουτλοὺ χαλιμλερὲ, ζίρα ἀνλὲρ ζεμινὶ τεβαρροὺς ἰδεδζεκλέρδιρ.

Νὲ μουτλοὺ ἀδαλετὲ ἀδζηκὴπ σουσαγιανλαρὰ, ζίρα ἀνλὲρ δογιουρουλαδζακλάρδηρ.

Νὲ μουτλοὺ μερχαμετλιλερὲ, ζίρα ἀνλὲρ μερχαμετὲ μαζχὰρ ὀλαδζακλάρδηρ.

Νὲ μουτλοὺ καλπὶ πὰκ ὀλανλαρὰ, ζίρα ἀνλὲρ Ἀλλαχὴ ἀόρεδζεκλέρδιρ.

Νέ μουτλοὺ σούλχ ἐδιδζιλερὲ, ζίρα ἀνλαρὰ ἐβλαδουλλὰχ τεσμιὲ ὀλουναδζάκδηρ.

εἶναι τριῶν εἰδῶν· ἀ. αἱ κυρίως ἁμαρτίαι, β'. ὅσαι εἶναι ἐναντίον τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ γ'. αἱ προκαλοῦσαι τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Θεοῦ. Αἱ κυρίως ἁμαρτίαι καταβάλλονται ἐκ τῶν ἑπτὰ Ἀρετῶν τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν ἐν τῷ δεκάτῳ κεφα-

---

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν». (Ματθ. Κεφ, 5 στίχ. 1—12).

Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἐν τῇ τρίτῃ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγει «Ἀγαπητέ, μὴ μι-

ὁλανὲρ βὲ δἰκερι ὀλὸυμλὸύ κὸυναχλὰρδηρ. Ολὸυμλὸύ ὁλανλὰρ δαχὴ ὸὔτζ νεβίδιρ.γιὰ πὰς κὸυναχλὰρ βὲ γιὰ μουκαδδὲς Ρουχούν μουχαλιφετινδὲ ὁλὰν βὲ γιάχοδ Ἀλ-

---

Νέ μουτλοὺ ἀδαλέτ σεπεπὶ ἰλὲ τααδδὶ κὸρενλερὲ, ζίρα μελεκὸὺτ ὸὔσ σεμαβὰτ ἀνλαρήνδηρ.

Νὲ μουτλοὺ σιζὲ νὲ ζαμὰν πενὶμ σεπεπὶμὲ σιζὲ σιτὲμ ἐδοὺπ τααδδὶ ἐδερλὲρ βὲ γιαλὰν γερὲ ἀλεχινιζδὲ χὲρ κἰὸνὰ φενὰ σὸζ σοϊλερλὲρ ἰσὲ μέσρουρ βὲ σὰζ ὅλουνουζ, ζίρα σεμαβατδὲ ἐδζρινὶζ τζὸκδηρ, τζούνκι σιζδὲν ἐββὲλ ὁλὰν Πεϊγαμπερλερὲ πὸϊλὲ τααδδὶ ἐτδιλὲρ» (Ματθαῖος Παπ. 5. Ἰπ. 1—12).

Ἰωάννης ρεσοὺλ ὸὔτζὸυνδζὶ ρισαλεσινδὲ δέρκι «ἔϊ σεβκιλὶμ, ἀερρὲ δεῖλ, ἄνδζαχ

λαίῳ· ἑκάστη τούτων ἔχει ἀνὰ δέκα κλάδους οἵτινες εἰσὶν ὡς ἐφεξῆς.

Α.' Ὁ Φθόνος, ἐξ οὗ γεννᾶται ἡ ἐπιβουλή, ὁ θυμὸς, ἡ ἔχθρα, ἡ ἔρις, ἡ ἀχαριστία, ὁ μνκτιρισμὸς, ἡ χαιρεκακία, τὸ μῖσος, ἡ μνησικακία, καὶ ὁ φθόνος.

Βον. Ἡ Φιλαργυρία, ἐξ ἧς γεννῶνται, ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεονεξία, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀσπλαγχνία, ὁ δόλος, ἡ ἀδικία, ἡ κλοπὴ, ἡ ἱεροσυλία, ὁ τόκος καὶ ἡ εἰδολολατρεία.

Γον. Ἡ Πορνεία, ἐξ αὐτῆς γεννᾶται

μοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν, ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν». (Κεφ. Ι. στιχ. ΙΙ).

λαχδὰν ἰντικὰμ ἰστεγενλὲρδηρ. Πὰξ ὁλανλὰρ ὀνουνδζὶ πὰπδὰ γεδὶ φαζιλὲτλερδὲν γιηκηλδηγηνὴ ζὶκρ ἐτδιγιμὶζ γιεδὶ κὸυναχλὰρδηρ, βὲ χὲρ πὶρισινδὲν, ἀσαγηδὰ κὸστεριλδιγὶ οὐζρὲ, ὀνὰρ δὰλ δογὰρ.

Πιρινδζισὶ κησγανδζηλήκδηρ, βὲ πὲνδὰν κὰστ, γαζὰπ, δὸυσμανλὴκ, μουαραζὰ,ναγκὸρλούκ,μεζὰκ,κὸτουλὸυγὲ σεβινμὲκ ἰκραχιὲτ, γαρὰζ, βὲ κὰν ἐτμεκλὶκ δογάρ.

Ἰκινδζισὶ ταμαχκιαρλήκδηρ, βὲ πὲνδὰν γιαλὰν ὰχατλὴκ,χασεσλὶκ, γιαλὰν, μεργαμετσιζλὶκ, χιλλέ,ζούλμ,χηρσηζλὴκ,ἐμβάλι βακφιγεγὶ σηρκὰτ ἐτμέκ, φαχίς κὸυζεὸδὲ βέ πουτπερεστλὶκ δογὰρ.

Οὐτζινδζί δζιμάδηρ, βὲ πουνδὰν χιζλὶκ, ταπιατέ ζὴτ ἰστέ πουλουνμὰκ, ἀλακὰ ἐτ-

---

γαϊρὲ μουκτεδὶ ὅλ, ἀμίλι χαΐρ 'Αλλαχδάνδηρ, ἀμίλι σὲρρ 'Αλλαχὴ κὸρμεμισὸδηρ. (Παπ. Ι. 'Ιπ. ΙΙ).

ὁ συγκοιλισμὸς ἡ ἀρσενοκοιτία, ἡ ἀρρενομανία, ἡ αἱμομιξία, ἡ φθορὰ, ἡ μαλακία, ἡ ἀκρασία, ἡ κτηνοβατία, ἡ μοιχεία καὶ ἡ ἀθεοφοβία.

Δον. Ἡ Γαστριμαργία, ἐξ ἧς γεννῶνται, ἡ ἀσωτία, ἡ ἀθέτησις τοῦ νόμου, ἡ ἐπιορκία, ἡ μέθη, ἡ ἁρπαγὴ, ἡ φιληδονία, ἡ κλοπὴ, ἡ κολακεία, ἡ λαιμαργία καὶ ἡ ἀσέλγεια.

Εον. Ἡ Ὑπερηφάνεια, ἐξ ἧς γεννῶνται, ἡ κενοδοξία, ἡ ἀλαζονία, ἡ ὑπόκρισις, ἡ μεγαλαυχία, ἡ οἴησις, ἡ σκυθρωπότης, ἡ καύχησις, ἡ δικοφροσύνη, ἡ παρακοὴ καὶ ὁ ψόγος.

ΣΤον. Ἡ Ἀκηδία, ἐξ ἧς γεννῶνται ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ὀκνηρία, ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ἡ λήθη, ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀπιστία, ἡ λειποθυμία, ἡ κατηγορία καὶ ἡ δειλία.

Ζον. Ἡ Ὀργὴ, ἐξ ἧς γεννῶνται, ἡ

μέκ, μεγαΐρι νόμος γιακηνὴ ἰλέ πουλουσμὰκ, ἰζαλέϊ πὶκρ, ἀπαζὰ, κενδινὶ ζὰπτ ἐδέμεμεζλικ, φουδζούρ-οὺλ-χαϊβανὲ, ζινὰ βὲ Ἀλλαχδὰν κόρκμαμαζληκ δογάρ.

Δόρδινδζὶ, τζὸκ γεγιδζιλὶκδηρ, βὲ πεvδὰν σεχβὲτ, νόμοσουν ρεδδὶ, ἰκραρηνὴν χιλαφηνδὰ πουλουνμὰκ, σερχοσλὴκ, γὰσπ ἐτμέκ, ζέφκ, χηρσηζλὴκ, γιαλτακλανμακλὴκ, ἄδζ κόζλούλούκ, βὲ ἐδεπσιζλὶκ δογάρ.

Πεσινδζὶ, μαγρουλούκδηρ, πουνδὰν τεκεππούρ, ταφρὰ, μούραϊλὶκ πόγιούκ σοϊλεμέκ, κενδὶ κενδινὶ μέδχ ἐτμέκ, μελαλὲτ, δζιρδαβλὴκ, πόπούρλενμέκ, ἰταατσηζλὴκ βὲ ζεμμ δογάρ.

Ἀλτηνδζὴ, τεμπελλὶκ, βὲ πουνδὰν ὀὺμιτσιζλὶκ, κιαχιλλὶκ, ἐχμαλλὴκ, ὀὺσενμεκλὶκ, ὀὺνουτμακλὴκ, δινσιζλὶκ, ἰμανσηζλὴκ, οὑρεκσιζλὶκ, σικιαγὲτ, βὲ χέϊφ δογάρ.

Γεδινδζὶ, χὴσμ, δελιλὶκ, κόυφόυρπαζ-

παραφροσύνη, ἡ βλασφημία, ἡ σκληρότης, ὁ θύρυβος, ὁ τρόμος τοῦ σώματος, ἡ ὕβρις, ἡ μικροψυχία, ἡ ἄνοια, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ σώματος καὶ ὁ φόνος.

Αἱ κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἁμαρτίαι εἰσὶν ἓξ, τὰς ὁποίας πράττει τις—

Αον. Ὅταν χωρὶς νὰ πράττῃ τὴν ἀρετὴν νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ σωθῇ.

Βον. Ὅταν ἀπελπίζηται ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ.

Γον. Ὅταν ἐν γνώσει καταπολεμῇ τὴν ἀλήθειαν.

Δον. Ὅταν φθονῇ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πλησίον του.

Εον. Ὅταν καθημερινῶς ἁμαρτάνῃ.

ΣΤον. Ὅταν ἀποφασίζῃ νὰ ἀποθάνῃ χωρὶς μετάνοιαν.

Αἱ δὲ ἁμαρτίαι αἱ προκαλοῦσαι τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Θεοῦ εἰσὶ τέσσαρες, ἤτοι

Αον. Νὰ φονεύσῃ τις τὸν ἑαυτὸν του.

λὴκ, κὸνὸὺλ πεκλιγὶ, νιζὰ, τιτρεμέκ, κὸνὸὺλ κὸυτζὸυκλὸυγὸὺ, ἀκηλσηζλὴκ, τὲν πουναλτησὴ βὲ κὰν ἐτμεκλὶκ δογάρ.

Μουκαδδὲς Ρουχὴν μουχαλιφινδὲ ὅλὰν κουναχλὰρ ἀλτὴδηρ.—

1. Πὶρ κιμσενὶν ἐγιού ἀμελλερὶ ὅλμακσήζην κενδουσὶ χελὰς ὁλούρ ζὰνν ἐτμέκδηρ.

2. Ταγρηνὴν μερχαμετινδὲν οὐμιδινὶ κεσμέκδιρ.

3. Χακκή πιλερὲκ μὰχαλιφὲτ ἐτμέκδιρ.

4. Γιακηνηνὴν μαλὶκ ὀλδουγὶ σεϊλερινὲ χασὲτ ἐτμέκδιρ.

5. Χὲρ κιὸύν κὸυνὰχ ἰσλεμέκδιρ.

6. Τεβπεῖ ἰστιγφὰρ ἔτμεκσίζιν ὀλμεσινὲ μὸυνταζὴρ ὁλμάκδηρ.

Ἀλλαχδὰν ἰντικὰμ ἰστεγὲν κὸυναχλὰρ δόρτδηρ.

1. Πὶρ κίμσε κενδὶ κενδινὶ ὀλδὲρμέκδιρ.

Βοr. Νὰ τυραγῇ τοὺς πτωχούς.

Γοr. Νὰ μὴ πληρώνῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν αὐτοῦ. καὶ

Δοr. Νὰ πράττῃ τὴν μιαρὰν ἁμαρτίαν.

Ὅθεν διὰ νὰ γίνωμεν ἄξιοι καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν πρέπει νὰ ἀπέχωμεν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἁμαρτίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων

Εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον θέλομεν διδάξῃ περὶ τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων τὰ ὁποῖα συντελοῦσι πολὺ εἰς τὴν πίστιν, καὶ καθὼς ὑπεσχέθημεν ἐν τῷ δεκάτῳ ἄρθρῳ τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου, θέλομεν τελει-

2. Φουκαραγιὰ ρενδζιδὲ ἐτμέκδιρ.

3. Χηδμὲτ ἐδενλερίν χακκηνὴ βέρμεμεκδιρ.

4. Μεκροὺχ κόυναχὴ ἰσλεμέκδιρ.

Ἴμδι ποὺ δζούμλε κόυναχλαρδὰν σακηνμαλήϊζκι Ἀλλαχὴν παδισαχληγηνὰ λαίκ ὁλμαγὰ μουκδεδὶρ ὁλαλήμ.

ΟΝ ΙΚΙΝΔΖΙ ΠΑΠ

Γεδὶ ἐσραρὴν πεγιανηνδάδηρ.

Ποὺ παπδὰ Πιστεύωνην ὁνουνδζὴ καϊδεσινδὲ βὰδ ἐτδιγιμιζὲ κιόρὲ δινέ μουτεαλίκ γεδὶ μυστήρια γιάνι ἐσράρ ἰτζοὺν ταλίμ ἐδέριζ, νάσηλ κὶ ἰμανδὰν παὸλαδὴκ

ώση διδάσκοντες περὶ πίστεως ὅπως καὶ ἠρχίσαμεν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀρχίσωμεν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἑκάστου τῶν Μυστηρίων χρεωστοῦμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὶ σημαίνει τὸ Μυστήριον, πόσα εἶναι, διατὶ λέγονται Μυστήρια, ποιος ἐφεῦρε τὰ Μυστήρια, καὶ ποῖον εἶναι τὸ ποιητικὸν αἴτιον τῶν Μυστηρίων.

Πρῶτον. Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι Μυστήριον εἶναι πρᾶγμα ἱερὸν τὸ ὁποῖον δὲν ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν ἔχον ἐν ἑαυτῷ θείαν δύναμιν δι' ἧς σώζονται ἐξ ἁμαρτιῶν οἱ ἄνθρωποι.

Δεύτερον. Ὡς καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ ἄρθρῳ τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου ἐρρέθη, τὰ Μυστήρια τῆς Πίστεως εἰσὶν ἑπτὰ, ἤτοι, τὸ Βάπτισμα, τὸ Μῦρον, ἡ Μετάληψις, ἡ Ἱεροσύνη, ἡ Μετάνοια, ὁ Γάμος καὶ τὸ Εὐχέλαιον.

Τρίτον. Ὀνομάζονται Μυστήρια ἐπειδὴ ὁ πιστεύων εἰς αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ

γίνε ἱμανὰ χὰτμ ἐϊλεγελίμ. Λάκιν χὲρ πὶρ ἐσραρὴν ταλιμινὶ βερμεζδέν ἐββέλ ἀνδά πὲς σέϊ ἄραμαλήγηζ, σοϊλέκι σὴρ νὲ δεμέκδηρ βὲ κὰτζδηρ βέ νίτζουν σὴρ δενιλούρ βέ πουνλαρή ἰδζάδ ἐδέν βὲ σεπέπι φαΐλὶ όλάν κὶμδιρ;

Πιρινδζισί σὸλ σερὶφ σέϊδιρκι. ὅ σέϊ πιζὶμ δουϊγουλαρημηζήν ταχτηνδά ὅλμαγιουπ χασσαγιά ταπίδηρ, βέ κενδινδέ ὁρτοὺλμούζ ἱλαχιγὲ κουββετὶ βάρδηρκι ἀνήν βασιτασή ἱλὲ ἱνσανλαρά χελάς βὲ χελασετὲ μούτεαλίκ όλάν σεϊλερί βερίρ.

Ἱκινδζισὶ σὴρ γεδί διρ, Πιστεύωνην ὁνουνδζὴ καϊδεσινδέ δεδὶ ἰδίκ, Βαπτίς, Μῦρον, Κοινωνία, Ρουχπανλὴκ, Τεββπεκιαρλὴκ, ἐβλενμεκλὶκ βέ Εὐχέλεον.

Οὐτζὸυνδζισὶ σὴρ δεμενὶν σεπεπὶ πού ἐσραρὰ ἰμὰν κετουρενὲ λιαζήμ δηρ κι

τὰ φανερώτη εἰς τοὺς ἀπίστους ὡς μὴ δυναμένους νὰ τὰ ἐννοήσωσι διὰ τὴν ἀπ' αὐτοὺς ἔλλειψιν τοῦ Θείου φωτὸς, ἕνεκα τούτου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Χριστὸς εἶπε, « μὴ ρίπτετε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ, μηδὲ τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων ». ἅγια καὶ μαργαρίται εἶναι τὰ Μυστήρια, κύνες δὲ καὶ χοῖροι οἱ ἀσεβεῖς

Τέταρτον. Οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι καὶ πατέρες μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδίδαξε καὶ διέταξε τὴν χρῆσιν τῶν μυστηρίων εἰς τοὺς χριστιανοὺς, ὅθεν —

Διὰ μὲν τὸ Βάπτισμα ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος εἰς τὸ ΚΗ.΄ κεφάλαιον διηγεῖται ὅτι εἶπεν ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ « πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, » πρὸς δὲ, καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ Γον. κεφ.

σηρρὴ δινσὶζ βὲ ἰμανσηζλαρὰ ἰφὰ ἔτμεσιν. Τζθνκι ἀνλερὶν ἰμανηνὴν νουρὶ ὅλμαδηγη δζιχέτλε πουνλαρὴ ἀνναγιάμαζ, ἀνὴν ἰτζοὺν Χριστὸς ἐφένδιμιζ πιζὲ πθγιθρδήκι νὲ σερὶφ σεϊλερὶ κελπλερὲ βὲ νέδε ἰνδζουλερὶ χηνζιρλερὶν ὀνόυνὲ πραγάσηνζ, σερὶφ σεϊλὲρ βε ἰνδζουλὲρ ἅγια Μυστήρια δηρ, κελπλὲρ βὲ χηνζιρλὲρ δινσιζλέρδιρ.

Δόρδόυνδζισὶ, ἐσραρὴ ἰδζὰδ ἐδὲν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιμίζδιρ, νάσηλ κι Ἀπόστολοσλαρ βὲ Πατέραλαρηημηζ σεχαδὲτ ἐδέρ.

Βαπτὶς ἰρζοὺν ἰνδζίλι Ματθαῖος 28δζὶ παπδὰ πεϊὰν ἐδὲρ κὶ Χριστὸς ἐφένδιμιζ σακὶρτλερινὲ «Πὸυτὸύν δόυναγιὰ βαρούπ πίλδζουμλε μιλλετλερὲ ταλὶμ ἐϊλέγιν, βὲ ἀνλερὶ Πεδερὶν βὲ Ὀγουλὴν βὲ μουκαδδὲς Ρουχὴν ἰσμινδὲ βαφτὶς ἐϊλέγιν δεδί. Βὲ ἰν-

λέγει, εἶπεν ὁ Χριστὸς ὅτι « ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.»

Διὰ δὲ τὸ Μῦρον εἶπεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους «ὑμεῖς καθήσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσητε δύναμιν ἐξ ὕψους» τὸ ὁποῖον ὁ ἅγιος Κλήμης ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διαταγαῖς (βιβλίῳ ἑβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ) πρὸς βεβαίωσιν λέγει εἰς τὸν ἐπίσκοπον «τὸν μέλλοντα βαπτισθῆναι, χρίσεις πρῶτον ἐλαίῳ, ἔπειτα βαπτίσεις ὕδατι καὶ τελευταῖον σφραγίσεις μύρῳ».

Διὰ δὲ τὴν Μετάληψιν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ πάντες οἱ Ἀπόστολοι διηγοῦνται ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δίδων τὸν ἄρτον εἰς τοὺς 12 μαθητάς του εἶπεν «Λάβετε φάγετε τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώ-

δζίλι Ἰωάννης δαχὴ 38νδζὶ παπδὰ πεγιὰν ἐδέρχι Χριστὸς ἐφένδιμιζ δεδί, «Χὲρ κὶμ σουδὰν βὲ ρουχδὰν δογμὰζ ἰσέ, Ἀλλαχὴν παδισαχληγηνὰ δαχὶλ ὀλάμαζ».

Μῦρον ἰτζοὺν Ἀπόστολοσλαρα δεδί, «σὶζ Κουδούση σεριφδὲ ὀτούρην, τάκι γιοκαρηδὰν κουββετ κιγέσινιζ» βὲ ποὺ σόζοὺ ἅγιος Κλήμης Ἀπόσνολοσλαρὴν τερτιπλερινδὲ (γεδινδζὶ κιταπδὰ βὲ γιγιρμὶ δὸρδὸυνδζὶ παπδὰ) τασδὶκ ἐτμὲκ ἰτζοὺν Ἐπίσκοποσα δὲρ, «Βαπτὶς ὀλουναδζὰκ κιμσεί ἶπτιδα ζεϊτοὺν γιαγὴ ἰλέ γιαγλαγάσην σόνρα σοὺ ἰλὲ, πάδεχου Μῦρον ἰλὲ ἀνὰ χατὲμ ἐϊλεγέσιν».

Κοινωνία ἰτζούν ἰνδζίλι Λουκᾶς βὲ σάϊρ νδζιλὶ Ἀπόστολοσλαρ ριβαγὲτ ἐδερλὲρ κὶ Χριστὸς ἐφένδιμιζ ἐκμεγὶ ὄν ἰκὶ σακὶρτιλερινὲ βερερὲκ δεδὶ «ἄλην γέγιν ποὺ πενὶμ δζισμίμδιρ κὶ σιζὶν ἰτζοὺν κεσιλὶρ κὸυναχλαρὴν μαγφιρετὶ ἰτζοὺν βὲ δαχὴ σαραπὴ μερκουμλερὲ βεροὺπ δεδὶ «ἴτζιν

μενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» δίδων δὲ τὸν οἶνον εἰς αὐτοὺς εἶπεν «πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν».

Διὰ δὲ τὴν Ἱερωσύνην ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος Κεφ. ΚΣΤ'. λέγει ὅτι, ὅτε ὁ Χριστὸς παρέδωσε τὸ Μυστήριον τῆς Εὐχαριστείας τοῖς Ἀποστόλοις, ἔδωκε συγχρόνως αὐτοῖς τὴν χάριν τοῦ ποιεῖν ταύτην εἰπὼν «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν». Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ Κῳ κεφαλαίῳ διηγεῖται ὅτι εἶπεν ὁ Χριστὸς «Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται» (α)

(α) Κατὰ τὸ ἡμέτερον δόγμα οἱ Ἱε-

πουνδὰν δζούμλενιζ, πού πενὶμ κανήμδηρ, γένι βασιεγετὶν κὶ σιζὶν βὲ τζοκλαρὴν κἀναχλαρὴ μαγφιρετὶ ἰτζούν δόκούλούρ».

Ρουχπανλὴκ ἰτζούν ἰνδζίλι Ματθαῖος 26ηνδζὴ παπὸὰ πεγιὰν ἐδέρκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ Κοινωνίανην σηρρηνὴ Ἀπόστολοσλαρα τεσλὶμ ἐτδιγὶ ζεμανδὰ ἀνλερὲ ρουχσὰτ βερερὲκ δεδίκι «πενὶ χατηρηνηζὰ κετιρμὲκ ἰτζούν, πού σηρρὴ ἐδέσινιζ». Βὲ ἰνδζίλι Ἰωάννης 20ινδζὶ παπδὰ πεγιὰν ἐδέρκι, Χριστὸς ἐφένδιμιζ Ἀπόστολοσλαρα δεδὶ, «Ἄζιζ Ρούχ ἄλην, χὲρ κιμὶν κόυναχλαρηνὴ ἄβφ ἐδέρισενιζ, ἀνλερὲ ἄβφ ὁλουνούρ, ἔγερ ἀλὴ κόρουσανηζ, ἀλὴ κονουλούρ. (α)

(α) Ρουχπανλὰρ μεζχεπιμίζδζε Ρεσου-

Διὰ δὲ τὴν Μετάνοιαν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἐν τῷ ΙΕ'. κεφαλαίῳ ἀναφέρει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν εἶπεν «μεγάλη χαρὰ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι».

Διὰ δὲ τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου, καθὰ ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἐν τῷ ΙΘ'. κεφαλαίῳ εἶπεν ὁ Χριστὸς ὅτι

ρεῖς κατέχουσιν ἀνέκαθεν τὴν θέσιν τῶν Ἀποστόλων, ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν καιρὸν καθ' ὃν τὸ ἅγιον Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς μέχρι τοῦ νῦν, διὰ τῆς χειροτονίας Ἱερέως καὶ Ἀρχιερέως ἐξακολουθεῖ διαδοχικῶς τὸ τῆς ἱερωσύνης Μυστήριον. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἐν τῷ 10ῳ κεφαλαίῳ καὶ 16ῳ στίχῳ, εἶπεν: ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ

Τεβπεχιαρλὴχ χαἀκηνδὰ ἰνδζιλὶ Λουκᾶς 15ινδζὶ παπδὰ πεγιὰν ἐδέρκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ Ἀπόστολσλαρα «κὸϊδὲ πὸγιὸύκ ἀαζλὴκ ὁλούρ, τεβπὲ ἐδέν πὶρ κὸυναχκιὰρ ἰτζούν» δεδί.

Ἐβλενμεκλὶκ ἰτζούν ἰνδζιλὶ Ματθαῖος 10ουνδζὶ παπδὰ πεγιὰν ἐδέρκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ δεδί, «Ἰκισὶ δαχὴ πὶρ τὲν ὁλα-

---

λερὶν γιάνι Ἀπόστολσλαρην μακαμλαρηνὰ καγὴμ διρλέρ, τζόύνκι ἀνλαρὴν ὀὺζερινέ Ρούχ-ἐλ-κουδοὺς ἐνδιγὶ βακητδὰν πού ἀνὲ κελίνδζεγέδεγιν, μουτεβαλίετεν δεβὰμ ὁλουναράκ Ρουχπανλὴκ σηρρὴ ἰκτιζασήνδζα Ἱερέας βέ Ἀρχιερέασλαρ σελεφδεν χαλεφὲ χειροτονία βασιτασὴ ἰλέ ἰδζρὰ ὁλούρ. Πινάεν ἀλέχ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιμιζιν Ἰνδζιλὶ Λουκᾶ 10ουνδζὶ πάπ ρὲ ὄν ἀλτηνδζὴ ἰπαρεσινδὲ Ρεσουλλαρὰ

«καὶ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν» ὥστε δὲν εἶναι δύω σάρκες, ἀλλὰ σὰρξ μία, καὶ «ὃ οὖν ὁ Θεὸς ἔζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω».

Διὰ δὲ τὸ Εὐχέλαιον ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος λέγει ὅτι ὁ Χριστὸς ἔστειλε τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ ἵνα ἀλείφωσι τοὺς ἀρρώστους μὲ ἔλαιον· πρὸς βεβαίωσιν

ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με». Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ κεφαλαίῳ καὶ δεκάτῳ ἕκτῳ στίχῳ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἀναφέρει· «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἰδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Οἱ λόγοι οὗτοι ἐφαρμόζονται τόσον εἰς τοὺς νῦν ὑπάρχοντας ὁ-

δζάκδηρ, σὸϊλέκι ἄρτηκ ἰκὶ δεῖλ πὶρ τένδιρ. Ἴμδι Ἀλλαχὴν τζιφτλεδιγινὶ ἰνσὰν ἀῖρμασην».

Εὐχέλαιον ἰτζὲν ἰνδζίλι Μάρκος πεγιὰν ἐδέρκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ Ἀπόστολοσλαρη κιόνδερδικὶ χαϛαλαρὴ ζεϊτὲν γιαγὴ ἰλέ σὰρελὲρ, βὲ πὰ σηρρὴ Ἀπόστολος Ἰάκωβος ταστὴκ ἐτμὲκ ἰτζούν δεδὶ «Χὲρ κὶμ

«σιζὶ δινκλεγὲν πενὶ δικλεμὶϛ ὁλοὺρ, σιζὶ ρεδδ ἰδεν, πενὶ ρεδδ ἐτμίϛ ὁλοὺρ βὲ πενὶ ρὲδδ ἐδέν, πενὶ ἰρσὰλ ἐδενὶ ρὲδδ ἐτμὶϛ ὁλούρ». Βὲ Ἰνδζίλι Ματθαῖοσδα πεσινδζὶ πὰπ βὲ ὄν ἀλτηνδζὴ ἰπαρεσινδὲ «νουρουνοὺζ πόϊλεδζε ἀδεμλερὶν ὀνόυνδε ζιὰ βερσὶν τάκι σιζὶν ἀμάλι χασενενιζὶ κόρούὺπ σὲμαβατδὲ ὀλὰν Πεδερινιζὶ ἰζζετλεσινλὲρ» δεγιοὺ πουγιουρδουγὴ κελαμλὰρ κερέκ σιμδικὶ πουλουνὰν βὲ κερὲκ ἴλα

τοῦ Μυστηρίου τούτου λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος «ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν, προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ, καὶ ἡ εὐ-

---

σον καὶ εἰς τοὺς μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος ὑπάρξοντας ἱερεῖς, διὸ καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ ἐν τῷ 104ῳ ψαλμῷ καὶ 14ῳ στίχῳ λέγων «μὴ ἅπτεσθε τῶν Χριστῶν μου, (δηλ. τῶν χειροτονηθέντων) καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε» ἀποτρέπει πάντας ἀπὸ τῆς κατ' αὐτῶν καταφορᾶς ὥστε ὁ ὁρισμὸς οὗτος, εἶναι φανερώτατον ὅτι, εἰς αὐτοὺς ἀναφέρεται, διὰ τοῦτο πρέπει παντοιοτρόπως νὰ τιμῶμεν αὐτοὺς καὶ μετὰ

ἀρανηζδὰ χαστὰ ὀλούρ ἰσὲ Κλήσανην ρᾳχπανλαρηνὴ δαβὲτ ἐϊλεσούν κί ἀνὰ ζεϊτούν γιαγὴ σουρσούνλὲρ, ἰμανὴν δουασὴ χαστὰ ὁλανὴ χελὰς ἐδὲρ βέ Ράππι ἀνὴ καλδηρὴρ ἤνὰχ ἰσλεμὶς ἰσὲ δαχὴ μαγφιρετ πᾳλούρ»

γιέβμ-ούλ-κηγιαμὲ κελεδζὲκ ὁλὰν ρουγανιλερὲ σούμουλὶ ὁλδηγὴ βὲ χαζρέτι Δαβιδίν ἀγζὴ ἰλὲ Ψαλμοσοὺν 104 πὰπ βὲ 14ινδζὶ ἰσαρεσινδὲ « Μεσιχλεριμὲ (γιάνι χειροτονισλιλεριμὲ) δοκάνμαγηνηζ βὲ Πεϊγαμπερλεριμὲ κεμλὶκ ἔτμεγινιζ »δεγιᾳ πουγιουραράκ ἀνλερέ ζοὺλμ ἐτμεγέ κίμσεϊ πράκμαδηγὴ δαχὴ πᾳνλαρὴν χακκηνδά δεμὲκ ἰδουκὶ ἀσικιὰρ ὄλδεγᾳνδὰν κενδιλερινὲ χέρδζιχέτλε ριαγὲτ βε ἰταὰτ βὲ

χὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ».

Περὶ τοῦ πέμπτου πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι τὸ ποιητικὸν αἴτιον τῶν Μυστηρίων κυρίως εἶναι ὁ Θεός, ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ ὑπουργικόν ὄργανον.

Προειπόντες περὶ τῶν πέντε πραγμάτων γενικῶς, μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν ἐν μέρει διδασκαλίαν ἑκάστου Μυστηρίου, ἤγουν τὸν ὁρισμὸν, τὸ εἰδικὸν καὶ τὸ τελικὸν αἴτιον αὐτῶν.

σεβασμοῦ νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς αὐτοὺς ἀκροαζόμενοι καὶ τελοῦντες τὰς σύμβουλάς αὐτῶν.

Πεσινδζί ἐσραρὴν, πιλμελίγιζ κι, φαίλε μαχσουσί πάσληδζα Ἀλλάχδηρ, πάδεχου Ἀρχιερέας γιάχοδ Ἱερέας πὶρ ἀλὲτ κιπίδιρ κὶ ἀνλαρὴ ἰσλέρ.

Μεζκούρ πὲς σεῖλερὶ ἐββέλδζε πεγιὰν εἰλεδίκ, σίμδι κελελίμ τερτὶπ οὐζρὲ ἐσραρὴν χὲρ πιρισινὶν ταλίμ βὲ ταριφινὲ γιάν' σεπέπι μαδδισινὲ, σεπέπι σουρισινέ, βέ σεπέπι γαϊεσινέ.

ἰνκιγιὰτ ἰδούπ νασιχατλαρηνὴ δινλεγερέκ ἰδζρασηνδὰ πουλουνμαγὰ πορδζλούιζ.

Περὶ Βαπτίσματος.

Τό Βάπτισμα εἶναι ἀρχὴ καὶ ὁδὸς τῆς πρὸς τόν θεόν οἰκειώσεως καὶ τῆς ἐπουρανίου κληρονομίας, « ἐὰν γάρ μήτις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐμή εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.» Καὶ τὸ μὲν ὑλικόν αἴτιον τοῦ Βαπτίσματος εἶναι τὸ φυσικόν ὕδωρ (νερὸν) τό δέ εἰδικὸν αἴτιον αὐτοῦ ἐστίν οἱ λόγοι οὗτοι «Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ· εἰς το ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Γιοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.» τὸ τελικόν δὲ αἴτιον εἶναι, ὅτι διὰ τοῦ Βαπτίσματος γίνεται ὁ βαπτιζόμενος ἅγιος τέλειος. μακάριος, ζῶν καὶ θετὸν τέκνον τοῦ Θεοῦ.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ σημειώσωμεν πρὸς γνῶσιν τῶν Χριστιανῶν καὶ τοῦτο ὅτι, ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἤτοι ὅταν τὸ

Βαπτὶς περιγαηνδάδηρ.

Βαπτὶς Ἀλλαχὰ γιακὴν ὀλμακληγὴν βὲ σεμαβὶ τεβαρόυσλόυγὴν πασλανκηδζὴ βὲ ταρικίδιρ, «ζίρα χὲρ κὶμ σουδὰν βὲ ρουχδὰν δογμὰζ ἰσὲ κόϊλερὶν παδισαχληγηνὰ δαχὶλ ὀλάμαζ». Βαπτισὶν σεπέπὶ μαδδισὶ ταπιγὶ σούδηρ, νίδζε κὶ Χριστὸς ἐφένδιμιζ ταπιγὶ σουδὰ βαπτὶς ὀλουνδὴ, σεπέπι σόυρισὶ πού σόζλέρδιρ, «Ἀλλαχὴν κουλὴ βαπτὶς ὀλουνούρ, Πεδερὶν βε Ὀγουλὴν βὲ ἀζὶζ Ρουχὴν ἰσμινέ.» Σεπέπι ἀχηρὶ Βαπτὶς ὀλανὴ μουπαρὲκ βὲ τεμὰμ βὲ μουτλού βέ διρὶ βὲ ἐβλαδουλλὰχ ὀλμαγιὰ λαίκ ἐδέρ.

Πουνήδα πὶλμὶζ ὀλάσηνηζκι μαχάλι ζαρουρετδὲ γιάνι μαασούμ ὀλμὲκ κορκασηνδὰ ὀλούπδε Παππᾶς χαζὴρ πόυλουνμαδηγὴ χαλδὲ Παπασληγὴ ὄλμαγιαν χὲρ

βρέφος εὑρίσκεται εἰς κίνδυνον θανάτου καὶ δὲν ὑπάρχει Ἱερεὺς, ἕκαστος Χριστιανὸς, εἴτε ἀνὴρ εἴτε γυνὴ, δύναται νὰ βαπτίσῃ τὸ βρέφος χέων ἐπ' αὐτοῦ φυσικὸν ὕδωρ καὶ μετ' εὐλαβείας προφέρων τὰ ἑξῆς: «Βαπτίζεται ὁ δοῦλος ἢ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῶν θείων τούτων ὀνομάτων καθίσταται ὁ βαπτιζόμενος τέλειος Χριστιανός.

Περὶ Μύρου.

Τὸ Μῦρον εἶναι τελειωτικὸν καὶ καθιστᾷ τὸν χριόμενον εὐώδη καὶ κοινωνὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τὸ πόρρω ὑλικὸν

Χριστιανὴν δαχὶ, κερὲκ ἔρ κερὲκ δισὶ βαπτὶς ἐτμεγὲ σελαχιετὶ βάρδηρ. Μαασουμὴν οὐζερινὲ ταπὶλ σοὺ δόκοὺπ τζὸκ οὐπουδιὲτ βὲ Ἀλλαχὴν κορκουσοὺ ἰλὲ πού ρεππανὶ σόζλερὶ δεμελίδιρ, σόϊλέκι «Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (μαασοὺμ ἐρκὲκ ἰσὲ) ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (μασοὺμ δισὶ ἰσὲ) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμκτος». Πού ἰλαχὶ ἰσιμλερὶν ζἰκρ ὁλουνδουγουνδὰ βαπτὶς ὁλουνὰν ταμὰμ Χριστιὰν ὁλούρ.

Μύρονηρ πεγιανηρδάδηρ.

Μῦρον ἰκμὰλ ἐδὲν μέσχ διρκὶ μὲσχ ὁλεανὴ γιάνι γιαγλανμησὴ ραχιελοὺ ἐδουὺπ βὲ μουκαδδὲς Ρούχ ἰλὲ ἰττιχὰδ ἐδέρ. Μῦ-

αἴτιον εἶναι ὁ χριόμενος ἄνθρωπος, τὸ δὲ ἐγγὺς εἶναι τὰ διάφορα εὐώδη ἀρώματα μετὰ τοῦ ἐλαίου, τὸ εἰδικὸν αἴτιον εἶναι ἡ εὐχὴ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ ἱερέως, τὸ δὲ τελικὸν εἶναι ἡ διδομένη τῷ βαπτιζομένῳ δύναμις εἰς τὸ ὁμολογεῖν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Περὶ Μεταλήψεως.

Ἡ θεία Μετάληψις ἤτοι Κοινωνία εἶναι ἡ λῆψις τοῦ μετουσιωθέντος ἄρτου καὶ οἴνου εἰς τὴν σάρκα καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς κοινωνίας εἶναι ὁ ἄρτος καὶ οἶνος, τὸ εἰδικὸν δὲ αἴτιον, ἐν πρώτοις εἰσὶν οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Σωτῆρος « Λάβετε φάγετε, τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν » καὶ « πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦ-

τοῦν ἐστὶν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ». Καὶ τὸ μὲν εἰδικὸν αἴτιον εἶναι ἡ εὐχὴ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ ἱερέως, τὸ δὲ τελικὸν εἶναι ἡ διδομένη τοῖς μεταλαμβάνουσι δύναμις εἰς τὸ ἑνοῦσθαι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχειν ζωὴν αἰώνιον.

Περὶ Μετανοίας.

Ἡ Μετάνοια εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν μεταβολήν. Τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς μετανοίας εἶναι ἡ ἁμαρτία, τὸ εἰδικὸν αἴτιον εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ μεταβολή, τὸ δὲ τελικὸν εἶναι ἡ διδομένη τοῖς μετανοοῦσι δύναμις εἰς τὸ ἀποκτᾶν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Περὶ Ἐξομολογήσεως.

Ἡ Ἐξομολόγησις εἶναι ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν του εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν πνευματικὸν πατέρα. Τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς ἐξομολογήσεως εἶναι ἡ ἁμαρτία, τὸ εἰδικὸν αἴτιον εἶναι ἡ ἐξομολόγησις, τὸ δὲ τελικὸν εἶναι ἡ διδομένη τοῖς ἐξομολογουμένοις δύναμις εἰς τὸ ἀποκτᾶν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

το ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν». Ἑπομένως δὲ καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ ἱερέως ἡ λεγομένη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, ἤγουν, «ποίησον τόν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου μεταβαλὼν τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ.» Τὸ δὲ τελικὸν αἴτιον εἶναι ἡ μετουσίωσις, ἤτοι ἡ διὰ τῶν λόγων τοῦ Κυρίου καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ ἱερέως τροπὴ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου εἰς σῶμα ἀληθινὸν καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἅπερ, εἰς τοὺς ἀξίως καὶ εὐλαβῶς κοινωνοῦντας τούτων γίγνονται μέσα ζωῆς καὶ μακαριότητος.

Ἐρώτησις.

Τίνι τρόπῳ ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος τρέπεται εἰς σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ;

ρουχπανὴν δουασήδηρ κι Ἀλλαχὰ βὲ Πεδερὲ ἄρζ ὁλουνούρ, γιάνι πού ἐκμεγὶ σενὶν Χριστοσουνὴν ἀζὶζ τενινὲ βὲ καδεχδεκὶ ὁλὰν σεραπὴ ἀζὶζ Ρουχουνὴν βασιτασὴ ἰλὲ σενὶν Χριστοσουνὴν ἀζὶζ καν̸ηνὰ τεπδίλ ἐτλὲ. Κοινωνίανην σεπέπι ἀχηρὴ πουδηρκιν̸ ζιχρ ἐτδιγιμιζ ρεππανὶ σὸζλερ βὲ Ἱερέασηδοασηνδὰν σόνρα ἐκμεγίν βὲ ἀεραπὴν δζοχερί Χριστοσούν ὅλ χὰκ τενινε βὲ ὅλ χὰκ καν̸ηνὰ τεπδίλ ὁλὲρ κί ἀνλερί λαίκ ὁλαρὰκ κὰπζ ἐδενλερ διρί βὲ μουπαρέκ ὁλουρλὰρ.

Σουὰλ

Νίδζε ἐτμὲκ βὲ σαρὰπ Χριστοσοὺν τενινὲ βὲ καν̸ηνὰ τεπδίλ ὁλούρ;

Ἀπόκρισις.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς εἶναι Υἱὸς Θεοῦ καὶ Θεὸς ἀληθινός, βεβαίως καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσὶν ἀληθινοί. Ὁ Κύριος ἡμῶν, διὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἀψευδοῦς αὐτοῦ στόματος εἶπεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους περὶ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου «τοῦτο ἐστὶ τό σῶμά μου, τοῦτο ἐστὶ τό αἷμά μου» καὶ «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν». Διὰ τοὺς λόγους τούτους πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ πιστεύωμεν ὅτι, ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος τρέπεται εἰς σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ, ἐπειδὴ ὁ πιστεύων εἰς τό μέγα θαῦμα, πρέπει νὰ πιστεύῃ καὶ εἰς τό μικρόν. Ἡμεῖς, ἐπὶ ᾧ πιστεύομεν, ὅτι ὁ Θεός ὁ Ὕψιστος ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τό εἶναι παρήγαγε τοῦτον τόν κόσμον, πῶς νὰ μὴ πιστεύωμεν εἰς τὴν τροπὴν τοῦ ὑπάρχοντος ἄρτου καὶ οἴνου εἰς σῶμα καὶ αἷμα αὐτοῦ! Ποῖον τῶν δύο θαυμά-

Δζεβάπ.

Τζούνκι Χριστὸς ἐφένδιμιζ Ἀλλαχὴν ὀγλοὺ βὲ χάκκ Ἀλλάχδηρ σὸυπχεσὶζ πὸυχ τοὺν σὸζλερὶ δαχὴ χάκδηρ, ζίρα Χάκκ Τεάλια, (χάσα σὸύμμε χάσα) γιαλὰν σὸϊλεμὲζ κενδὶ μουκαδδὲς ἀγζὴ ἰλὲ Ἀπόστολοσλαρα ἐτμὲκ βὲ σεραπ ἰτζοὺν δεδίκι «πὸυ πενὶμ δζισμίμδιρ, βὲ πὸυ πενὶμ κανήμδηρ, βὲ σὶζ δαχὴ πενὶ χατρηνηζὰ κετουρμὲκ ἰτζοὺν πού σηρρὴ ἰὸζρὰ ἐδέσινιζ». Πίλα σὲκκ βὲ σὸυπχὲ ἰνανμαλήγιζ κι, ἐτμὲκ βε σεραπ ἀνὴν τενινὲ βὲ κανηνὰ τεπδὶλ ὁλούρ, τζὸνκι πὸϊὸύκ μὸυδζιζεγὲ ἰτικὰτ ἐδεν κἰὸτζούκ μὸυδζιζεγὲ δάχη ἰτικὰτ ἐτμελίδιρ, ἴμδι πὶζ πὸγιὸύκ μὸυδζιζεγὲ γιάνι Τανκρὶ Τεάλια πού δὸυνιαγὴ γιοκδὰν βὰρ ἐϊλεδιγινὲ ἰτιμὰδ ἐδέριζ, νίδζε βὰρ ὁλὰν σεί, γιάνι ἐκμεγὶ βὲ σεραπὴ κενδὶ τενινὲ βὲ κανηνὰ τεπδὶλ ἐτδιγινὲ ἰνάνμαγιαλημ; Πού ἰκὶ

των εἶναι μεγαλήτερον; ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τό εἶναι παραγωγὴ, ἢ ἡ μεταβολὴ ἑνός ὑπάρχοντος πράγματος εἰς ἄλλο; Ὅθεν ὅπως πιστεύωμεν εἰς τό ἕνα Χρεωστοῦμεν νὰ πιστεύωμεν καὶ εἰς τό ἄλλο· δὲν εἶναι δὲ τόσον θαυμαστόν, ἐπειδὴ ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ ἐτράπη εἰς στύλην ἅλατος, ἡ ῥάβδος τοῦ Μωϋσέως ἐτράπη εἰς ὄφιν, καὶ πάλιν ἀπό ὄφεως ἔγεινε ῥάβδος καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ ἐποίησε τὴν Εὔαν. Ὁ Θεός λοιπόν ὁ παντοδύναμος, ὅστις ἔκαμε τόσα μεγάλα θαύματα, ἔκαμε καὶ εἰς τό Μυστήριον τοῦτο τό θαῦμά του μεταβαλλὼν τόν ἄρτον καὶ τόν οἶνον εἰς τό ἅγιον σῶμα καὶ αἷμα αὐτοῦ· διὰ τοῦτο πάντες ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ πρέπει ἀναμφιβόλως καὶ μετὰ πεποιθήσεως νὰ πιστεύωμεν τοιουτοτρόπως.

μούδζιζενὶν κάνγηση πογιούκδουρ; Πού δούνγιαγὶ γιοκδὰν βὰρ ἐϊλεμέκμι γιόκσα πὶρ σεϊδέν γάιρι σεί ἐτμέκμι; Ἴμδι νίδζε κι ἀνὰ ἰτιμὰδ ἐδέριζ πουνὰ δαχὴ ἰναμαλήγιζ, βὲ τεαδζούπ ἰδεδζὲκ σέϊ δεΐλδιρ, ζίρα, νάσηλ χαζρέτι Λωτούν καρησὴ τεζλού πουτὰ δόνδού; Νάσηλ χαζρέτι Μουσανὴν δεκνεκὶ γιλανὰ δόνδού βὲ γιλὰν ὀλδουκδὰν σόνρα τέκραρ δεκνεκὲ δόνδού. βὲ χὰκκ Τεάλια χαζρέτι Ἀδεμὶν γιανηνδὰν Χαζρέτι Χαβαγὶ τζικαρδή; Ἴμδι πού Ἀλλάχ-ου-ἀζὶμ οὐσ-σὰν κὶ πόϊλέ μούδζιζελέρ ἐτδὶ, πού σηρρὴ δαχὴ ἐτδὶ, γιάνι ἐκμεγὶ βέ σεραπὴ ἀνὴν μουκαδδές τενινέ βέ κανηνὰ τεπδὶλ ἐϊλεδὶ, βὲ πόϊλέ ἰτιμὰδ ἰτμελίγιζ.

Περὶ Ἱερωσύνης

Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι θεία τάξις τοῦ αἰσθητοῦ Μυστηρίου ἔχουσα δύναμιν πνευματικὴν καὶ ἐνεργουμένη ὑπὸ μόνων τῶν ἀνδρῶν παρεδόθη δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν βοήθειαν καὶ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς Ἱερωσύνης εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ λαμβάνων αὐτὴν κανονικῶς· τὸ δὲ εἰδικὸν εἰσὶν οἱ λόγοι οὗτοι « ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) εὐλαβέστατον ὑποδιάκονον εἰς διάκονον, ὡσαύτως καὶ τὸν διάκονον εἰς πρεσβύτερον κ.τ.λ » καὶ τὸ τελικὸν αἴτιον τῆς Ἱερωσύνης εἶναι ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἱερέως πρὸς τέλεσιν τῶν Μυστηρίων.

Ρουχπανλὴκ πεγιαγηρδάδηρ.

Ρουχπανλὴκ χίς ὁλουνὰν σήρρη ἰλαχινίν τερτιπίδιρ, ἀνδὰ ρουχανί κουββετ βὰρ βὲ ἐρκὲκ ἰνσανλαρδάν τεσκίλ ὁλουνούρ ἰνσανλαρὴν χελάς βέ γιαρδημὴ ἰτζούν χάκκ Τεάλαδαν τεσλίμ ὁλουνμούσδηρ· Ρουχπανληγὴν σεπέπι μαδδισί, κανὸν οὐζρε, πουνά ναίλ ὁλάν ἰνσάνδηρ. Σεπέπι σερουσί πού σὸζλέρδιρ, γιάνι « Ἀλλαχὴν λουτφί κί δαΐμα ζαϊφλερί τεδαβί ἐδερ, βέ νοκσανλαρὴ μεμλού ἐδέρ (φιλάν) μουχτερέμ ὑποδιάκονοσὴν διακονοσὴν τερτιπινέ βέ κέζαλικ διακονοσὴ δαχὴ Παπὰς ταρικινέ κετζιρὶρ « βέ σαϊρλερί δαχὴ πουνά κηγιάσδηρ. Ρουχπανληγὴν σεπέπι ἀχηρὴ ἱερέασην γιάχοδ Ἀρχιερέασην δζανηνὰ κουββέτ βὲ δεστοὺρ βερὶρ κι ἅγια Μυστήριαϊ ἰδζρὰ ἐτμεγὲ μουκτεδὶρ ὁλσοὺν.

Περὶ Μετανοίας

Ἡ Μετάνοια εἶναι ἑκούσιος ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας εἰς τὰς ἀρετάς. Τὸ ὑλικὸν αἴτιον αὐτῆς εἶναι ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν, ἡ συντριβὴ καὶ ἡ ἱκανοποίησις.

Ἡ ἐξομολόγησις γίνεται ὁπόταν ὁ ἐξομολογούμενος ἄνευ συστολῆς καὶ θεληματικῶς λέγῃ εἰς τὸν Πνευματικὸν τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ.

Ἡ συντριβὴ εἶναι ὅταν ὁ ἐξομολογηθεὶς ἐλικρινῶς μετανοεῖ καὶ λυπεῖται διὰ τὰς ἁμαρτίας τὰς ὁποίας ἔπραξε.

Ἡ Ἱκανοποίησις δὲ εἶναι ὁπόταν ἐκτελῇ ὁ ἁμαρτωλὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα οἷον νηστείαν ἐλεημοσύνην προσευχὴν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὸ εἰδικὸν αἴτιον εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἀναγινωσκομένη

Τεβπενὶν πεγιαηνδάδηρ

Τεπὲ χιόυναχλαρδὰν κάλπεν ἐγιοὺ ἄμελλερέ δονμεκλὶκδηρ· γιάνι ἰτιρὰφ βε νεδαμέτ βε κεφαγέτ ἀμελλερὶ (κανόνα) διρ.

Ἰτιρὰφ σὸλ σέϊ διρ κὶ χόυναχχιὰρ κενδὶ ἰραδετὶ ἰλὲ κουναχλαρηνὴ Πνευματικοσὰ οὐτάνμαγιουπ ἰχρὰρ ἐδὲρ.

Νεδαμὲτ σὸλ σέϊδιρ κὶ πὶρ ἀδὲμ χόυνὰχ ἰσλεδιγινὲ πουσιμὰν ὁλούπ μουκεδδὲρ ὁλούρ.

Κεφαγὲτ ἀμελλερὶ Πνευματικοσδὰν χόυναχχιαρὴν ταζιρὶ ἰτζοὺν χόστεριλοὺπ ἰδζρασὴ τεμπὶχ ὁλουνούρ, βὲ πού κεφαγετὶν ἀμελλερὶ ὁρούδζ, σαδακὰ, ἰπαδετ, μετάνοια, βὲ ἅγιαι λειτουργίαιλέρδιρ.

Τεβπενὶν σεπέπι σουρισὶ συγχώρησις δουασὴδιρ κὶ ρουχπάνδὰν χόυναχχιαρὴν

εὐχὴ συγχωρήσεως· Τὸ δὲ τελικὸν αἴτιον εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν καὶ διὰ τῆς ἀπο τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀποχῆς καθαριζόμενος.

Περὶ Γάμου.

Ὁ Γάμος εἶναι τὸ Μυστήριον ἐκεῖνο δι' οὗ ἀνὴρ καὶ γυνὴ συζεύγνυνται· Τὸ ὑλικὸν αἴτιον τοῦ γάμου εἶναι ἡ τῶν συζύγων πρὸς ἀλλήλους κατάνευσις. Τὸ εἰδικὸν αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τοῦ ἱερέως. Τὸ δὲ τελικὸν, ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ αὔξησις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατὰ τοὺς νόμους τῆς Ἐκκλησίας.

Περὶ Εὐχελαίου

Τὸ εὐχέλαιον εἶναι χρῖσμα κατεσκευασμένον μὲ ἔλαιον καθαρόν, τὸ ὁποῖον

παίνια ὀκουνὴρ. Σεπέπι ἀχηρὶ τεμαμὶ ἰλὲ τεβπὲ βὲ ἰστιχφαρὰ κελέν βέ ὅ κουναχ λαρδὰν περχὶζ ἐδεν ἀδεμὶ μισμὶλ ἐδέρ.

Ἐβλενμεκλὶκ πεγιαηνδάδηρ

Ἐβλενμεκλὶκ πὶρ σήρρ δηρ κὶ ἀνὴν βασιτασὴ ἰλέ ἔρ βέ ἀβρὲτ μουττασὴλ ὀλουρλὰρ. Ἐβλενμεκλιγὶν σεπὲπι μαδδσὶ ἐρὶν βέ ἀβραδὴν ἀρασηνδὰ καὶλ βέ ραζὶ ὀλμακλὶκ δηρ. Σεπέπι σουρισὶ Ἱερέασην εὐχὴ βέ εὐλογιασὴ δηρ, βέ σεπέπι ἀχηρι ἰνσὰν δζηνσηνὴη κανὸν οὐζερὲ τζογαλμακληγήδη.

Ἐυχέλαιον πεγιαηνδάδηρ.

Ἐυχέλαιον γασταληκδὰ πουλουνανλαρὰ βεριλέν πάκ ζειτοὺν γιαγὴ ιλε τερκίπ ὀλυν-

δίδεται εἰς τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ κατακειμένους. Τὸ ὑλικὸν αἴτιον εἶναι τὸ ἔλαιον τὸ ὁποῖον ἁγιάζεται διὰ τοῦ ἱερέως τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ εἰδικὸν αἴτιον ἡ εὐχὴ τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ ἀρχιερέως. Τὸ δὲ τελικὸν εἶναι ἡ δι' αὐτοῦ προερχομένη τῷ χριομένῳ σωματικὴ ὑγεία καὶ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημάτων.

Καὶ ταῦτα ἔστωσαν ἱκανά.

ΤΕΛΟΣ.

μὶς μεσχὲ διρ Εὐχέλαιονουν σεπέπι μαδδισὶ ζεϊτούν γιαγὴδηρ κὶ Κλήσαννην παπασλαρηνδὰν τακτὶς ὁλουνούρ.

Σεπέπι σουρισὶ παπασὴν γιάχοδ Ἀρχιερέασην δουασήδηρ, σεπέπι ἀχηρὴ κόυναχλαρὰ μαγφιρὲτ βὲ δζὰν βὲ τενὲ σαγλὴχ βερίρ.

Πουνλὰρ δαχὴ κεφαγὲτ ὀὺζρὲ πεγιὰν ὁλουνδή.

ΤΕΜΑΜ

Τοῦ Σοφωτάτου καὶ Λογιωτάτου
Κυρίου Γενναδίου τοῦ Σχολάρχου
καὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
Κεφάλαια περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου
πίστεως τῶν Χριστιανῶν.

Κεφάλαιον Α'.

Πιστεύομεν, ὅτι ἔστι Θεὸς δημιουργὸς ἁπάντων, ὅσα εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μὴ, εἶναι. καὶ ὅτι οὔτε σῶμα ἐστὶν οὔτε σῶμα ἔχει ἀλλὰ ζῇ νοερῶς· καὶ ἔστι νοῦς ἄριστος, καὶ τελειώτατος, καὶ σοφώτατος, ἀσύνθετος, ἄναρχος, ἀτελεύτητος· ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὑπὲρ τὸν κόσμον· οὐκ ἔστιν ἐν οὐδενὶ τόπῳ· καὶ ἔστιν ἐν παντὶ

Μουκάδδεμα Σταμπὸλ Πατριγὶ πουλουγὰρ μερχοὺμ Κὺρ Γενάδιος Σχολάριοσην Χριστιανλαρὴν σαλὶχ δινινὲ δαὶρ ταρζὴμ ἐτδιγὶ παπλὰρ πεϊανηνδάδηρ.

Πιρινδζὶ Πάπ.

Ἰτικαδημὴζ πουνοὺν οὐζερινδέδιρ κι γιοκδὰν βὰρ ὀλὰν κιαφφέϊ σεϊλερὶν χαλικὶ Ἀλλὰχ βὰρδιρ κὶ νέ δζισίμδιρ, νὲ δζισμὶ βὰρ, λάκιν πὶρ ἀκλιγὲτ χαγιάτδηρ, βὲ ἀλιὰ βὲ κιαμὶλ βέ χακίμι ἀκήλ δὴρ βὲ πασὴτ βὲ λιὰ μούπτεδὶ βὲ λιὰ μούντεχίδηρ ἀλεμδέδιρ βὲ ἀλεμδὲν γιοκαρηδὰ δηρ, χίτζ πὶρ μεκιανδὰ δεῖλ βὲ χὲρ μεκιανδὰ χατζὴρ δηρ, πουνλὰρ βὲ πουνλαρὰ μουδαπὶχ

τόπῳ· ταῦτα εἰσὶν ἰδιώματα τοῦ Θεοῦ, δι' ὧν χωρίζεται ἀπὸ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, καὶ ἄλλα ὅμοια τούτοις εἰσίν.

Κεφάλαιον Β'.

Ἔστι σοφὸς καὶ ἀγαθὸς, καὶ ἀληθινὸς, καὶ αὐτοαλήθεια· ὅσα προτερήματα ἔχουσι τὰ ποιήματα αὐτοῦ μεμερισμένως, ἔχει αὐτὸς μόνος, ὑψηλότερον τρόπον, καὶ ταύτας τὰς τελειώτητας ἔχουσι καὶ τὰ κτίσματα αὐτοῦ, διότι αὐτὸς δίδωσι ταύτας, τοῖς κτίσμασιν αὐτοῦ· ἀγαθὰ εἰσὶ, διότι σοφὸς σοφὰ, διότι ἀληθὴς ἀληθῆ, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· πλὴν ὅτι, ὁ μὲν Θεὸς κυρίως ἔχει αὐτὰ, τὰ δὲ κτίσματα, κατὰ μετοχὴν ἔχουσιν.

Κεφάλαιον Γ'.

Πιστεύομεν ὅτι εἰσὶν ἐν τῷ Θεῷ ἄλλα

ὁλὰν γαϊρη σεϊλὲρ Ἀλλαχὴν μαχσουσλερίδιρ κὶ πουνλὰρ ἰλὲ κενδὶ μαχλουκατλαρηνδὰν μουφτερέκ ὁλούρ.

Ἰκινδζὶ Πάπ.

Ἀλὶμ βὲ σαλὶχ βὲ χάκκ ὁλοὺπ βὲ κενδὶ χακικὰτ ὄηρ, κενδὶ μαχλουκλαρηνδὰ νὲ καδὰρ φαζιλὲτ πασκὰ πασκὰ βὰρ ἰσὲ μεδζμουϊσὶ χὲμαν κενδιδὲ ἀλιὰ μερτεπὲ ἰλὲ βὰρδηρ βὲ κενδὶ μαχλουκατλαρηνδά πού κεμαλετλὲρ βάρδηρ, ζίρα κενδισί μαχλουκατλερινὲ δαχὶ πουνλαρὴ βερὶρ, βὲ βερδικλερὶ σαλάχ ὄηρ, βὲ τζούνκι ἀλὶμ βὲ χάκκ ὄηρ μαχλουκατλαρηνδὰ δαχὴ χικμὲτ βὲ χακικὲτ βὲ γάϊριλερ κὲζαλικ βάρδηρ, ἴλλα κὶ Ἀλλαχδὰ χουσούσιγεν μαχλ8κατλαρηνδὰ ἰσὲ χίσσετεν βάδηρ.

Οὐτζινδζὶ Πάπ.

Ἰτικαδημὴζ πού ούζερέδιρ κὶ Ἀλλαχὴν

τρία ἰδιώματα. ἅτινα εἰσὶν ὥσπερ ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων τῶν ἄλλων ἰδιωμάτων αὐτοῦ. καὶ διὰ τούτων τῶν τριῶν ἰδιωμάτων ζῇ ὁ Θεὸς ἀϊδίως ἐν ἑαυτῷ. καὶ πρὸ τοῦ δημιουργηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ τὸν κόσμον καὶ διὰ τούτων ἐδημιούργησε τὸν κόσμον καὶ διὰ τούτων κυβερνᾷ αὐτόν. καὶ ταῦτα τὰ τρία ἰδιώματα ὀνομάζομεν τρεῖς ὑποστάσεις, ἤγουν τρία πρόσωπα, καὶ διότι αὐτὰ τὰ ἰδιώματα οὐ μερίζουσι τὴν μίαν καὶ ἁπλουστάτην οὐσίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦτο ἔστι Θεὸς καὶ μετὰ τῶν ἰδιωμάτων τούτων εἷς θεὸς καὶ οὐκ εἰσὶ τρεῖς θεοὶ, καθὼς τινὲς τολμῶντες λέγουσι.

Κεφάλαιον Δ'.

Πιστεύομεν, ὅτι ἐκ τῆς φύσεως τοῦ Θεοῦ ἀνατέλλουσι λόγος, καὶ Πνεῦμα· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πυρὸς Φῶς καὶ θέρμη· καὶ καθάπερ τὸ πῦρ, εἰ καὶ μὴ ἔστι τὸ

οὔτζ μαχσουσλερὶ βάρδηρκι σάἳρ δζούμλε μαχσουσλερινὶν ἰπδιδαλαρὴ βὲ μεμπαλαρὴ κιπίδιρ, βὲ δούνιὰ δαχὶ γιαραδηλμαζδὰν ἐββέλ πού οὔτζ μαχσουσλὰρ ἰλὲ Ἀλλὰχ κενδισινδὲ ἐπεδίετεν γιασὰρ, βὲ πϑνλὰρ ἰλὲ δουνιαγιὴ γιαρατδὴ, βὲ πουνλὰρ ἰλὲ ἀνὴ ζὰπτ ἐδὲρ, βὲ πού οὔτζ μαχσουσλαρὰ οὔτζ οὐκνούμ γιάνι οὔτζ σὰχς τεσμιὲ ἐδέριζ, βὲ τζούνκι ὅλ μαχσουσλὰρ Ἀλλαχὴν μούφρὲδ βὲ πασὶδ δζεϑχερινὶ τακσὶμ ἐτμεζλὲρ ἀνὴν ἰτζοὺν Ἀλλάχδηρ βὲ πού μαχσουσλὰρ ἰλὲ πάζιλερινὶν δζεσαρὲτ ἐδὶπ δεδικλερὶ κιπὶ οὔτζ Ἀλλὰχ δεῖλ ἶλλα πὶρ Ἀλλάχδηρ.

Δορδουνδζὶ Πάπ.

Ἰτικατημὴζ πού ούζερέδιρκι Ἀλλαχὴν ταπιατηνδὰν σόζ βὲ ρούχ ζαχὶρ ὁλούρ, νίδζεκι ἀτεσδέν νούρ βὲ χαραρὲτ τζηκὰρ βὲ νάσηλκι ἀτὲς ἔκερ πὶρ νεσνὲ γιόκησα κι

φωτιζόμενον, καὶ θερμαινόμενον, ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅμως αὐτὸ τό πῦρ, ἀεὶ ἔχει φῶς καὶ θέρμην· καὶ ἐκπέμπει φῶς καὶ θέρμην ἡμῖν, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ δημιουργηθῆναι τὸν κόσμον, ἦσαν ὁ λόγος, καὶ τὸ πνεῦμα, ἐνέργειαι τοῦ Θεοῦ φυσικαὶ, ἐπεὶ οὖν ὁ Θεὸς νοῦς ἐστὶν ὡς προείρηται, καὶ ταῦτα τὰ τρία, νοῦς, λόγος καὶ πνεῦμα, εἷς Θεὸς ἐστὶν, ὥσπερ ἐν τῇ μιᾷ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου ἔστι νοῦς καὶ λόγος νοητὸς καὶ θέλησις νοητή· καὶ ὅμως ταῦτα τὰ τρία εἰσὶ μία ψυχὴ κατὰ τὴν οὐσίαν· πάλιν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὀνομάζομεν σοφίαν τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμιν καὶ Υἱὸν αὐτοῦ, διότι ἐστὶ γέννημα τῆς σοφίας αὐτοῦ· ὥσπερ τὸ γέννημα τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, καλοῦμεν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὥσπερ τὸ νόημα τοῦ ἀνθρώπου, γέννημα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ πάλιν ὀνομάζομεν τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγάπην,

ἀνδὰν μουνεββὲρ βὲ μουχαρρὲρ ὀλὰ, λάκιν ὅλ ἀτεσὶν νουρὶ βὲ χαραρετὶ βάρδηρ βὲ πιζὲ νούρ βὲ χαραρὲτ ἰρσὰλ ἐδέρ. Ποὺ μισάλ οὐζρὲ πού δουνιὰ δαχὶ γιαραδηλμαζδὰν ἐββὲλ Ἀλλαχὴν φιϊλλερὶ ἰδὶ, τζούνκι Ἀλλὰχ δεδιγιμιζ κιπὶ, ἀκὴλ δὴρ βὲ πού οὔτζ γιάνι ἀκὴλ, σὸζ βὲ ρουχ πὶρ Ἀλλὰχ δὴρ νίδζεκι ἰνσανὴν πὶρ δζανηνδὰ ἀκὴλ βὲ ἀκλιγὲτ,σὸζ, βὲ ἀκλιγέτ ἰραδὲτ βάρδηρ, λάκιν πού οὔτζ σείλὲρ δζεββχερὲ κιὸρὲ πὶρ δζάνδηρ, γίνε Ἀλλαχὴν σὸζούνέ, Ἀλλαχὴν χικμετὶ, βὲ κουδρετὶ βὲ ἰπνὶ τεσμιγὲ ἰδέριζ, ζίρα κενδὶ ταπιατηνὴν μεβλουδίδηρ, νίτζε κὶ ἀδεμίν ταπιατηνήν μεβλουδινὲ ἰνσανὴν ἰπνί δέριζ, βὲ νίτζε κὶ ἰνσανὴν φικρὶ κενδὶ δζανηνὴν μεβλουδίδηρ, βὲ γίνε Ἀλλαχὴν ἰραδετινὲ, Ἀλλαχὴν ρουχὶ βὲ μουχαππετὶ τεσμιὲ ἐδέριζ· βὲ ἀκὴλὰ Ἔπ δέριζ, ζίρα κενδισὶ ἰλὲ μεβλούδδηρ, βὲ λὰ μούτεαλλέλδίρ, κενδὶ σὸζούνὲ βέ ρου χουνὰ ἰσὲ βαλίδ διρ, βὲ μουτεαλίτ-

αὐτὸν καὶ τὸν νοῦν καλοῦμεν πατέρα· διότι αὐτὸς ἐστὶν ἀναίτιος, καὶ ἀγέννητος· αἴτιος καὶ υἱοῦ, καὶ πνεύματος, ὅτι οὖν ὁ Θεὸς οὐ νοεῖ μόνον τὰ κτίσματα αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον νοεῖ καὶ γινώσκει ἑαυτὸν, διὰ τοῦτο ἔχει λόγον καὶ σοφίαν, δι' ἧς νοεῖ ἑαυτὸν ἰδίως· ὁμοίως οὐ θέλει, καὶ ἀγαπᾷ μόνον τὰ ποιήματα ἑαυτοῦ ὁ Θεὸς ἀλλὰ θέλει καὶ ἀγαπᾷ ἑαυτὸν πολλῷ μᾶλλον. Διὰ τοῦτο ἀϊδίως προέρχονται ἐκ τοῦ Θεοῦ ὁ λόγος, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ ἀϊδίως εἰσὶν ἐν ἑαυτῷ, καὶ ταῦτα τὰ δύο μετὰ τοῦ Θεοῦ, εἷς ἐστὶ Θεός.

Κεφάλαιον Ε'.

Πιστεύομεν, ὅτι ὁ Θεὸς, διὰ τοῦ λόγου τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, καὶ διὰ τοῦ πνεύματος, τῆς ἀγαθῆς θελήσεως, καὶ ἀγάπης αὐτοῦ προνοεῖ καὶ κυβερνᾷ,

δὶρ. Ἴμδι τζούνκι Ἀλλὰχ κενδὶ μαχλουκατλαρηνὴ χέμαν ἀνλὰρ δείλδιρ, λάκιν κενδισινὶ δαχὴ ζιαδὲ ἀνκλὰρ βἔ πιλούρδιρ ἀνὴν ἰτζοὺν σόζοὺ βὲ χικμετὶ βάρδηρ κὶ ἀνὴν ἰλὲ κενδισινὶ ἀνλὰρ βέ πιλούρ. Πὲνὰ κἰόρὲ Ἀλλὰχ κενδοὺ μαχλουκατλαρηνὴ χέμαν ἰστὲρ βέ σεβέρ δείλδιρ, λάκιν κενδισινὶ δαχὴ ζιαδέ ἰστέρ βέ σεβέρδιρ, ἀνὴν ἰτζοὺν Ἀλλαχδὰν κενδὶ σόζοὺ βέ ρὲχὶ ἐπεδιετδέν σαλίχ ὁλοὺρ βέ κενδισινδέ ἐπεδιετδένδιρ, βέ πού ἰκισὶ Ἀλλὰχ ἰλὲ πὶρλικδὲ πὶρ Ἀλλάχδηρ.

Πεσινδζὶ Πάπ.

Ἰτικατημὴζ πού ὀὺζρὲ δηρ κὶ Ἀλλὰχ κενδὶ χικμετινὶν βὲ κουδρετινὶν σόζοὺ ἰλὲ ἀλεμὶ γιαρατμὴζ δηρ, βὲ κενδὶ μουχαππετινὶν βὲ σαλὶχ ἰραδετινὶν ρουχὶ ἰλὲ δουνιαδὰ ὁλὰν ὄζούμλε ταπιετί, βὲ χὲρ ταπιατὴν τερτιπινὲ κόρὲ σαλὶχ ὀὺζρὲ τουταρὰχ βὲ ρὰπδ βὲ ἰδαρὲ ἐδὲρ βὲ ἀνὴν ἰτζοὺν ἰτικὰδ

καὶ κινεῖ πᾶσαν φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ πρός τὸ ἀγαθὸν κατὰ τὴν τάξιν ἑκάστης φύσεως· καὶ διὰ τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ὅ,τι ἠθέλησεν ὁ Θεὸς διὰ μόνην τὴν ἐλεημοσύνην αὐτοῦ ἐπιστρέψαι τοὺς ἀνθρώπους ἀπο τῆς πλάνης τῶν δαιμόνων καὶ τῆς εἰδωλολατρείας· διότι πλὴν τοῦ ὀλίγου τόπου τῶν Ἰουδαίων ἐν ᾧ προσεκυνεῖτο, καὶ ἐπιστεύετο εἰς Θεὸς, ἐκ τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσέως· ἡ δὲ ἄλλη πᾶσα οἰκουμένη, ἐσεβάζετο τὰ κτίσματα τοῦ Θεοῦ καὶ πολλοὺς Θεοὺς ἐκ τοῦ μὴ ὄντας, ἀντὶ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ προσεκύνουν καὶ ἐπολιτεύοντο ἕκαστος κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας, οὐ μετά τινα τοῦ Θεοῦ νόμον.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

Τότε ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν τοιαύτην ἀνάπλασιν τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ λό-

ἐδέριζ κὶ γιάληνηζ κενδὶ μερχαμετινδὲν νασὴ ἰνσανλαρὴ ὀεϊτανλαρὴν βὲ πουτπερεστλερὶν ἰζλαληνδὰν δόνδουρμεγὲ μουρὰδ ἐτδὶ, ζίρα Γεχουδιλερὶν τζούζι βιλαετλερινδὲ χαζρέτι Μωϋσηνὶν νόμοσουνα κιόρὲ χέμαν πὶρ Ἀλλαχὰ σεδζδὰ βὲ ἰτικὰδ ὀλϑνοὺπ πακὴ δζϑμλε κιαϊνὰτ Ἀλλαχὴν μαχλουκατλαρηνὰ ἰτιμὰδ ἐδέριδι βὲ χὲρ πιρισὶ πὶρ βὲ χὰκκ Ἀλλὰχ γερινδὲ Ἀλλὰχ ὅλμαγιαν τζόκ σεϊλερὲ σεδζδὰ ἐδερὲκ Ἀλλαχὴν πὶρ νομοσὴ ὀὺζρὲ δεῖλ, λάκιν κενδιλερινὶν κηγιασὴ ὀὺζρὲ κιδερλέριδι.

Ἀλτηνδζὴ Πάπ.

Ὅλ ζεμὰν Ἀλλὰχ κενδὶ σόζοὺ βὲ μϑκαδδὲς ρουχὶ ἰλὲ ἰνσανιγετὶ μαμοὺρ ἐτδὶ βε πουνοὺν ἰτζοὺν Κελιμὲτ-οὺλλὰχ ἰνσανιγὲ ταπιατὴ κιγινδὶ κὶ ἰνσὰν κιπὶ ἰνσανλάρλε μὸυσαχαπὲτ ἐτδὶ βὲ Κέλιμετ-ϑλλὰχ βὲΧικμὲτ-ϑλλὰχ κιπὶ κὶ ἰνσανλὰρ πὶρ Αλλαχὰ ἰμὰν κετουρσινλὲρ βὲ κενδὶ βερ-

γου καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνεδύθη τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν· ἵνα ὡς μὲν ἄνθρωπος ὁμιλήσῃ ἀνθρώποις, ὡς δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεοῦ σοφία διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους πιστεύειν εἰς τὸν ἕνα ἀληθῆ Θεὸν, καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὸν νόμον, ὃν αὐτὸς ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πάλιν ὡς μὲν ἄνθρωπος, ἵνα δῷ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ παράδειγμα τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ· πρῶτος γὰρ αὐτὸς ἐτήρησε τὸν νόμον, ὃν ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις· ὡς μὲν λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, ἐδυνήθη κατορθῶσαι τὸ παγκόσμιον ἀγαθὸν, ὅπερ ἐβούλετο, διότι ἦν ἀδύνατον, δυνάμει ἑνὸς ἀνθρώπου ἐπιστρέψαι τὴν οἰκουμένην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ οὕτω διὰ μὲν τοῦ λόγου αὐτοῦ, ἔσπειρε τὴν ἀλήθειαν ὁ παντοδύναμος Θεὸς καὶ ἀόρατος ἐν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἐφώτισε καὶ ἐνίσ-

διγὶ νόμοσουνα ϰἰόρὲ ϰετζινσινλἔρ δεγιοὺ νασιχὰτ βερὲ βὲ γίνε ἰνσὰν ϰἰπὶ ϰὶ ἐτδιϰλερὶ ϰενδὶ ταλιμινὶν ἰπρετινὶ βερὲ, ζίρα ἰνσανλαρὰ βερδιγὶ νόμοση ϰενδισὶ ἐββέλ μουχαφαζὰ ἐτδὶ βὲ Κελιμετ-ούλλὰχ βὲ Κουδρετ-ούλλὰχ ϰἰπὶ ἰστεδὶ ϰὶ πούτούν δούνγιαγιὴ σαλὰχ ἐτμεγὲ ϰαδὴρ ὁλὰ, ζίρα πἰρ ἀδαμὴν ϰουββετὶ πού ϰιαϊνατὴ Ἀλλαγὰ δόνδούρμεγὲ μουμϰὶν δείλιδι, πού δζιγζετδὲν χὲρ σεϊὲ ϰαδὴρ ὁλάν λα μανζούρ Ἀλλὰχ ἀνὴν ϰελιμετὶ ἰλὲ χαϰιϰατὴ Κούδισι σεριφδὲ ἐϰδὶ βὲ ἀνὴν ρουχὶ ἰλὲ ϰενδὶ Ἀποστολοσλαρηνὰ νούρ βὲ ϰουββὲτ βερδὶ ϰὶ πουνλὰρ χαϰιϰατὶ πού δουνιαδὰ δαχὶ ἐϰελέρ, ἀνὴ ἰρσὰλ ἐδὲν Ἀλλαχὴν μουχαπετί ἰτζούν βὲ δουνιὰ χελασηνὴν μουχαπετὶ ἰτζούν χαζρέτι ἰνσανὴν ἰπρετινὲ ϰἰορὲ ϰὶ ϰενδὶ ἰραδετὶ ἰλὲ ἰνσανιγὲτ ούζρὲ ἀλεμὶν ϰουρτουλμασὴ ἰτζούν βεφὰτ ἐτδί. Πού χὰλ ούζρέ πὶζ ούτζ ούϰνουμδὰ, γιάνι Πεδὲρ φγούλ βὲ μουϰαδδές Ρουχδὰ ὁλὰν πἰρ ἰλα-

χυσε τούς ἀποστόλους αὐτοῦ, ἵνα σπείρωσιν αὐτοὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς πάντα τὸν κόσμον. διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ πέμψαντος αὐτὸν Θεοῦ, καὶ δια τὴν ἀγάπην τῆς σωτηρίας κόσμου κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις ἑκουσίως ἀπέθανε κατὰ τό ἀνθρώπινον, ὑπὲρ τοῦ τόν ἕνα Θεόν ἐν τριάδι, Πατέρα Υἱόν καὶ Πνεῦμα ἅγιον. καθώς ἐδίδαξεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰσοῦς Χριστός καὶ διότι ἐστὶν ἀληθὴς, πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἀληθὲς· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, οὕτως ἐδίδαξαν ἡμῖν πλατύτερον οὕτω νοοῦμεν καὶ ἀπό τῆς δυνάμεως τῆς σοφίας.

Κεφάλαιον Ζ'.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἐνεδύθη ὁ λόγος τοῦ

χιγεγέ ἰτικὰδ ἰδέριζ, νίδζε κὶ Ἰησοῦς Χριστός ἐφένδιμιζ πιζὲ νασιχὰτ ἐγλεμίσδιρ, βὲ τζούνκι χάκδηρ κενδὶ χακικὰτ ὀλδουγουνὰ δαχὴ ἰϊτικὰτ ἰδέριζ βὲ κενδὶ ὰαγιρδλερὶ δαχὴ πιζὲ πὸϊλὲ ταφσὴλ ὀὺζρὲ νασιχὰτ ἰτδιλὲρ, βὲ κενδὶ χικμὲτ βὲ κουδρετινδὲν δαχὴ φἰκρ ἰδέριζ.

Γεδιιδζὶ Πάπ.

Ἰϊτικατημὴζ πού ὀὺζρέδιρκι, ἰνσὰν τεὶνὶ ἀεγινμὶζ ὀλὰν Κελιμέτ-ούλλὰχ Μεσίχδιρ, βὲ Μεσιχὶν χαγιατὴ κενδὶ δζισμινδὲ

Θεοῦ ἐστὶν ὁ Χριστός· καὶ ἡ μὲν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ἦν ζωὴ ἀνθρώπου ὑπεραγίου, ἡ δὲ δύναμις τῆς σοφίας, καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἦν Θεοῦ δύναμις.

Κεφάλαιον Η'.

Πιστεύομεν ὅτι, ὥσπερ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἑνὸς ἀνθρώπου γίνεται εἷς ἄνθρωπος· οὕτως ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ἀπ' ἄλλου ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, εἰσὶ πάντοτε δύο φύσεις μεμερισμέναι τελείως ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ· οὕτω καὶ ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ἡ Θεότης εἰσὶν ἐν τῷ ἑνὶ Χριστῷ μεμερισμέναι τῇ φύσει τελείως, καθ' ὑπόστασιν μόνον προσωπικῶς ἡνωμέναι· καὶ οὔτε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μετεβλήθη εἰς τὴν σάρκα ἢ τὴν ψυχὴν τοῦ Χριστοῦ, οὔτε ἡ σὰρξ τοῦ Χριστοῦ ἢ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετετράπη

γάϊετλε ἀζιζ ἰνσὰν χαγιατὴ ἰδί, βὲ κενδὶ χικμετινὶν βὲ ἐφαληνὴν κουδρετὶ Ἀλλαχὴν κουδρετὶ ἰδί.

Σεκιζινδζὶ Πάπ.

Ἰϊτικατημὴζ πού ὀὺζρέδιρκι νίδζε κὶ πὶρ ἰνσανὴν ὀζανὴ βὲ τενὶ πὶρ ἀδὲμ ὁλούρ πουνδζούλαϊν Κελιμετ-ουλλὰχ πὶρ ὀζανιπδὲν, βὲ ὅπιρ ὀζανιπδεν ὀζὰν βὲ τὲν δάϊμα πὶρ ἰνσανδὰ μούτεφερρὲκ ἰκὶ ταπιάτδηρ, πόϊλεδζὲ νασούτ βὲ λαχούτ πὶρ Μεσιχδὲ ταπιάτ ὀὺζρὲ γάϊετλε μούτεφερρέκδιρ. Χέμαν ούκνούμ ἰλὲ βὲ σὰχς τερτιπὶ ὀὺζρὲ μούττεχέτ διρ. Πού μισιλλού νὲ Κελιμέτ-ούλλὰχ Μεσιχὶν τενινὲ βὲ ὀζαννηνὰ μουκαλλὲπ ὁλδού, νὲ ὅλ Μεσιχὶν τενὶ γιὰ ὀζανὴ Κελιμέτ-ούλλαχὰ μουκαλλὲπ ὁλδού, λὰκιν ὅ κατίεν ἀδζαὶπ σουρετδὲ πὶρ ὁλ-

εἰς λόγον Θεοῦ ἀλλ' ἦν καὶ ἔστιν ἐν τῷ Χριστῷ, μετὰ τὴν ὑπερθαύμαστον αὐτοῦ οἰκονομίαν ἐκείνην· ὁ μὲν τοῦ Θεοῦ λόγος, λόγος ἐνιπόστατος· ἡ δὲ ἀνθρωπότης, ἀνθρωπότης· καὶ ὅτι οὐ προσέλαβεν ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ τὴν Θεότητα, ἀλλ' ἡ Θεότης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, προσέλαβε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐν αὐτῷ τῷ προσληφθῆναι συστάσαν· πᾶν ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ Θεῷ καὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ φυσικῶς Θεός ἐστιν· διότι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ Θεῷ συμβεβικὸς, καὶ διὰ τοῦτο τὸν νοητὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, Θεὸν ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν· καὶ διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὕτως ἦν ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦτο τὸν Χριστὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ὁμολογοῦμεν, ἄνθρωπον μὲν διὰ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα, Θεὸν δὲ διὰ τὸν ἐν αὐτῷ λόγον τοῦ Θεοῦ.

δουκδὰν σόνρα Κελιμετ-οὐλλάχ Κελιμὲτ βὲ ἰνσανιὲτ Μεσιχδέ ἰδὶ, βὲ Μεσιχδέ διρ, βὲ δαχὴ Μεσιχὶν ἰνσανιετὶ λαχουτὶ ἄχζ ἰτμεμίσδιρ, λάκιν Ἀλλαχὴν Κελιμετινὶν λαχουτὶ ἰνσὰν ταπιατηνὴ ἄχζ ἐτμίζ διρ, πού ἀχηζδὰ μούλτὰς ὀλσοὺν δεγιοὺ χὲρ νέκι Ἀλλαχδὰ βὲ Ἀλλαχδὰν δὴρ, ταπιετὶ ἰλέ Ἀλλάχδηρ, ζίρα Ἀλλαχδὰ γαρὰζ γιόκδηρ, ἀνὴν ἰτζοὺν Ἀλλαχὴν ἀκλιὲτ Κελιμετινὲ Ἀλλὰχ τεσμιὲ ἰϋέριζ, βὲ ἰνανὴρηζ βέ δάχη τζούνκι Ἀλλαχὴν πού Κελιμετὶ Μεσιχδὲ ἰδὶ, ἀνὴν ἰτζοὺν Μεσιχὶ Ἀλλὰχ βὲ ἰνσὰν ἰτιρὰφ ἰδέριζ, ἰνσὰν δέριζ δζανὴ βὲ τενὶ δζιχετὶ ἰλὲ, βὲ Ἀλλὰχ δέριζ κενδουσινδέ Ἀλλαχὴν Κελιμετὶ ὀλδουγὴ ἰτζούν.

Κεφάλαιον Θ'.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦν ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἄπειρος· ὥσπερ ὁ Θεὸς ἐστὶν ἄπειρος. Ὁ γεννῶν αὐτὸν, ἦγουν νοῶν, καὶ ἄπειρον δύναμιν ἔχων, πλὴν ἐν τῷ Θεῷ, κατ' ἄλλον τρόπον ἦν, καὶ ἐν τῷ Χριστῷ κατ' ἄλλον, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ κατ' ἄλλον.

Κεφάλαιον Γ'.

Πιστεύομεν ὅτι ὅταν ὁ Θεὸς κοινωνῇ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ καὶ χάριτος κτίσματί τινι, οὐδαμῶς ζημιοῦται, ἀλλὰ μᾶλλον μεγαλύνεται· διότι ἐκ τῆς ἀρετῆς τῶν κτισμάτων τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ φανεροῦται· καὶ ὅσῳ μᾶλλον βελτιοῦται τὸ κτίσμα τῇ πλείονι κοινωνίᾳ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, τοσοῦτο πλέον ἡ ἀγαθό-

Δοκουζουνδζοὺ πάπ.

Ἰτικατημὴζ ποὺ οὺζρέδιρ κὶ Ἀλλαχὴν σὸζὸὺ Μεσιχδὲ βὲ ἀλεμδὲ βὲ Ἀλλαχδὰ βὲ Πεδερδὲ ἰδὶ, ζίρα Ἀλλαχὴν σὸζὸὺ λὰ μαχδοὺδ δὴρ, νίδζε κὶ ἀνὴ δογουρὰν γιάνι φὲχμ ἐδὲν βὲ νὰ μαχδοὺδ κουδρὲτ τουτὰν Ἀλλὰχ νὰ μαχδοὺδ δὴρ, λάκιν Ἀλλαχδὰ γάϊρη βὲδζχ οὺζρὲ βὲ Μεσιχδὲ γάϊρη βὲδζχ οὺζρὲ βὲ δούνγιαδὰ γάϊρη βὲδζχ οὺζρὲ ἰδὶ.

Ὀνουνδζὶ Πάπ.

Ἰτικατημὴζ ποὺ οὺζρέ διρκὶ νὲ βακὴτ κὶ Ἀλλὰχ πάαζη μαχλουκατηνὰ κενδοὺ μελαχετί ἰλὲ βὲ λουτφοὺ ἰλὲ σὴρκ ἰδὲρ κενδισινέ ἄσλα ζιὰν κελμέζ, λάκιν δαχὰ ζιαδὲ οὺδζελενὶρ, ζίρα μαχλουκατλαρὴν φαζιλετινδὲν Ἀλλαχὴν οὺδζελιγί ζαχὶρ δολοὺρ, βὲ κενδοὺ μελαχετινίν ἔκσερι σιρκετὶ ἰλὲ πὶρ μαχλοὺκ νὲ καδὰρ ἐγιοὺ ὀλοὺρ

της τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δύναμις, δείκνυται διὰ τοῦτο ἡ ἀγαθότης τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀγάπη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, πλέον ἐμεγαλύνθη, ἐκ τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸν μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἤ ὅτι ἔπεμπεν εἰς τοὺς προφήτας μίαν χάριν αὐτοῦ, ἤ δύο, καὶ εἰς ἄλλον μὲν προφήτην ἐλάττονα, εἰς ἄλλον δὲ μείζονα.

Κεφάλαιον ΙΑ΄

Πιστεύομεν ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν οἰκείῳ θελήματι, διὰ πολλὰς καὶ μεγάλας ὠφελείας δεομένας πολλῶν λόγων, καὶ πάντα ταῦτα κατὰ τὸ ἀνθρώπινον αὐτοῦ· ὁ γὰρ λόγος τοῦ Θεοῦ οὔτε σταυροῦται, οὔτε ἀποθνήσκει, οὔτε ἀνίσταται, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνέστησε τοὺς νεκροὺς, ὥπερ ἀνέστησε καὶ τὴν σάρκα ἣν ἐφόρεσε· πιστεύομεν ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρα-

ἰσὲ ὅλ καδὰρ Ἀλλαχὴν μελαχετὶ βὲ κουδρετὶ ζαχίρ ὀλοὺρ, ἀνὴν ἰτζοὺν Ἀλλαχὴν ἰνσανλαρδὰ ὀλὰν μελαχὲτ βὲ κουδρετὶ βὲ μουχαππετὶ ζιαδὲ ὀὺδζελενδὶ, Ἀλλαχὴν σόζὸὺ βὲ Ἀλλὰχ πὸυτὸὺν κενδοὺ κουββετὶ ἰλὲ Ἰσαγιὰ κελμέκλε γιάχοδ κενδὶ πὶρ γιὰ ἰκὶ ἰχσανὴ Πεϊγαμπερλερὲ βὲ πὶρ Πεϊγαμπερὲ κὸυτζὸυκρὲκ βὲ ὅλ πὶρ Πεϊγαμπερὲ πὸγιὸυκλὸὺκ ἰναγέτ κιὸνδερμέγιλε.

Ὅν Πιρινδζὶ Πάπ.

Ἰτικατημὴζ πουνοὺν ὀὺζερινδέ διρκὶ, Μεσὶχ κενδὶ ἰραδετί ἰλὲ βαφὶρ σόζλερὲ μὸυχτὰδζ ὀλὰν ἀζὶμ βὲ τζὸκ μενφαατλαρδὰν ναὸὴ νασοὺτεν μασλοὺπ ὀλδοὺ βὲ ὀλδὸὺ, ζίρα Ἀλλαχὴν σόζὸὺ νὲ μασλοὺπ ὀλοὺρ, νὲ ὀλὸὺρ νέδε διριλὶρ, λάκιν νίδζε κὶ κενδὶ κισφελενδιγὶ δζισμινὶ πούνδζιλαϊν ὀλὸὺλερὶν δζισιμλερινὶ διριλτδί. Δάχη ἰτικὰδ ἰδέριζκι Μεσὶχ διριλδικδὲν σόνκρα κὸὶλερὲ σουοὺτ ἐτδὶ, βὲ γίνε ἀλεμὲ χιὸὺκμ

νούς· καὶ πάλιν μέλλει ἔρχεσθαι μετὰ δόξης ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον.

Κεφάλαιον ΙΒ'.

Πιστεύομεν ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀθάνατοι, καὶ ὅτι τὰ σώματα τῶν ἁγίων ἀναστήσονται ἄφθαρτα, φωτινά καὶ ἐλαφρὰ, μήτε τροφῆς χρήζοντα μήτε πόσεως, μήτε ἐνδυμάτων, μήτε ἄλλης σωματικῆς ἡδονῆς· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ καὶ τὰ σώματα τῶν καλῶς πολιτευομένων, ἀπελεύσονται εἰς παράδεισον, τῶν δὲ ἀμετανοήτων, πονηρῶν καὶ ἀπίστων εἰς κόλασιν· καὶ ὁ μὲν παράδεισος τῶν ἁγίων, καὶ ἡ ἀπόλαυσις, ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡ δὲ κόλασις τῶν πονηρῶν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἁγίων οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, εἰμὴ ὅτι τελειοθήσονται αἱ τοιαῦται ψυχαὶ εἰς τὴν γνῶσιν, καὶ τότε θεωρήσουσι τὰ μυστήρια

ετσουν δεγιεὺ ἀζὶμ μὲδζὸ ἰλέ ἀελεδζέἀδιρ.

Ὅν ἰκινδζὶ Πάπ.

Ἰτικατημὶζ πού ὀὺζερέ διρκὶ ἔνσανλαρὴν ὀζανὴ ὀλμὲζ βὲ καδισλερὶν τενλερὶ νὲ γεμεγὲ, νὲ ἰτζμεγὲ, νὲ κισφελενμεγὲ νέδε γάϋρι δζισμανὶ λεζετὲ μόχτὰδζ ὄλμαγιουπ νούρλε βὲ φεσαδσηζλήκλα βὲ χαριφλίγιλε διριλεδζέκδιρ, δάχη ἀδιλλερὶν δζανλὰρὴ βὲ τενλερὶ δζεννετέ βὲ τόδπεσιζλερὶν βέ γιαραμαζλαρὴν βέ κιαφιρλερὶν δζανλαρὴ βὲ τενλερὶ ἰσὲ δζεχεννεμὲ δαχὶλ ὁλσὰ καρέκδιρ, βὲ ἀδιλλερὶν δζεννετὶ κὸϊδέδιρ, γιαραμαζλαρὴν δζεχεννεμὶ ἰσὲ γαρδέδιρ.

τοῦ Θεοῦ, ἃ νῦν οὐ γινώσκουσιν, εἰμὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφάλαιον ΙΓ'.

Διατὶ δὲ ἦν ἀναγκαῖον σαρκωθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν εἰσὶν ἀναγκαῖοι καὶ πολλοὶ λόγοι καὶ ὅταν ᾖ χρεία, ἐσμὲν ἕτοιμοι δοῦναι αὐτούς, ἐπέκεινα δὲ ἐκείνων τῶν λόγων πληροφοροῦσιν ἡμᾶς τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως ἡμῶν τὰ ἑπτὰ ταῦτα.

Κεφάλαιον ΙΔ'.

Ὅτι ἐπροφήτευσαν οἱ προφῆται τῶν Ἰουδαίων (οὓς στέργομεν καὶ ἡμεῖς) τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὅσα ἐποίησεν, καὶ ὅσα ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὅσα ἐποίησαν ὕστερον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ὁμοίως προεφήτευσαν, καὶ τὰ μαντεῖα τῶν Ἑλλήνων, συγχωρέσει Θεοῦ· καὶ

Ὅκ οὐτζουνδζὶ Πάπ.

Νὲ σεπεπὸὲν Ἀλλαχὴν σὸζὸὺ βὲ Ἀλλὰχ λαζὶμ ἰὸὶ κί τενλενσίν ; Ποὺ παπδὰ τζὸκ βὲ μουκταζί σὸζλεριμὶζ βάρδηρ, βὲ χαδζὰτ ὸλδουγού μαχαλδὲ πὸίλὲ σὸυαλά ὸζεβὰπ βιργεγὲ χαζήρηζ, βὲ ὅλ σὸζλερδὲν μαδὰ πὶζὲ ἀτίὸυλ ζὶκρ γεδὶ σέϊ ἰμανημηζὴν χακικατηνὴ ἰζχὰρ ἰὸερλέρ.

Ὅκ δορτουνδζὶ Πάπ.

Ζίρα Γεχουδιλερὶν Πεϊγαμπερλερὶκι (πὶζ ὲαχὶ ἀνλερὶ καπὸυλ ἰὸέριζ.) χαζρέτι Ἰσᾶ νὲ καδὰρ ἀμὲλ ἐτδὶ ἰσὲ βὲ νὲ καδὰρ κενδσινὲ ὸλδὲ ἰσὲ βὲ νὲ καδὰρ σόνρα ἀνὴν κεββετὶ ἴλὲ Σὸαγιρδλερὶ ἀμὲλ ἐτδιλὲρ ἰσὲ Πεϊγαμπερλὶκ ἰτδιλὲρ, ἀνὰ κἰόρὲ Ἀλλαχὴν ἰὸζαζετὶ ἴλὲ Γιονανιλερὶν μεσχερλερὶ βὲ Γι-

οἱ ἀστρονόμοι τῶν Περσῶν, καὶ Ἑλλήνων καὶ ταῦτα πάντα μετ' εὐφημίας μεγάλης τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ προφητεῖαι ἡμῖν ἀπαράγραπτοι, ἔχομεν δεῖξαι.

Κεφάλαιον ΙΕ'.

Ὅτι αἱγραφαὶ πᾶσαι τῆς πίστεως ἡμῶν συμφωνοῦσιν ἐν πᾶσι, διότι εἷς ὁ γράψας αὐτὰς, ἕνα διδάσκαλον, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἄλλως γὰρ ἔμελλον ἔν τισι διαφωνεῖν.

Κεφάλαιον ΙΣΤ'.

Ὅτι ἐδέξαντο ταύτην τὴν πίστιν, νέαν οὖσαν καὶ παράδοξον, οἱ ἄνθρωποι παντα χοῦ μετὰ σπουδῆς καὶ μετὰ κινδύνων πολλῶν, καὶ οὐ μόνον ἰδιῶται, καὶ ἀμαθεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες, καὶ

ονανιλερὶν βὲ Ἀδζεμλερὶν μὸυνεδζιμλερ δαχὴ χαζρέτι Ἰσᾶ ἰτζοὺν ἀζὶμ μὲτχ ἰλέ πεῖγαμπερλὶκ ἰτδιλὲρ, βὲ που δζὸύμλε πεῖγαμπερλικλέρ πὶρ πιρινὲ μουχαλὶφ ὅλμαδηγηνη ἰσπὰτ ἰδεπιλίριζ.

Ὅν πεσιρδζὶ Πάπ.

Ζίρα ἰμανημηζὴν δζὸύμλε κιταπλαρὴ πὶρ πιρινὲ μὸυβαφήκδηρ, τζούνκι ἀνλαρὴ γιαζανλαρὴν χόδζαση νιμετ-οὐλλὰχ ἰδὶ ἔγερ πόϊλὲ ὅλμαζσα ἰδὶ, πάαζη γερλερδὲ μουχαλὶφ ὁλοὺρ ἠδή.

Ὅν ἀλτηνδζὶ Πάπ.

Ζίρα δεὶλ ἰνσανλαρὴν δζαχιλλερὶ βὲ ὁκούμαμηδλαρη, χέμαν ἀκηλλερὶ βὲ χακιμλερὶ δαχὴ πού γενὶ βὲ ἀδζὲπ ὁλὰν ἰμανὴ χὲρ γερδὲ τζὸκ τακαγιοὺδ βὲ μουχαταρὰ ἰλὲ καπούλ ἐτδιλέρ· ἀνὴν ἰτζοὺν

οἱ σοφοὶ, καὶ διὰ τοῦτο κατελύθη τελείως ἡ πλανη τῶν εἰδώλων καὶ τῶν δαιμόνων.

Κεφάλαιον ΙΖ'.

Ὅτι ἡ πίστις αὕτη, οὐδὲν περιέχει ἀδύνατον, οὐδὲ ἀσύμφωνον, οὐδὲ σωματικὸν, ἀλλὰ πάντα πνευματικὰ, καὶ ἔξιν ὁδὸς φέρουσα τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίου ζωῆς.

Κεφάλαιον ΙΗ'.

Ὅτι ὅσοι ἔλαβον ταύτην τὴν πίστιν, καὶ ἐπολιτεύσαντο ἐναρέτως κατὰ τὸν Ἰησοῦ νόμον, ἔλαβον μεγάλα χαρίσματα ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ δυνάμεις ἐποίησαν πολλὰς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ, ἅπερ οὐκ ἂν ἦν εἰ ἡ πίστις αὕτη ἦν ἐναντία τῇ ἀληθείᾳ.

πουτλαρὴν βὲ σεϊτανλαρὴν ἀλδαδηδζηληγὴ τεκμίλαν χαραὰπ ὀλδού.

Ὅν Γεδινδζὶ Πάπ.

Ζίρα πού δινδὲ πὶρ μουχὰλ, πὶρ μουχτελὶφ, βὲ πὶρ δζισμανί γιόκδηρ, λακιν ἀνδὲ δζούμλε ρουχανὶ βάρδηρ· βὲ ἱνσανλαρὴν δζανλαρηνὴ Ἀλλαχὴν βὲ κελεδζὲκ χαγιατη ἐπεδιγενὶν μουχαπετινὲ κιότούρὲν ταρίκδιρ.

Ὅν Σεκιζινδζὶ Πάπ.

Ζίρα νὲ καδὰρ ἱνσανλὰρ πού δινὶ καπούλ ἰτδιλὲρ, βὲ Ἰσανὴν νόμοσουνα κιόρὲ φαζιλέτλε κετζινδιλερ ἰσὲ Ἀλλαχδὰν ἀζὶμ ἰχσὰν ἀλούπ Ἰσανὴν ἀδή ἰλὲ χάϊληκεραμὲτ ἰτδιλέρ. ἴμδι πού δὶν ἔγερ χὰκ ὄλμασα ἠδή πού κεραμετλὲρ ὀλμὰζ ἰδί.

Κεφάλαιον ΙΘ΄

Ὅτι ὅσα λέγουσι τινὲς περὶ τῆς πίστεως ταύτης, δυνάμεθα λύειν εὐκόλως, καὶ εὐλόγως.

Κεφάλαιον Κ΄.

Ὅτι τῇ πίστει ταύτῃ ἐπολέμησαν διὰ πολλῶν τιμωριῶν, καὶ φόνων, οἱ τότε βασιλεῖς καὶ οἱ ἔπαρχοι αὐτῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ 318 χρόνους· πολύθεοι ὄντες καὶ εἰδωλολάτραι, καὶ οὐδὲν ἴσχυσαν, ἀλλ' ἐνίκησεν ἡ πίστις, καὶ διαμένει ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἐλθὼν ὁ Κύριος εὑρήσει αὐτὴν καὶ εἰμὴ ἦν ἡ πίστις αὕτη ἐκ θελήματος Θεοῦ διελύθη ἂν τότε εὐκόλως αὐτῷ τῷ Θεῷ καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ὂν Τοκουζινδζὶ Πάπ.

Ζίρα χὲρ κίμκι πού δὶν οὐζρὲ νὲ καδὰρ μουχαλιφὲτ ἐδέρισε, σουχουλὲτ ἰλὲ ἀνὴ ἰκνὰ ἐτμεγὲ μουκτεδίριζ.

Γιγιρμινδζὶ Πάπ.

Ζίρα ὅλ ζεμανδὲ δουνιαδὰ ὁλὰν παδισαχλὰρ βὲ ἀνλερὶν βούζερὰ βὲ ὅμερασὴ τζὸκ Ἀλλαχλαρὰ βὲ πουτλαρὰ σεδζδὰ ἐδοὺπ οὔτζ γιοὺζ ὅν σεκὶζ γιὴλ πού δινὲ καρσὴ τζὸκ ἀζὰπ βὲ κατιλὲ δούσδούλὲρ βὲ χίτζ πὶρ σεϊγὲ καδὴρ ὅλμαδηλαρ, λάκιν γίνε δὶν γαλὶπ ὁλούπ σίμδιγέδεγιν δουρούρ, βὲ Ρὰππ Ἀλλὰχ κελὶπ πουνού πουλσὰ κερὲκ, βὲ ἔκερ πού δὶν Ἀλλαχὴν ἰραδετίλε ὁλμάζσα ἠδὴ, ὅλ ζεμὰν, κολαϊλήκλε ζάϊ ὁλούρηδη. Χὰμδ ὁλσοὺν ὅλ Ἰησὰ-οὺλ Μεσὶχ Ἀλλαχημηζὰ ἐπεδιετλερὶν ἐπεδιετλερινέδεκ. Ἀμήν.

Ταῦτα λέγομεν ἡμεῖς περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν συντόμως.

Τέλος.

Ἴμδι πὶζ ἰμανημὴζ ἰτζοὺν πουνλαρὴ μουχτασὰρ βὲδζχ οὺζρὲ δέριζ.

Τεμὰμ ὁλδού.

ISISMANOGLIO

Ἕκοστος Χριστιανὸς πῶς πρέπει νὰ προσεύχηται πρωΐαν καὶ ἑσπέρας.

Ὅπως ὑπεσχέθημεν ἐν τῷ Τετάρτῳ Κεφαλαίῳ δηλοποιοῦμεν παντὶ τῷ Χριστιανῷ ὅτι κάθε πρωΐαν ἅμα ἐξυπνίσῃ καὶ τὸ ἑσπέρας πρὶν κατακλιθῇ πρέπει νὰ προσεύχηται κατὰ τὸν κατωτέρω ὑποδειχθέντα τρόπον.

Προσευχὴ Πρωϊνή.

(Ἐν πρώτοις κάμνων τὸ σημεῖον τοῦ ἱεροῦ Σταυροῦ, κατόπιν πρέπει νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς ἑπομένας εὐχάς.)

Διὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν

Χὲρ Χριστιανὴν σαπὰχ βὲ ἀχσὰμι βακητλαρηνδὰ νὲ τὰρζ οὐζρὲ ἰπαδὲτ ἐϊλεμεσὶ πειανηνδάδηρ.

Δὸρδοὺνδζὶ παπδὰ βὰδ ἐϊλεδιγιμιζὲ κὸρὲ χὲρ Χριστιανὰ πεϊὰν ἐδέριζ κὶ σαπάχλαϊν οὐϊκουδὰν οὐγιανδηγηνδὰ βὲ ἀχσὰμ γιατμαζδὰν ἐββὲλ ζιρδὲ κὸστεριλδιγιβὲδζχ ἰλὲ ἰπαδὲτ ἐϊλεμεγὲ πορδζλήδηρ.

Σαπαχὰ μαχσοὺς ἰπαδέτ.

(Ἰπτιδα ἀερὶφ Σταυροσὴν νισάνηνὴ κηλαράκ πάδεχου πού δουαλαρὴ ὀκουμαλὴ).

Ἀζὶζ Πατέρασλαρημηζην δουαλαρὴ ἰλὲ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς.)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν, ἅγιε ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν.

γιὰ Ρὰππ Χριστὸς Ἀλλαχημὴζ, πιζὲ μερχαμὲτ εἴλέ. Ἀμήν.

Γιὰ σεμαβὶ παδισὰχ, τεσσελὶχ βεριδζὶ, χακηκατὴν ρουχὴ, σὲν κὶ χὲρ γερδὲ χαζήρσην, βὲ δζεμὶῖ δζόύμλε σεῖλερὶ τεκμὶλ ἐδιδζίσιν, σὲν κὶ εἰλικλερὶν χαζνεσὶ βὲ ὁμρόὺν βεριδζισίσιν, σὲν κὲλ βὲ μεσκιὰν εἴλὲ καλπιμιζὲ, βὲ χὲρ δόυρλόὺ λεκελερδὲν πιζὶ τεμιζλεὶπ δζανλαρημηζὴ χελὰς εἴλὲ, γιὰ σαλίχ.

Ἀζὶζ Ἀλλὰχ, ἀζὶζ κουδρετλὶ, ἀζὶζ ὁλόυμσόὺζ, μερχαμὲτ εἴλὲ πιζέ. (3 κερρέ).

Χὰμδ ὀλσούν Πεδερέ βὲ Ὀγουλὰ βὲ ἀζὶζ Ρουχὰ, σίμδι βὲ δάϊμα, βὲ ἐπεδλερὶν ἐπεδλερινέδεκ, Ἀμήν.

Γιὰ δζόύμλεδεν ἀζὶζ ὀὺτζ σηφατλὴ Ἀλλὰχ, πιζὲ μερχαμὲτ εἴλὲ, γιὰ Ράππι, σὲν κὸυναχλαρημηζὰ μαγφιρὲτ εἴλ ὲ, γιὰ σαχὶπ ἐφένδιμιζ, πιζὶμ πιναμοὺς ἀμελλε-

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ἐλέησον. (τρις.)

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πα-

ριμιζὶ ἄϐφ ἐτλὲ, σὲν γιὰ ἀζιζ, ναζὰρ ἐδοὺπ σιφαλὴκ βὲρ χασταληκλαρημηζὰκ κενδὶ ἰσμὶν χορμετὶ ἴλὲ, γιὰ Ράππι, μεργαμὲτ ἐτλέ. (3 κερρέ.)

Χὰμδ ὀλσοὺν Πεδερὲ, βὲ Ὀγουλὰ, βὲ ἀζιζ Ρουχὰ, σὶμδι βὲ δάτμα βὲ ἐπεδλερὶν ἐπεδλερινέδεκ. Ἀμήν.

Γιὰ κὸτλερδεκὶ Πεδεριμὶζ, σενὶν ἰσμὶν μουκαδδὲς ὀλὰ, σενὶν μελκούτὶν κελὲ, σενὶν μουραδὴν νάσηλκι κὸτδὲ, ὀγλέδε γιὲρ γιούζούνδὲ ἰδζρὰ ὀλουνά χὲρ κιούνλούκ ἐκμεγιμιζὶ πιζὲ πού κιούν βὲρ. βὲ πορδζλαρημηζή πιζὲ ἄφϐ ἐγλὲ, νίδζεκι πὶζ δαχὴ πορδζλουλαρημηζὰ παγησλάρηζ, βὲ πὶζι ἰγϐαγιὰ κότούρμε, ἴλλα πιζὶ φενα-ληκδὰν κουρτάρ. Ἀμήν.

Ἰμὰν ἰδέριμ πὶρ Ἀλλαχὰ δζούμλεγ-ζὰπτ ἰδὲν Πεδερὲ κιότούν βὲ γερὶν βὲ δζημλε κιόρούνὲν βὲ κιόρούνμιγενιν χὰλκ ἰδιδζεσινέ. Δαχὴ πὶρ Ἰησοῦς Χριστός ἐφένδι-

τρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ δι οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον τῷ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν

γε Ἀλλαχὴν βαχὶδ ὀγλουνὰ κούλλι ἔπεδιετλερδὲν ἐβδέλ Πεδερδὲν τεβελλοῦδ ἐδενὲ Νουρδὲν Νοὖρ χὰκ Ἀλλαχδὰν χὰκ Ἀλλὰχ τεβελλοῦδ ἐδοὺπ γιαραδίλμαμηὲ Πεδερινὶν δζεβχερινὲ μουδαπὶχ ὁλανὰ κὶ χὲρπὶρ σὲὶ ἀνὴν βασιτασὴ ἶλὲ ὀλδού. Κὶ πιζ ἶνσανλὰρ βὲ χελασιμὶζ ἶτζουν κἰὸτλερδὲν ἐνδὶ βὲ μουκαδδὲς Ρουχδὰν βὲ κὴζ Μεριεμδέν τενλενδὶ βὲ ἶνσὰν ὀλδού. Βὲ πιζὶμ ἶτζουν Πόντιός Πιλάτοσουν βακτηνδὰ Σταυροσὰ κεριλδὶ, βὲ ἶπτιλὰ τζεκδὶ βὲ κὸμούλδί. Βὲ οὐτζὲνδζὲ κἰούνδὲ κτταπλαρὰ κἰόρὲ διριλδί. Βὲ κὸτλερὲ τζηκδὴ βὲ Πεδερὶν σὰγ ταραφηνδὰ ὀτουρδού. Βὲ διριλερὶ βὲ ὀλούλερὶ χὸκμ ἶτμὲκ ἶτζουν γίνε μέδζδιλε κὲλεδζὲκ κι ἀνὴν μελκούτὶ νιχαγετσίζδιρ. Δάχη μουκαδδὲς Ρὰπὶ χαγιὰτ βεριδζὶ Ρουχὰ κὶ Πεδερδέν μούνπαδὲκ βε Πεδὲρ βὲ Ὀγούλ ἶλὲ μεστζούδ βὲ μούμεδζδζὲδ βὲ ἐνπιὰ ἶλὲ νατήκτδηρ. Δάχη πὶρ μουκαδδὲς βὲ οὐμουμιὲ βὲ ρεσουλιέ Κλήσαγια. Ἰ-

ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Εὐχή
Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ ἐξαποστέλλων τὸ φῶς, καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, ποιητὴς τε καὶ ἀγαθούς· ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, δέσποτα τῶν ἁπάντων, χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστεῖν σοι διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας,

χαὰρ ἰδέριμ ἀϑναχλαρὴν μαγφιρετὶ ἰτζοὺν πὶρ. Βάπτισμαϊ Ὁλόυλερὶν κηγιαμηνὴ ἀόζεδίριμ βὲ ἀελεδζὲκ ἐπεδιετὶν χαγιατηνή. Ἀμήν.

Χερουβιμλερδὲν δαχὰ ραγετλὶ βὲ Σεραφιμλερδὲν δαχὰ ζιγνετλίσιν σεν κὶ δαϊμὰ πικὶρ καλαρὰκ Κελιμὲτ-οὐλλαχὴ τεβλὶ ἐτδὶν πιζλὲρ ταζιμλέριζ σὲν Βαλιδὲτ-οὐλλαχὴ.

Κεπὶρ Ἅγιος Βασίλειοσουν ταζὴμι ἐτδιγὶ δοὰ

Σὲν κὶ νουρού ἀόνδερίρσιν βὲ ὅ γιόυρόὺρ σὲν κὶ ἀόυνεσὶ δογδουρούρσην ἀδιλλερὶν βὲ χακσηζλαρὴν βὲ ἀότόυλερὶν βὲ ἐτλερὶν ὀὺζερινὲ, σὲν κὶ σαπὰχ ἐδοὺπ οὺμούμι δόὺνιαί τενβὶρ ἐδέρσιν, γιὰ δζόύμλενιν Σαχιπὶ πιζιμ καλπλεριμιζὶ δαχὴ τενβὶρ ἐδοὺπ πού ἀόυνδὲ σανὰ μακποὺλ πουλουνμακληγημηζὴ ἰχσὰν ἐτλὲ, πιζὶ χὲρ πὶρ ἀόυναχδὰν

καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ῥυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν καὶ ἐπουρανίων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων· σὸν γὰρ ἔστιν τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατὴρ, καταφυγή μου

βέ κότού ἀμελλερδὲν ἐσιρκεγερὲκ, πιζὶ χέρ κὸὺν οὺτζὰν ὀκδὰν βὲ σανὰ καρσὴ ὸλὰν κουββετὸέν χὴφς ἐῖλὲ, δζόύμλεδεν πὰκ σαχιπεμὴζ Βαλιδὲτ οὺλλαχὴν βὲ ῥουχανὶ τεβαπὶ, σεμαβὶ κουββετλερὶν βὲ ἐπεδιετδὲν σανὰ μακποὺλ ὸλμοὺς ὸλὰν δζεμίῖ ἀζιζλερὶν σεφαατὴ ἰλὲ, τζόύννι, γιὰ Ἀλλὰχ, σανὰ ἀὶδ βὲ μαχσοὺς δὴρ πιζέ μερχαμὲτ εδοὺπ χελὰς ἐτμὲκ, σὲν Πεδερὶ, βὲ Ὀγηλὴ, βὲ ἀζὶζ Ρουχὴ ἰζζετλέριζ σίμδι βὲ δάϊμα βὲ ἐπεδλερίν ἐπεδλερινέδεκ. Ἀμήν.

Γιὰ Βαλιδὲτ-οὺλλὰχ πικὶρ, νιμετλερδὲν δολοὺ Μαριὰμ, φερρὰχ ἐῖλὲ, Ράππι σενὶν ἰλὲ πιλέδιρ, σὲν καρηλαρὴν ἀρασηνδὰ μουπαρεκλίσιν, βὲ καρνηνὴν μεϊβεσὶ μὸυπαρεκλίδιρ, ζὶρα δζανλαρημηζὴν μουχαλλισινὶ τεβλὶδ ἐῖλεδίν.

Οὺμὶδ ἐδέριμ Πεδερὲ, σηγγνήρημ Ὀ-

ὁ Γιὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Τριὰς ἁγία, δόξα σοι.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κύριε, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, (τρὶς)

Διὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἑσπερινὴ Προσευχή.

(Ἐπίσης ἀφοῦ κάμη τὸν Σταυρόν του πρέπει νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς ἑπομένας εὐχάς.

Διὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων,

γουλὰ, χὴφς ἐδιδζίμδιρ ἀζὶζ Ρουχ, σόῦκρ ὀλσοῦν σανὰ γιὰ ἀζὶζ οὐτζλόύ.

Γιὰ σαχιπὲ, ποῦ κουλλαρηνὴν νιαζλαρηνὴ καποῦλ ἐδὶπ χὲρ πὶρ σηκλετδὲν βὲ μιχνετδὲν πιζλερὶ χελὰς ἐϊλέ.

Γιὰ Ρὰππ, μερχαμὲτ ἐϊλὲ πὲν κόυναχκιαρὰ (οὔτζ κερρέ).

Ἀζὶζ Πατέρασλαρημηζην δουαλαρὴ ἰλὲ, γιὰ Ράππι Χριστὸς Ἀλλαχημὴζ, πιζὲ μερχαμὲτ ἐϊλέ. Ἀμήν.

Ἀκσαμὰ μαχσοὺς ἰπαδέτ.

(Κέζαλτκ Σταυρὸς νισάνηνὶ ἐτδικδὲν σόγρα πού δουαλαρὴ ὁκουμαλή).

Ἀζὶζ Πατέζασλαρημηζὴν δοαλερὶ ἶλὲ,

Βασιλεῦ οὐράνιε,
Ἅγιος ὁ Θεὸς, (τρις).
Δόξα Πατρὶ,
Παναγία Τριὰς,
Κύριε ἐλέησον (τρις).
Δόξα Πατρὶ,
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν,

Ταῦτα πάντα, ὡς καὶ κατωτέρω, τινὲς τῶν προσευχῶν ἐμπεριέχονται εἰς τὴν Πρωϊνὴν Προσευχὴν δέον ὅπως ἀνατρέξῃ τις εἰς αὐτήν.

Κύριε, ἐλέησον (12).
Τὴν τιμιωτέραν,

Ἑτέρα Προσευχὴ
τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ

Γιὰ σεμαβὶ Παδισάχ,
Ἀζὶζ Ἀλλὰχ, (οὔτζ κερρέ).
Χὰμδ ὀλσοὺν Πεδερὲ,
Γιὰ δζοὺμλεδεν ἀζὴζ,
Γιὰ Ράππι μερχαμὲτ εἴλὲ, (οὔτζ κερρέ)
Χὰμδ ὀλσοὺν Πεδερὲ,
Γιὰ κοΐλερδεκὶ Πεδεριμὶζ,
Ἰμὰν ἰδέριμ πὶρ Ἀλλαχὰ,

Πουνλαρὴν δζούλεσι ἰλὲ ζιρδὲ γιαζηλὰν πάζη δοαλὰρ κἰούνδούζ ἰπαδετινδὲ μούνδερὶδζ ὀλδουγουνδὰν ὄραγια μουραδζαὰτὸλουνά.

Γιὰ Ράππι μερχαμὲτ εἴλέ,(ὄν ἰκί κερρέ.)
Χερουβιμλερδὲν δαχὰ ραγετλὶ,

Κεπὶρ ἅγιος Βασίλειοσουν ταγζὴμ
ἐτδιγὶ δίκερ δοά.

Γιὰ Ραππι, γιὰ Ράππι, σὲν κὶ χελὰς

παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις, καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης· χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τοῖς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου· ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἑστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκό-

ἐτδὶν πὶζὶ κὸυνδὸυζὸὺν οὺτζὰν ὸκλαρδὰν καρανληκδὰ πουλουνὰν χὲρ πὶρ σεϊδὲν δαχὴ κουρτὰρ, ἐλλεριμιζὶν σανὰ τογρουὺ καλδηρμαμηζὴ ἀχὸὰμ κουρπανὴ μισιλλουὺ καπὸὺλ ἐϊλέ. Πουὺ κιδζενὶν βακτηνὴ κὶὸυναχσὴζ κετζιρρεμιζὶ βὲ κὶὸτὸυλὸὺκ ἰγβασηνδὰν χαλὶ ὸλμαμηζὴ ἰχσὰν πουγιουὺρ, βὲ Σεϊτανδὰν κελὲν χὲρ πὶρ ταχρὶκ βὲ κορκουδὰν πὶζὶ χελὰς ἐϊλέ. Δζανλαρημηζὰ μιλαϊμὲτ βερουὺπ βὲ δεχσὲτλουὺ βὲ ἀδαλετλὴ χικμετινὶν τεφτισινὶν οὺζερινὲ φικριμιζὲ κάϊδ βὲ τεφεκὸὺρ ἐτμεκλὶκ πὰχς ἐϊλὲ, κορκουὺν ἰλὲ τενλεριμιζὶ καβισλερδὶρ βὲ ἀζαλαρημηζὴ δουνιαβὶ σεϊλερὲ μεϊλ ἐτμεκδὲν μὲννν ἐϊλὲ, βὲ οὺϊκουμουζουὺν ραχατληγηνδὰ σενὶν ἀδαλετινὶ τεχαγιὸὺλ ἐδερὲκ μεσρουὺρ ὸλαλήμ· χὲρ πὶρ γιακησηκσὴζ χὸὺλιαλαρὴ βὲ χὲρ πὶρ ζαραρλὴ ἀρζουὶ πὶζδὲν ἰρὰκ ἐϊλὲ, πὶζὶ δοὰ βακτηνδὰ ἰμὰν ἰλὲ καβιλεσδιριπ βὲ τεμπεχλερινδὲ τερακκὴ ἐτδιρερὲκ ὰνδὴρ, μὸὺφρὲτ Ὸγ-

πτοντας ἐν τοῖς προαγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς Γιοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν ἀκαταίσχυντον Θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι. Τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, παναχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ τροπώσομαι αὐτοὺς, μόνην ἀντεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου· καθικετεύων βοῶσι, Δέσποινα, σῶσον με τοῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Γιοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτόκε Παρθένε,
Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ,
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατί-

λουνὴν ριζασὴ βὲ χιμμετὶ, ἀνήνλα βὲ δζὲμλεδεν ἀζὶζ βὲ σερὶφ βὲ χαγιὰτ βεριδζὶ Ρουχοὺν ἰλὲ κὶ μοὺπαρέκσιν σίμδι βὲ δάϊμα βὲ ἐπεδλερὶν ἐπεδλερινέδεκ. Ἀμήν.

Γιὰ Βαλιδὲτ-ουλλὰχ πίλα χιδζάπ οὐμιδίμλε χαγιὰτ πουλαδζάγημ, σενὶν χιμαγετινὶ κὲσπ ἐδερὲκ, γιὰ δζοὺμλεδεν Πὰκ, κόρκμαγιαδζάγημ, δουσμενλεριμὶ κοβαλαγιαδζάγημ, βὲ ἀνλαρὴ κεροὺ τεπεδζέγιμ, σενὶν ὀρτοὺνοὺ βε γάϊετ κουδρετλὶ γιαρδημηνὴ γιάληνηζ πανὰ ζὴρχ ἐδερὲκ σανὰ νιὰζ ἐδὶπ ἀδὰζ ἐδέριμ, γιὰ Σαγιπὲ, πενὶ χελὰς ἐϊλὲ, σενὶν σεφαετίνλε σανὰ σούκρανιγὲτ ἰτζοὺν πενὶ καρανλὴκ οὐϊκουδὰν κηγιὰμ ἐτδὶρ, σενδεν τενλενμὶς ὁλὰν Ἰπν-ουλλαχὴν κουββετὶλέ.

Γιὰ Βαλιτεδουλλὰχ,
Οὐμὶδ ἐδέριμ Πεδερὲ,
Χὲπ οὐμιδιμί σανὰ τεσλὶμ ἐδέριμ, γιὰ

θημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι,

Τοὺς μισοῦντας καὶ ἀγαπῶντας ἡμᾶς συγχώρησον καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν διδασκάλων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶς κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν (τρίς)

Διὶ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν. (α)

Τ έ λ ο ς.

(α) Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς λέγει

Βαλιδετ-ὀυλλὰχ, πενὶ χιμαγετινὶν ταχτηνδὰ χήβζ ἐϊλέ.

Πιζὶ ἰκράχ ἐδενλερὲ βὲ πιζὶ σεβενλερὲ ἄφβ ἐϊλὲ, βὲ ἀνλαρὰ σενὶν πὸγιὸὺκ μερχαμετίνλε μερχαμὲτ ἐϊλέ, βὲ πιζδὲν ἐββὲλ βεφὰτ ἐδὲν Πεδερλεριμιζὶν πιραδερλεριμιζὶν, χοδζαλαρημηζὴν βὲ κιαφρέϊ οὐγιουγιὰν μουμὶν καρηνδασλαρημηζὴν δζανλαρινὴ ραχατλανδήρ.

Γιὰ Ράππι μερχαμὲτ ἐϊλὲ πὲν κιὸυναχκιαρά. (ὀὔτζ κερρὲ).

Ἀζὶζ Πατέρασλαρημηζήν δοαλαρὴ, ἰλὲ γιὰ Ράππι Χριστὸς Ἀλλαχημὴζ, πιζὲ μερχαμὲτ ἐϊλέ. Ἀμήν. (α)

Τ ε μ ὰ μ ὸ λ δ ο ὺ.

(α) Χριστὸς ἐφένδιμιζ δεδί.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς λέγει :

Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λό-

Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. (Ἰωάννης Κεφ. 4 ἐδ. 24). Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ ἡμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. (Μάρκος Κεφ. 11 ἐδ. 25—26).

ΧΑΤΙΜΕ.

Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφένδιφιζ πουγιουρδή «Ἴμδι πού σόζλεριμὶ χὲρ ἰσιδοὺπ ἀνλα-

---

« Ἀλλὰχ Ρούχδηρ, ἀνὰ σεδζδὰ κηληνανλάρ ροὺχ βὲ χακηκὰτ ἴλὲ σεδζδὰ κηλμὰχ κερέκδιρ» (Ἰω. πὰπ 4 ἱπ. 24).

« Βὲ δουαγιὰ δουρδουγουνηζδὰ ἔχερ πὶρ χιμσὲ ἀλεχίνδὲ πὶρ σεϊνίζ βὰρ ἰσὲ ἄδφ ἔδινιζ τάχι σεμαβατδὰ ὁλὰν Πεδερινὶζ δαχὴ σιζὶν σούτζλαρηνηζὴ σιζὲ ἄδφ ἐδὲ, ἄμμα ἔχερ σὶζ ἄφβ ἐτμέζεσενὶζ σεμαβατδὰ ὁλὰν Πεδερινὶζ δαχὴ σιζὶν σουτζλαρηνηζὴ ἄφβ ἔτμεγεδζέκδιρ. (Μάρκ. πὰπ 11. ἱπ. 25—26.)

γους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελείωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. (Ἰωάν. Κεφ. 16. ἐδ. 23).

Ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος λέγει εἰς τὴν Καθολικὴν ἐπιστολήν:

Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. (Κεφ. 1 ἐδ. 16 –17).

ρὴ φεῖλέ ϰετιρενὶ ϰενδὶ χανεσινὶ ϰαγιὰ ὀὺζερινδὲ πινὰ ἐδὲν ἀϰὶλ πὶρ ἀδεμὲ τεσπὶχ ἐδέριμ, βὲ γιαγμοὺρ γιαγοὺπ βὲ ἠρμαϰλὰρ δζόσὸὺπ βὲ ρουζϰιαρλὰρ ἐσὶπ ὅλ χανεγὲ τζαρπτηϰλαρηνδὰ ϰαγιὰ ὀὺζερινέ τεσὶς ὀλουνδουγὴ σεπεπινδὲν γιηϰήλμαδη, βὲ πού σὸζλεριμὶ χὲρ ἰσιδούπ ἀνλερί φεῖλὲ

«Χαϰίϰατεν χαϰίϰατεν σιζὲ δέριμϰι, πενὶμ ἰσμίμλε Πεδερδὲν χὲρ νὲ ταλὲπ ἐδεδζὲϰ ὀλουρούσανηζ σιζὲ βερεδζέϰδιρ» (Ἰωάν. πὰπ 16 ἰπ. 23).

Ἰάϰωβος ρεσοὺλ οὺμουμὶ ρισαλεσινδὲ γιάνι Μεϰτουπινδὲ δὲρ ϰὶ «Ἔϊ σεβϰόυλὸὺ πιραδερλερὶμ ἀλδάνμαγινιζ, χὲρ ἀτιγέγι χασενὲ βὲ χὲρ μεβχιπέϊ ταμμὲ γιοϰαρηδὰν ὀλοὺπ, ἔπ-8λ ἐνβαρδὰν νόυζόὺλ ἐδὲρ, ἀνδὲ τεγαϊοὺρ γιάχοδ ζήλλη τεπεδδοὺλ γιόϰδηρ. Πὰπ 1. ἰπ. 16—17).

Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. (*Ματθ. Κ. 7 ἐδ. 24—27*)

κετούρμεγεν κενδὶ χανεσινὶ κουμ.ὀὺζερινδὲ πινὰ ἐδὲν ἀχμὰκ πὶρ ἀδαμὰ τεσπὶχ ὀλουνοὺρ, βὲ γιαγμοὺρ γιαγοὺπ, βὲ ἠρμακλὰρ ὀζὸσοὺπ βὲ ρουζκιαρλάρ ἐσοὺπ ὅλ χανεγιὲ τζαρπτηκλαρηνδὰ γιηκηλδὴ βὲ ἀνὴν γιηκηλμασὴ ἀζὶμ ἰδί». (Ματθαῖος Πὰπ. 7. ἰπ. 24=27).

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

κατ' ἐπιτομήν.

Πιτοὺν σενενὶν μουχτασὰρ
Σουχοὺρ νουμασί.

Σεπτέμβριος.

('Ετλούλ.)

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 12

(30 χουνὶ ὁλοὺπ χουνδουζλερὶ 12
σαὰτ βὲ κεδζελερὶ δαχὴ 12 σαάτδηρ.)

1 † *Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου*

ἔτους· καὶ μνήμη Συμεὼν τοῦ Στυλίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

Ἀργία, καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

2 *Μάμαντος μάρτυρος· καὶ Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.*

3 *Ἀνθίμου Νικομηδείας ἱερομάρτυρος.*

4 *Βαβύλα Ἀντιοχείας ἱερομ. καὶ Μωϋσέως τοῦ προφήτου.*

5 *Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.*

6 *Ἡ ἀνάμνησις Θαύματος ἐν Χώραις, παρὰ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ.*

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

7 *Σώζοντος, μάρτυρος.*

8 † *Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.*

Ἀργία καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

9 *Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης.*

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἴδησις

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ φθινοπορινὴ Ἰσημερία.

Ἰχπάρ.

(Ποὺ κιοὺν Κοὺζ μεβσιμὶ ὁλαρὰκ κεδζὲ κιουνδοὺζ πὶρ ὁλούρ.)

10 Μηνοδώρας μάρτυρος.
11 Θεοδώρας τῆς Ὁσίας.
12 Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.
13 Κορνηλίου τοῦ ἑκατοντάρχου.
14 † Ἡ Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἀργ. καὶ νηστεία ἐν ᾗ ἂν ἡμέρ. τύχῃ.

(Χέρ κάργη κιουνὲ τεσαδὴφ ἰδὲφ ἰὼὲ περχιζδιρ.

15 Νικήτα μάρτυρος.

16 Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος.
17 Σοφίας μάρτυρος, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ
18 Εὐμενείου Γορτύνης τοῦ Θαυματ.
19 Τροφίμου μάρτυρος.
20 Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

21 Κοδράτου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
22 Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος.
23 Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
24 Μνήμη τοῦ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεοτόκου γεγονότος θαύματος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν παράλυτον ἤγειρε· καὶ μνήμη Θέκλης τῆς Πρωτομάρτυρος.
25 Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας.
26 † Ἡ Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολό-

γὸν καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀργ. καὶ Κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

27 Καλλιστράτου Μάρτυρος.
28 Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ.
29 Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.
30 Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἐπισκόπου Ἀρμενίας τῆς μεγάλης.

Ὀκτώβριος.

(Τησρίνι ἐββέλ).

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 13.

(31 χουνὶ ὁλοὺπ χουνδουζλερὶ 11 σαάτ βὲ κεδζελερὶ 13 σαάτδηρ.)

1 Ἀνανίου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ Ρωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ
2 Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος· καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος, τῆς Παρθένου.
3 Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.
4 Ἱεροθέου Ἐπισκ. Ἀθηνῶν.
5 Χαριτίνης μάρτυρος.
6 Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου
7 Σεργίου καὶ Βάκχου, τῶν μαρτύρων
8 Πελαγίας τῆς ὁσίας.
9 Ἰακώβου Ἀλφαίου τοῦ Ἀποστόλου.

10 Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας, μαρτύρων.

11 Φιλίππου Ἀποστόλου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

12 Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου, τῶν μαρτύρων.

13 Κάρπου καὶ Παπύλου, τῶν μαρτύρ.

14 Ναζαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. καὶ Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ.

15 Λουκιανοῦ μάρτυρος.

16 Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου μάρτ.

17 Ὡσηὲ τοῦ Προφήτου· καὶ Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

18 Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

19 Ἰωὴλ τοῦ Προφήτου.

20 Ἀρτεμίου μεγαλομάρτ· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Γερασίμου, τοῦ νέου ἀσκητοῦ καὶ προστάτου Κεφαλληνίας.

21 Ἱλαρίωνος τοῦ μεγάλου.

22 Ἀβερκίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

23 Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἀδελφοθέου, πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24 Ἀρέθα μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

25 Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου, Μαρτύρων.

26 † Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Ἀργ. καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

27 Νέστορος Μάρτυρος.

28 Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

29 Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας, καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

30 Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας, μαρτ.

31 Στάχυος καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα.

Νοέμβριος.

(Τησρίνι σανί.)

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 14.

(30 χρουνὶ ὁλοὺπ χρουνδουζλερὶ 10 σαὰτ βὲ κεδζελερὶ 14 σαάτδηρ.)

1 Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

2 Ἀκινδύνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

3 Ἀνεψίμᾶ μάρτυρος.

4 Ἰωαννικίου Ὁσίου τοῦ μεγάλου.

5 Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων.

6 Παύλου Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

7 Λαζάρου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ

8 † Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Ἀργία καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου

9 Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων.

10 Ἐράστου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀποστόλων.

11 Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου τῶν μαρτύρων.

12 Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ Νείλου τοῦ ὁσίου. (κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου)

13 † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀργία καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

14 † Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

15 Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου, μαρτ. καὶ ὁμολογητῶν.

(Ἀτὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων (Ποὺ κιουνδὲν Χριστούγεννα περχιζινὲ πασλάρη(ζ).

16 Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

17 Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

18 Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ, μαρτ.

19 Βαρλαὰμ μάρτυρος· καὶ Ἀββδιοῦ τοῦ προφήτου.

20 Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

21 † Τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.
Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

22 Φιλήμονος τοῦ ἀποστόλου.

23 Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων.

24 Κλήμεντος Πάπα Ρώμης.

25 † Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης· καὶ Μερκουρίου μάρτυρος.

ἀργ. καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

26 Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου

27 Ἰακώβου τοῦ Πέρσου μεγαλομάρτυρος.

28 Στεφάνου ὁσιομάρτυρος τοῦ Νέου.

29 Παραμόνου καὶ Φιλομένου, τῶν μαρτύρων.

30 † Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.
Ἀργ. καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

Δεκέμβριος

(Κιαρούνι ἐββέλ.)

Ἔχων ἡμέρας 31: Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νὺξ ὥρας 15.

(31 κιουνὶ ὁλοὺπ κιουνδουζλερὶ 9 σαὰτ βὲ κεδζελερὶ 15 σαάτδιρ.)

1 Ναοὺμ τοῦ Προφήτου.
2 Ἀβακοὺμ τοῦ Προφήτου.
3 Σοφονίου τοῦ Προφήτου.
4 Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

5 † Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

6 † Τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργ.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

7 Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.
8 Παταπίου τοῦ Ὁσίου.
9 † Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ θεοπρομήτορος Ἄννης.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἴδησις.

(Σήμερον γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον καὶ ἄρχεται ὁ Ἥλιος στρέφεσθε πρὸς τὰ βόρεια μέρη καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.)

Ἰχπάρ.

(Ποὺ κιοὺν κὴν μεβσιμὶ πασλαγὶὴπ κιουνὲς πορὶὰζ ταραφηνὰ δονὲρ βὲ κουνλὲρ οἰζανήρ.)

10 Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου τῶν μαρτύρων.

11 Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
12 † Τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

13 Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων, καὶ Λουκίας μάρτ.
14 Θύρσου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
15 Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
16 Ἀγγαίου τοῦ προφήτου.
17 Δανιὴλ τοῦ προφήτου· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων· καὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

18 Σεβαστιανοῦ μάρτυρος.
19 Βονιφατίου μάρτυρος.
20 Ἰγνατίου ἱερομάρτ. τοῦ Θεοφόρου.

Κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

21 Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
22 Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας
23 Τῶν δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.
24 Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.
25 † Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

(Ποὺ κιουνδὲν Χριστὸς ἐφένδιμιζιν βαπτὶς κιουνοὺ παραμονησινὲ καδὰρ δουζιὲ γενίρ).

26 † Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου.
27 † Τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου.
28 Τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων.

29 Τῶν δεκατεσσάρων χιλιάδων ἁγίων νηπίων.

30 Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος.

31 Μελάνης τῆς ὁσίας.

Ἰανουάριος

(Κιανούνι σανί.)

Ἔχων ἡμέρας 31: Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 14.

(31 κιουνὶ ὁλοὺπ κιουνδουζλερὶ 10 σαὰτ βὲ κεδζελερὶ 14 σαάτδηρ.)

1 † Ἡ κατὰ Σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀργία καὶ κατάλυσις εἰς πάντα.

2 Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης.

3 Γορδίου μάρτυρος.

4 Ἡ Σύναξις τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

5 Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτ.

Νηστεία, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ.

(Χὲρ κάγγη κιουρὲ τεσαδδὴφ ἰδέρσεν περχίζδιρ.)

6 † Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀργ. καὶ κατάλυσις εἰς πάντα.

7 † Ἡ Σύναξις τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

8 Δομνίκης τῆς ὁσίας.
9 Πολυεύκτου μάρτυρος.
10 Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.
11 Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
12 Ταταιανῆς μάρτυρος.
13 Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτ.
14 Τῶν ἐν Ραιθῷ καὶ Σινῇ ἀναιρεθέντων ὁσίων Πατέρων.

15 Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
16 Ἡ προσκύνησις τῆς ἁλύσεως τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

17 † Τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

18 † Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυριλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἀργία καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

19 Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.
20 † Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

21 Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

22 Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου· καὶ Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

23 Κλήμεντος ἱερομάρτυρος.
24 Ξένης τῆς ὁσίας.
25 † Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Ἀργία, καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

26 Ξενοφῶντος τοῦ ὁσίου.
27 † Ἡ Ἀνακομ. τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

28 Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Σύρου.
29 Ἡ Ἀνακομιδὴ Ἰγνατίου ἱερομ.
30 † Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεο-

λόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμ.

Ἀργ. καὶ Κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

31 Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων.

Φεβρουάριος.

(Σουπάτ.)

Ἔχων ἡμέρας 28. Εἰ δὲ ἐστὶ Βισεκτος 29
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 13.

(28 χουνὶ βὲ Κεπισὲ ὁλοὺρσα 29 ὁλοὺπ χιουνδουζλερὶ 11 σαάτ βὲ κεδζελερὶ 13 σαάτδηρ.)

1 Τρύφωνος μάρτυρος
2 † Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
3 Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.
4 Ἰσιδώρου ὁσίου τοῦ Πηλουσιώτου.
5 Ἀγάθης μάρτυρος.
6 Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης.
7 Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου.
8 Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Στρατηλάτου. καὶ Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
9 Νικηφόρου Μάρτυρος
10 Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
11 Βλασίου ἱερομ. καὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης
12 Μελετίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας
13 Μαρτινιανοῦ τοῦ ὁσίου
14 Αὐξεντίου τοῦ ὁσίου
15 Ὀνησίμου τοῦ ἀποστόλου
16 Παμφίλου μάρτυρος
17 Θεοδώρ. μεγαλομαρτ. τοῦ Τὐρωνος
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου
18 Λέοντος Πάπα Ρώμης
19 Ἀρχίππου τόῦ ἀποστόλου
20 Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης

21 Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις
22 Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων
23 Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης
24 Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

25 Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως
26 Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης
27 Προκοπίου τοῦ Ὁμολογητοῦ
28 Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ
29 Κασσιανοῦ τοῦ Ρωμαίου

Μάρτιος

(Μάρτ.)

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 12.

(31 χρουνὶ ὀλοὺπ χρουνδουζλερὶ 12 σαὰτ βὲ κεδζελερὶ δαχὴ 12 σάτδηρ).

1 Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος
2 Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ
3 Εὐτροπίου μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
4 Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ
5 Κύριακος μάρτυρος
6 Τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ μβ΄ μαρτύρων
7 Καπίτωνος Χερσῶνος ἱερομαρτύρων
8 Θεοφυλάκτου ἐπισκ. Νικομηδείας
9 † Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.
Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ε ἴ δ η σ ι ς.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ ἡ
Ἑαρινὴ Ἰσημερία

Ἰ χ π ά ρ.

(Ποὺ κιοὺν ἴλκ παχὰρ μεβσιμὶ ὁλα
ρὰκ κιδζὲ κιουνδοὺζ πὶρ ὁλούρ)

10 Κοδράτου μάρτυρος
11 Σωφρονίου πατριάρχ. Ἱεροσολύμων
12 Θεοφάνους ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ
13 Νικηφόρου Κωνσ/πόλεως
14 Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου
15 Ἀγαπίου μάρτυρος
16 Σαβίνου μάρ. καὶ Χριζοδούλου τοῦ
ἐν τῇ Πάτμῳ
17 Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ
18 Κυριλλου ἀρχιεπισκ. Ἱεροσολύμων.
19 Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτ.
20 Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ, Σάββα
ἀναιρεθέντων ὁσίων Πατέρων
21 Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ

22 Βασιλείου ἱερομάρτυρος
23 Νίκωνος ὁσιομάρτυρος
24 Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου
25 † Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας
Δεσπ. ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις

26 Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

27 Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ
28 Ἱλαρίωνος ὁσίου τοῦ Νέου
29 Μύρκου ἐπισκ. Ἀρεθουσίων καὶ Κυ-
ριλλου διακόνου
30 Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλί-
μακος τοῦ ὁσίου
31 Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν

Ἀπρίλιος

(Νισάν.)

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 11.

(30 χουνὶ ὁλοὺπ χουνδουζλερὶ 13 σαὰτ βὲ κιδζελερὶ 11 σαάτδηρ

1 Μιρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας
2 Τίτου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ
3 Νικήτα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου
4 Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μιλεῷ
5 Κλαυδίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
6 Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως
7 Γεωργίου Μελητινῆς
8 Ἡρωδίωνος τοῦ ἀποστόλου
9 Εὐψυχίου μάρτυρος

10 Τερεντίου μάρτυρος
11 Ἀντίπα ἐπισκ. Περγάμου
12 Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου
13 Μαρτίνου Πάπα Ρώμης
14 Ἀριστάρχου ἀποστόλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
15 Κρήσκεντος μάρτυρος
16 Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων τῶν παρθένων
17 Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι
18 Ἰωάννου τοῦ ὁσίου καὶ Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.
19 Παφνουτίου ἱερομάρτυρος
20 Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ
21 Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος
22 Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου
23 † Τοῦ ἁγίου Μεγαλομ. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.
Ἀργία καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου
24 Σάββα τοῦ Στρατηλάτου Μαρ. καὶ Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας.

25 Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
26 Βασιλέως ἐπισκ. Ἀμασείας.
27 Συμεὼν συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.
28 Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρ. καὶ Μέμνωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
29 Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου τῶν Ἀποστόλων.
30 Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μάϊος

(Μαΐς)

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 10.

(31 χουνὶ ὀλοὺπ χουνδουζλερὶ 14
βὲ κεδζελερὶ 10 σαάτδηρ.)

1 Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου.
2 Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
3 Τιμοθέου καὶ Μαύρας, μαρτύρων.
4 Πελαγίας τῆς ὁσιομάρτυρος.
5 Εἰρήνης Μάρτυρος.
6 Τοῦ δικαίου Ἰὼβ τοῦ Πολυάθλου.
7 Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀκακίου μάρτ.

8 † Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.
Ἀργία καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.
9 Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου καὶ Χριστοφόρου μάρτυρος.
10 Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.
11 Μωκίου ἱερομάρτυρος.
12 Ἐπιφανίου ἐπισκ. Κύπρου.
13 Γλυκερίας μάρτυρος.
14 Ἰσιδώρου μαρτυρος τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.
15 Παχωμίου ὁσίου τοῦ Μεγάλου· καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκ. Λαρίσσης.
16 Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Ἡγιασμένου.
17 Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων.
18 Πέτρου καὶ Διονυσίου, μαρτ.
19 Πατρικίου Προύσης ἱερομάρτυρος.
20 Θαλελαίου μάρτυρος.
21 † Τῶν ἁγίων μεγάλ. Βασιλ. καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
Ἀργία, καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

22 Βασιλίσκου μάρτυρος.
23 Μιχαὴλ ἐπισκ. Συνάδων.
24 Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει
25 Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

26 Κάρπου τοῦ ἀποστόλου.
27 Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος.
28 Εὐτυχοῦς ἐπισκ. Μελιτινῆς.
29 Θεοδοσίας μάρτυρος.
30 Ἰσαακίου ἐκ τῆς Μονῆς Δαλμ.
31 Ἑρμείου μάρτυρος.

Ἰούνιος

(Χαζιράρ.)

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 15 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 9.

(30 χουνὶ ὁλοὺπ χουνδουζλερὶ 15 σαὰτ βὲ κιδζελερὶ 9 σαάτδηρ)

1 Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτ.
2 Νικηφόρου, τοῦ ὁμολογητοῦ.
3 Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος.
4 Μητροφάνους Κων)πόλεως.
5 Δωροθέου ἐπισκ. Τύρου.
6 Βησσαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
7 Θεοδότου Ἀγκύρας ἱερομάρτ.
8 Ἡ Ἀνακομιδὴ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

9 Κυρίλλου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας.

Εἴδησις.

(Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται τὸ Θερινὸν Ἡλιοστάσιον, ἄρχεται ὁ Ἥλιος στρέφεσθαι πάλιν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν εἰς ἡμᾶς τὰς νύκτας σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.)

Ἰχπάρ.

(Ποὺ χουὺρ γιὰζ μεβσιμὶ πασλαγὶπ χουνὲς τέκραρ νότος ταραφηνὰ δονὲρ βὲ κεδζελὲρ οὐζανὴρ βὲ χουνδουζλὲρ κησαλήρ).

10 Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.
11 Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων.
12 Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν ὁσίων.

13 Ἀκυλίνης μάρτυρος.
14 Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου· καὶ Μεθοδίου ἀρχιεπισκ. Κων)πόλεως.
15 Ἀμὼς τοῦ προφήτου.
16 Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος.
17 Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ τῶν μαρτύρων.
18 Λεοντίου μάρτυρος.
19 Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
20 Μεθοδίου ἐπισκ. Πατάρων.
21 Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.
22 Εὐσεβίου ἐπισκ. Σαμωσάτων.
23 Ἀγριππίνης μάρτυρος.
24 † Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις

25 Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.
26 Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ
27 Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

28 Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου.
29 † Τῶν ἁγίων ἀποστ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Κορυφαίων.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

30 † Ἡ Σύναξις τῶν Δώδεκα ἀποστόλ.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἰούλιος

(Τεμούζ)

Ἔχων ἡμέρας 31: Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 10.

[31 χουνὶ ὁλοὺπ χουνδουζλερὶ 14 σαὰτ βὲ κεδζελερὶ 10 σαάτδηρ.)

1 Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κόσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου
2 Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.
3 Ὑακίνθου μάρτυρος.
4 Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
5 Λαμπαδοῦ καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ τῶν ὁσίων.
6 Σισώη ὁσίου τοῦ μεγάλου.

7 Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.
8 Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
9 Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίας.
10 Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτύρων.
11 Εὐφημίας μάρτυρος, ὅτε τὸν ὅρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσεν.
12 Πρόκλου καὶ Ἱλαρίου μαρτ.
13 Ἡ Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
14 Ἀκύλα τοῦ ἀποστόλου, καὶ Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης.
15 Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης, μαρτ.
16 Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.
17 Μαρίνης τῆς μεγαλομάρτ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

18 Αἱμιλιανοῦ μάρτυρος.
19 Δίου τοῦ ὁσίου καὶ Μακρίνης τῆς ὁσίας.

20 † Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

21 Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων.

22 Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου

23 Φωκᾶ ἱερομάρτυρος· καὶ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου.

24 Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25 Τῆς ἁγίας Ἄννης ἡ κοίμησις.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

26 Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

27 † Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἀργ. καὶ κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.

28 Προχόρου καὶ Νικάνορος τῶν Ἀποστόλων.

29 Καλλινίκου μάρτυρος.

30 Σύλλα καὶ Σιλουανοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα.

31 Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου.

Αὔγουστος

('Αγοστός).

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 13 καὶ ἡ νὺξ ὥρ. 11.

(31 χουνὶ ὁλοὺπ χουνδουζλερὶ 13 σαὰτ βὲ κεδζελερὶ 11 σαάτδηρ).

1 Ἡ πρόοδος τοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Βαλιδετουλλὰχ πεχριζινὶν ὶπτιδασὴ

2 Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

3 Ἰσαακίου τοῦ ὁσίου.

4 Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παίδων.

5 Εὐσυγνίου μάρτυρος.

6 † Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

7 Δομετίου ὁσιομάρτυρος.

8 Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου.

9 Ματθία τοῦ ἀποστόλου.

10 Λαυρεντίου μάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου

11 Εὔπλου μάρτ. τοῦ διακόνου.

12 Φωτίου καὶ Ἀνικήτου, μαρτ.

13 Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

14 Μιχαίου τοῦ Προφήτου.

15 † Ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Δεσ-

πολιτης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις

16 Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου.
17 Μύρωνος μάρτυρος.
18 Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτ.
19 Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, μάρτυρος.
20 Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
21 Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου.
22 Ἀγαθονίκου μάρτυρος.
23 Λούπου μάρτυρος.
24 Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
25 Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου.
26 Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, μαρτύρων.
27 Ποιμένος τοῦ ὁσίου.
28 Μωϋσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος.
29 † Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς

τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία, καὶ Νηστεία

30 Ἀλεξάνδρου Κωνσταντινουπόλεως.
31 Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τέλος τοῦ Μηνολογίου.

Συνχουρνουμὰ τεμὰμ ὁλδού.

Ἀναγινώσκοντες τὰ Συναξάρια ἤτοι τοὺς βιους τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἁγίων μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὴν θείαν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄλλοι μὲν κατέβαλον ἀτρύτους κόπους ὑπὲρ τῆς διαδόσεως καὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θείου λόγου, ἄλλοι δὲ ὑποστάντες τὰς τρομερωτέρας τῶν βασάνων μαρτυρικῶς ἐτελεύτησαν, ἄλλοι δὲ πρὸς δόξαν Θεοῦ οἰκειοθελῶς στερούμενοι τῶν τοῦ κόσμου σαρκικῶν ἡδονῶν, καὶ ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν ἀδιαλείπτως προσευχόμενοι καὶ ἐνασκούμενοι τὸν βίον αὐτῶν κατέστρεψαν, ὥστε, καθὰ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμοὺς ἑξηκοστὸν τέταρτον μέχρι τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἑβδόμου τοῦ ἀνὰ χεῖρας βιβλίου σελίδας

Παλαδὲ ἰσιμλερὶ μουχαρρὲρ ὀλὰν χὲρ σινὴφ Ἀζιζλερὶν Συναξάριονλαρη γιάνι τερὸζιμέϊ χαλλερὶ μὸυτεαλιὰ ὀλουνδουκδά χιμὶ Χριστὸς ἐφένδιμιζιν ἐμρινὲ ἰμτισάλεν, ἰνὸζίλι ἀεριφὶ βὰζ βέ ὀελαλὲτ βέ χελὰμ βὲ τααλιμδὲ ἐμὲκ βερὸικλερὶ, βὲ χιμὶ ὀινἰτζοὺν τεχαμμὸὺλ ὀλουνμὰζ δερεὸζεδέ ἠξτηράπ βὲ ἰσκενδζελὲρ τζεκερὲκ ἔκσερισι ἐμβάϊ ἐζιγετλέρλε ἀεχίδεν κάτλ ὀλουνὸὺκλαρὴ βὲ χιμὶ δαχὴ Ἀλλαχὴν ἀὸκηνὰ ὀὺνιανὴν πὶλ ὀζὸύμλε ὀζισμανὶ λεζετλερινδὲν κενδί κενδιλερινὶ ἰραὸετλερὶ ἰλὲ μαχρὸὺμ ἐδὸὺπ δὰγ βὲ τεπὲ βὲ μαγαραλαρδά ἄὸζ, σουσὸὺζ βὲ ὸὺρὶὰν ὀλαρὰκ μὸὺδδέπι ὰμὸὺρλερινὶ ἰπαδέτλε κετζιρδικλερὶ ἀνλα-

ἐν ὑποσημειώσεσιν ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν, ἤτοι τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης, ἀπαρθίσαντες ἀνεφέραμεν, καταφαίνεται ὅτι, οἱ ἅγιοι οὗτοι ἄνδρες, ἐνώπιον Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων εἰσὶν εὐπρόσδεκτοι, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα οὗτοι χρησιμεύσωσιν ὡς καλὸν παράδειγμα καὶ ἡ ἱερὰ αὐτῶν μνήμη διαμείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡρίσθη ὡς γνωστὸν κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ δι ἕκαστον αὐτῶν ἰδιαιτέρα ἡμέρα εἰς μνήμην αὐτῶν κατὰ τὸ ἑσπέρας καὶ πρωὶ τῆς ὁποίας τίθεται πλησίον τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ἐπὶ τοῦ προσκυνηταρίου, ἐν μορφῇ τεθνεῶτος, ἡ εἰκὼν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἑορταζομένου ἁγίου (ἔχοντος, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς τάξεως αὐτοῦ, εἰς μικρὸν σχῆμα, τὴν εἰκόνα

σηλαδζαγὴ κιπὶ ἴσπου κιταπὴν ἀλτμὴς δὸρδὸυνδζὶ σαχιφεδέν πέδιλε σηρασὴ ἰλὲ σεκσὲν γεδινδζὶ σαχιφεγὲ δεκὶν ζιρλερινδὲ ἰνδζίλι σερὶφ βὲ Τεβρατδὲν νάκλεν σὲρχ βεριλὲν κελιμάτι μουκαδδεσεγέ ναζάραν πὲνλαρὴν ἴνδουλλὰχ βεννάς δερεδζέϊ καδρὶ βὲ χαϊσιγελερὶ μὺστεπὰν ὀλδουγοῦ δζιχέτλε χὲμ χέρ κεσὲ ἐγιοὺ νουμουνὲ ὀλμὰχ βὲ χέμδε ζίκρι δζεμιλλερὶ οὐνουδούλμαμαχ ὀὺζρὲ σενενὶν ὄν ἰκὶ ἀγιὴ ζαρφηνδὰ Κλήσαδζα κενδιλερινὲ γιάληνηζ πιρὲρ γὲβμ ταχσὶς ὀλουναρὰχ ὄλ κιὸυνὶ ἀχσάμ ἐσπερινοσουνδὰ βὲ σαπάχλεϊν λί-ἐδζλὸυτ τεκρὶμ δερεδζέϊ σηνηφλαρηνὰ νισπέτεν πάζηλαρηνην ὀὺστ ταραφλαρηνδὰ Χριστὸς βὲ Παναγία, βὲ γιὰ πασλαρὴ ὀὺζερινδὲ πὶρ Στέφανος, βὲ πάαζηλαρηνην ἐλλερινδὲ

τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῆς Θεοτόκου ἢ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν στέφανον, τινῶν δὲ εἰς χεῖρας τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἢ σημεῖον τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν Χριστὸν ἀναφερόμενον) πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπὸ μέρους τοῦ ἐκκλησιαζομένου λαοῦ ὡς εἰς ἔγγραφον βασιλικὸν, ἀποδίδεται δι' ἀσπασμοῦ ἡ προσήκουσα τιμὴ καὶ ἀναγινωσκομένων ἐν τοῖς Μηναίοις τῶν καλῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἀναφερομένων τῶν δι' αὐτῶν γενομένων θαυμάτων, μέλπονται ἡδέσιν ᾄσμασιν οἱ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διατεταγμένοι ὕμνοι αὐτῶν ἐξαιτούμενοι τὴν διὰ πρεσβειῶν αὐτῶν παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄφεσιν τ ῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι, ὅσοι τῶν

δὲ ἰνδζίλι σεριφ, βὲ γιάχοδ πὶρ Σταυρὸς κιπὶ Χριστοσὰ ἀὶδ ἀλιαμετλὲρ βὰζ ἰδιλδιγὶ χαλδὲ, ὁλοὺ σεκλινδὲ ὁλαρὰκ τερσὶμ ϗηληνμὴζ ὁλὰν τασβιρλερί Προσκυνητάριονδα κονουλὰν μουσαββὰρ ἰνδζίλι σεριφὶν γιαννηὰ βὰζ βὲ δζεμαὰτ ταραφλαρηνδὰν, χάττι σεριφὲ βεριλὲν ἰζζὲτ μισιλλόύ, κενδιλερινὲ οὐποὺρ ἐϊλεδιγὶ νιγέτι χαλισεσὶ ἰλὲ ποὺς ἐδιλοὺπ βὲ Μηναΐονλαρδα ἀμάλι χασανελερὶ βὲ βασιταλαλαρὴ ἰλὲ βακὴ ὁλὰν μούδζιζελερὶν πεϊανὴ ἰλὲ περαπὲρ μϑχαλλισιμὶζ ὁλὰν Χιστοσὰ πὶζὶμ ἰτζοὺν δοὰ βὲ σεφαὰτ ἐϊλεμελερὶ τεμεννισὶ ζημνηνδὰ τανζὶμ ὁλουνὰν μεκαλελὲρ ὁλ λεζὶζ μουσικὴ καϊδελερὶ ἰλὲ κηραγὲτ ὁλουνμακδὰ ὁλδουγοὺ βὲ χὲρ κάνγη χριστιὰν, Ὀρθόδοξος πουλουνδουγὴ χαλδὲ, πουνλαρὴν

Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐφάνησαν ἐναντίοι τῶν ἁγίων τούτων, οὐδέποτε οὐδεμίαν ἐν γενεαῖς γενεῶν προκοπὴν ἔσχον ἐν τῷ κόσμῳ. Τυυτ' αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

ἀλεχινδὲ πουλουνμοὺς ἰσὲ, ἰφλὰχ βὲ φεϊζιὰπ ὄλμαμης ὀλδουγὴ ἐπὰ ἀνδζὲδδ μόυσαχαδὲ ὀλουνμοὺς βὲ πὶρ ταραφδὰν ὀλουνμακδὰ πουλουνμούσδηρ.

ΤΟ ΕΝ ΚΩΝΤΟΣΚΑΛΙΩ. ΘΡ. ΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
1897

ΣΑΡ

λὰν Πα

ιμὸς

Γ Τρ

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ.

Κὴρκ σενὲ ζαρφηνδὰ κελεδζὲκ ὑλὰν Πασχάλιαλαρην λεβχασήδηρ.

	Ἀπὸ Χριστοῦ	Ἀπὸ κτίσ. κόσμου	Ἰνδικτιὼν	Ἡλίου κύκλοι	Σελήνης κύκλοι	Σελήνης θεμέλιοι	Κρίσιμαι ἡμέραι	Τὸ Γριὸδ. ἄρχεται	Ἐσθὴν Ἦχος	Ἡ Ἀποκρέω	Ὁ Βάϊα-Τέσσερες	Νομικὸν Φάσκα	Δικτύων Πάσχα	Τὸ Ἅγιον Πάσχα	Ἡ Ἀνάληψις	Ἡ Πεντηκο	Κυρ. τῶν ἁγ. Πάντ.	Νηστ. ἁγ. Ἀποστόλ.	Μνήμη αὐτῶν.	Παραμ. Χριζουγ.
																			Ἡμέρα	Ἡμέρα
	1883	7391	11	27	19	2	58	Φεβ. 6	έ. » πλ.ά.	Φεβ. 20	Τῇ Παρ. τῆς δ. ἑβδομ.	Ἀπρ.13	Μαρ. 13	Ἀπρ.17	Μαΐ 26	Ἰσν. 5	Ἰσν. 12	16	Τετάρτη	Σάββατον
Βισεκτὸν	1884	7392	12	28	1	14	50	Ἰαν. 29	ά. » ά.	» 12	Τῇ Κυρ. τῆς έ. ἑβδομ.	Μαρ. 29	Ἀπρ. 1	» 8	» 17	Μαΐ 27	» 3	25	Παρασκευὴ	Δευτέρα
	1885	7393	13	1	2	25	34	» 13	ιά. » πλ.δ'.	Ἰαν. 27	Τῇ Δευτ. τῆς Διακαιν.	» 22	Μαρ. 24	Μαρ. 24	» 2	» 12	Μαΐ 19	40	Σάββατον	Τρίτη
	1886	7394	14	2	3	6	54	Φεβ. 2	έ. » πλ.ά.	Φεβ. 16	Τῇ Τρ. τῆς έ. ἑβδομ.	Ἀπρ.10	Ἀπρ.13	Ἀπρ.13	» 22	Ἰσν. 4	Ἰσν. 8	20	Κυριακὴ	Τετάρτη
	1887	7395	15	3	4	17	46	Ἰαν 25	ά. » ά.	Ἰαν. 8	Τῇ Τετ. τῆς ς'. ἑβδομ.	Μαρ.28	Μαρ. 29	» 5	» 14	Μαΐ 24	Μαΐ 31	28	Δευτέρα	Πέμπτη
Βισεκτον	1888	7396	1	4	5	28	66	Φεβ. 14	έ. » πλ.ά.	Φεβ. 28	Τῇ Παρ. τῆς γ'. ἑβδομ.	» 18	» 20	» 24	Ἰσν. 2	Ἰσν. 12	Ἰσν. 19	9	Τετάρτη	Σάββατον
	1889	7397	2	5	6	9	50	Ἰαν. 29	ιά. » πλ.δ'.	» 12	Τῷ Σαβ. τῆς έ. ἑβδομ.	Ἀπρ. 7	Ἀπρ. 9	» 9	Μαΐ 18	Μαΐ 28	» 4	24	Πέμπτη	Κυριακὴ
	1890	7398	3	6	7	20	42	» 21	ά. » ά.	» 4	Τῇ Κυρ. τῶν Βαίων	Μαρ. 24	Μαρ. 25	» 1	» 10	» 20	Μαΐ 27	32	Παρασκευὴ	Δευτέρα
	1891	7399	4	7	8	1	62	Φεβ. 10	έ. » πλ.ά.	» 24	Τῇ Δευτ. τῆς δ'. ἑβδ.	Ἀπρ.15	» 17	» 21	» 30	Ἰσν. 9	Ἰσν. 16	12	Σάββατον	Τρίτη
Βισεκτον	1892	7400	5	8	9	12	47	Ἰαν. 26	ιά. » πλ.δ'.	» 9	Τῇ Τετ. τῆς ς'. ἑβδ.	Μαρ. 31	Ἀπρ. 5	» 5	» 14	Μαΐ 2	Μαΐ 31	28	Δευτέρα	Πέμπτη
	1893	7401	6	9	10	23	38	» 17	ά. » ά.	Ἰαν. 31	Τῇ ἁγ. καὶ μ. Πέμπτῃ	» 20	Μαρ. 21	Μαρ. 28	» 6	» 16	» 23	36	Τρίτη	Παρασκευὴ
	1894	7402	7	10	11	4	58	Φεβ. 6	έ. » πλ.ά.	Φεβ. 20	Τῇ Παρ. τῆς δ'. ἑβδ.	Ἀπρ.1	» 13	Ἀπρ.17	» 26	Ἰσν. 5	Ἰσν. 12	16	Τετάρτη	Σάββατον
	1895	7403	8	11	12	15	43	Ἰαν. 22	ιά. » πλ.δ'.	» 5	Τῷ Σαβ. τοῦ Λαζάρου	Μαρ. 28	Ἀπρ. 2	» 2	» 11	Μαΐ 21	Μαΐ 28	31	Πέμπτη	Κυριακή
Βισεκτον	1896	7404	9	12	13	26	35	» 14	ιά. » πλ.δ'.	Ἰαν. 28	Τῇ Δευτ. τῆς Διακαιν.	» 21	Μαρ.24	Μαρ 24	» 2	» 12	» 19	40	Σάββατον	Τρίτη
	1897	7405	10	13	14	7	54	Φεβ. 2	έ. » πλ.ά.	Φεβ. 16	Τῇ Τρ. τῆς έ. ἑβδομ.	Ἀπρ. 5	Ἀπρ. 6	Ἀπ. 13	» 22	Ἰσν. 1	Ἰσν. 8	20	Κυριακὴ	Τετάρτη
	1898	7406	11	14	15	18	46	Ἰαν. 25	ά. » ά.	» 8	Τῇ Τετ. τῆς ς'. ἑβδ.	Μαρ. 28	Μαρ. 29	» 5	» 14	Μαΐ 24	Μαΐ 31	28	Δευτέρα	Πέμπτη
	1899	7407	12	15	16	29	59	Φεβ. 7	δ'. » δ'.	» 21	Τῇ Πέμ. τῆς δ'. ἑβδ.	Ἀπρ.17	» 21	» 18	» 27	Ἰσν. 6	Ἰσν. 13	15	Τρίτη	Παρασκευὴ
Βισεκτον	1900	7408	13	16	17	10	51	Ἰαν. 30	ά. » ά.	» 13	Τῷ Σαββ. τῆς έ. ἑβδ.	» 1	Ἀπρ. 2	» 9	» 18	Μαΐ 28	» 4	24	Πέμπτη	Κυριακὴ
	1901	7409	14	17	18	21	42	» 21	ά. » ά.	» 4	Τῇ Κυρ. τῶν Βαίων	Μαρ. 25	Μαρ. 25	» 1	» 10	» 20	Μαΐ 27	32	Παρασκευὴ	Δευτέρα
	1902	7410	15	18	19	2	55	Φεβ. 3	δ'. » δ'.	» 17	Τῇ Δευτ. τῆς έ. ἑβδ.	Ἀπρ.13	Ἀπρ.14	» 14	» 23	Ἰσν. 2	Ἰσν. 9	19	Σάββατον	Τρίτη
	1903	7411	1	19	1	14	47	Ἰαν. 26	ά. » ά.	» 9	Τῇ Τρ. τῆς ς'. ἑβδομ.	Μαρ. 30	» 6	» 6	» 15	Μαΐ 25	» 1	27	Κυριακὴ	Τετάρτη
Βισεκτον	1904	7412	2	20	2	25	39	» 18	ά. » ά.	» 1	Τῇ ἁγ. καὶ μ. Πέμπτῃ	» 18	Μαρ.21	Μαρ. 28	» 6	» 16	Μαΐ 23	36	Τρίτη	Παρασκευὴ
	1905	7413	3	21	3	6	58	Φεβ. 6	έ. » πλ.ά.	» 20	Τῇ Παρ. τῆς έ. ἑβδομ.	Ἀπρ. 9	Ἀπρ.10	Ἀπρ.17	» 26	Ἰσν. 5	Ἰσν. 12	16	Τετάρτη	Σάββατον
	1906	7414	4	22	4	17	43	Ἰαν. 22	ιά. »πλ.δ'.	» 5	Τῷ Σαβ. τοῦ Λαζάρου	» 1	» 2	» 2	» 11	Μαΐ 21	Μαΐ 28	31	Πέμπτη	Κυριακὴ
	1907	7415	5	23	5	28	63	Φεβ. 11	έ. » πλ.ά.	» 25	Τῇ Κυρ. τῆς γ'. ἑβδ.	Μάρ. 18	Μαρ. 18	» 22	» 31	Ἰσν. 10	Ἰσν. 17	11	Παρασκευὴ	Δευτέρα
Βισεκτον	1908	7416	6	24	6	9	55	» 3	ά. » ά.	» 17	Τῇ Τρ. τῆς έβδομ.	Ἀπρ. 3	Ἀπρ. 6	» 13	» 22	» 1	» 8	20	Κυριακὴ	Τετάρτη
	1909	7417	7	25	7	20	39	Ἰαν. 18	ιά. »πλ.δ'.	» 1	Τῇ ἁγ. καὶ μ. Τετάρτῃ	Μαρ. 27	Μαρ. 29	Μαρ. 29	» 7	Μαΐ 17	Μαΐ 24	35	Δευτέρα	Πέμπτη
	1910	7418	8	26	8	1	59	Φεβ. 7	έ. » πλ.ά.	» 21	Τῇ Πέμ. τῆς δ. ἕβδ.	Ἀπρ.15	Ἀπρ.18	Ἀπρ.18	» 27	Ἰσν. 6	Ἰσν. 13	15	Τρίτη	Παρασκευὴ
	1911	7419	9	27	9	12	51	Ἰαν. 30	ά. » ά.	» 13	Τῇ Παρ. τῆς έ. ἑβδομ.	Μαρ. 31	» 3	» 10	» 19	Μαΐ 29	» 5	23	Τετάρτη	Σάββατον
Βισεκτον	1912	7420	10	28	10	23	36	» 15	ιά. »πλ.δ'.	Ἰαν. 29	Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα	» 24	Μαρ. 25	Μαρ.25	» 3	» 13	Μαΐ 20	39	Παρασκευὴ	Δευτέρα
	1913	7421	11	1	11	4	55	Φεβ. 3	έ. » πλ.ά.	Φεβ. 17	Τῇ Δευτ. τῆς έ. ἑβδομ.	Ἀπρ.12	Ἀπρ. 7	Ἀτρ.14	» 23	Ἰσν. 2	Ἰσν. 9	19	Σάββατον	Τρίτη
	1914	7422	12	2	12	15	47	Ἰαν. 26	ά. » ά.	» 9	Τῇ Τρίτῃ τῆς ς'. ἑβδ.	Μαρ. 29	Μαρ. 30	» 6	» 15	Μαΐ 25	» 1	27	Κυριακὴ	Τετάρτη
	1915	7423	13	3	13	26	32	» 11	ιά. »πλ.δ'.	Ἰαν. 25	Τῇ Τετ. τῆς διακαιν.	» 21	» 22	Μαρ. 22	Ἀπρ.30	» 10	Μαΐ 17	32	Δευτέρα	Πέμπτη
Βισεκτον	1916	7424	14	4	14	7	51	» 30	δ'. » δ'.	Φεβ. 13	Τῇ Παρ. τῆς έ. ἑβδομ.	Ἀπρ. 9	Ἀπρ.10	Ἀπρ.10	Μαΐ 19	» 29	Ἰσν. 5	23	Τετάρτη	Σάββατον
	1917	7425	15	5	15	18	43	» 22	ά. » ά.	» 5	Τῷ Σαβ. τοῦ Λαζάρου	Μαρ. 25	Μαρ. 26	» 2	» 11	» 21	Μαΐ 28	31	Πέμπτη	Κυριακὴ
	1918	7426	1	6	16	29	63	Φεβ. 11	έ. » πλ.ά.	» 25	Τῇ Κυρ. τῆς γ'. ἑβδομ.	Ἀπρ.15	Ἀπρ.22	» 22	» 31	Ἰσν. 10	Ἰσν. 17	11	Παὐυσκευὴ	Δευτέρα
	1919	7427	2	7	17	10	48	Ἰαν. 27	ιά. »πλ.δ'.	» 10	Τῇ Δευτ. τῆς ς'. ἑβδ.	» 5	» 7	» 7	» 16	Μαΐ 26	» 2	26	Σάββατον	Τρίτη
Βισεκτον	1920	7428	3	8	18	21	39	» 18	έ. » πλ.ά.	» 1	Τῇ ἁγ. καὶ μ. Τετάρτῃ	Μαρ.25	Μαρ.29	Μαρ.29	» 7	» 17	Μαΐ 24	35	Δευτέρα	Πέμπτη
	1921	7429	4	9	19	2	59	Φεβ. 7	ά. » ά.	» 21	Τῇ Πέμ. τῆς δ'. ἑβδ.	Ἀπρ.13	» 21	Ἀπρ.18	» 27	Ἰσν. 6	Ἰσν. 13	15	Τρίτη	Παρασκευὴ
	1922	7430	5	10	1	14	44	Ἰαν. 23	ιά. »πλ.δ'.	» 6	Τῇ Παρ. τῆς ς'. ἑβδ.	» 2	Ἀπρ. 3	» 3	» 12	Μαΐ 22	Μαΐ 29	30	Τετάρτη	Σάββατον

Εὑρὲ πρῶτον εἰς τὸ πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους, τὶν τυχόντα εἰς αὐτὸ Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα στρῳφεὶς εἰς τὸ ἔμπροσθεν Κανόνιον, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ κύκλοι, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὑρεθεὶς αὐτὸς κύκλος μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α.Β.Γ.Ἐὰν δὲ ὁ ζητούμενος Μὴν ᾖναι ὁ Ἰανουάριος ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρέπει νὰ κρατῇς τὸν κύκλον τοῦ παλαιοῦ ἔτους.

Κανόνιον τοῦ εὑρίσκειν ἀπὸ ποίαν ἡμέραν ἄρχεται ἕκαστος Μήν.

Χὲρ πὶρ ἄι κάνγη κιουνδὲν πασλαδηγηνὴν πουλμιασὴ κανονίδηρ.

Οἱ 12 Μῆνες	Μάρτ.	Ἀπρίλ.	Μάϊος	Ἰούν.	Ἰούλ.	Αὔγ.	Σεπτ.	Ὀκτώβ.	Νοέμ.	Δεκέμ.	Ἰαν.	Φεβρ.
1	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Β	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Α	Δ	Ζ
2	Ζ	Γ	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Β	Ε	Α
3	Α	Δ	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Γ	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Β
4	Β	Ε	Ζ	Γ	ΣΤ	Α	Δ	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Γ
5	Γ	ΣΤ	Α	Δ	Ζ	Β	Ε	Ζ	Γ	Ε	Α	Δ
6	Δ	Ζ	Β	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Α	Δ	ΣΤ	Β	Ε
7	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Β	Ε	Ζ	Γ	ΣΤ
8	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Γ	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Α	Δ	Ζ
9	Ζ	Γ	Ε	Α	Δ	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Β	Ε	Α
10	Α	Δ	ΣΤ	Β	Ε	Ζ	Γ	Ε	Α	Γ	ΣΤ	Β
11	Β	Ε	Ζ	Γ	ΣΤ	Α	Δ	ΣΤ	Β	Δ	Ζ	Γ
12	Γ	ΣΤ	Α	Δ	Ζ	Β	Ε	Ζ	Γ	Ε	Α	Δ

Κύκλοι τοῦ Ἡλίου (Κιουνεσὶρ δεβαρί).

Τὸ Α πρώτην ἡμέραν, ἤγουν Κυριακὴν (παζάρ). Τὸ Β Δευτέραν (ταζὰρ ἰρτεσί). Τὸ Γ Τρίτην (σαλί). Τὸ Δ Τετάρτην (τζεχαρσενπίχ) Τὸ Ε Πέμπτην (πεντζσενπίχ) Τὸ ΣΤ ἕκτην, Παρασκευὴν (Τζουμαά). καὶ τὸ Ζ ἑβδόμην ὅ ἐστι Σάββατον (Τζουμὰ ἰρτεσί).

Ἔβδελαΐσπου πασχάλιονδα τζεριὰν ἰδὲν σερενὶν τεσαδοὺφ ἐτδιγὶ κιβνεσὶν δαϊρεσινὶ πουλοὺπ σόνρα ὀνουνδεκὶ καρονὰ μουραδζαὰτ ἔτ· οὐζερινδὲ κιουνεσὶν δαϊρελερὶ δζουμλεσι πιρλικδὲ γιαζηλμὶσδηρ, ναζὰρ ἐϊλέκι ποὺ πουλδουγοὺν κιουνὲς δαϊρεσὶ ἀραγηλὰν ἄϊλε κάνγη τζαρκιοσὲ δαϊρεδζίκλε καρσηλασούρισε ὁραδὰ ἀϊν ϊλκ κιβνὶ κιορούρσιν ἰσαχὲτ ὁλβημοὺς ὁλὰν χαρφλὰρ βασηταση ϊλὲ ἔγερ ἀραδηγὴν ἄτ Ἰανουάριος γιάχοδ Φεβρουάριος ἰσέ ἐβελκὶ σερενὶν κιουνὲς δαϊρεσινὶ πουλοὺπ γιο καρδακὶ κιπὶ ἰδζαπηνὰ πακασηρ.

Σενεβὶ ἑορτηλὲρ ὶλὲ Πασχάλιον βὲ
ἀνὰ μουτεφερροὺ ὸλὰν ἐγιάμη μουπα-
ρεκελερὶν ἰτζινδὲ πουλουνὰν πάζη
Ρουμίδζε λογατλαρὴν Τούρκ-
δζελερι Ἀλφάβητον σηρασὴ
ὶλὲ ζιρδὲ πεγιὰν ὸληνούρ.

Α.

Ἄγκυρα	Ἄγκαρα, Ἔγκουρι
Ἅγιος	Ἄζιζ
Ἁγίων πάντων	Δζούμλε ἀζιζλερὶν
Ἀειπάρθενος	Δάϊμα πικίρ.
Ἄθως	Ἁγιονόρος
Αἴγυπτος	Μησὴρ
Αἰθιοψ	Ἀρὰπ

Ἀκραγαντινὸς	Κόρδαγλη
Ἀλεξάνδρεια	Ἰσκενδεριγὲ
Ἄλυσις	Ζινδζὶρ
Ἀμαθοὺς	Λίμισσε
Ἀμάσεια	Ἀμάσια
Ἀναιρεθεὶς	Κὰτλ ὀλουνμοὺς
Ἀνακομιδὴ	Νὰκλ
Ἀνάληψις	Σουοὺδ ἐτμὲκ
Ἀνάμνησις	Ζὶκρ
Ἀνάργυρος	Παρασὶζ
Ἀναχωρητὴς	Τέρκι δουνιὰ
Ἀντιόχεια	Ἀντέκια.
Ἀποκρέω	Ἔτ κεσιμὶ
Ἀπόστολος	Ρεσοὺλ
Ἀποτομὴ	Κεσιλμὲ
Ἀργία	Ταὶλ, Ἑορτὴ
Ἀρετούσιος	Δαρηδζαλη
Ἀρμενία	Ἐρμεριστὰν
Ἀρχάγγελος	Πὰς μελαὶκ
Ἀρχὴ	Ἐββὲλ, σερβὲρ

Ἀρχιδιάκονος	Πὰς διάκος
Ἀρχιστράτηγος	Σερασκὲρ
Ἀσκητὴς	Κεσὶς
Ἀσώματος	Δζεσετσὶζ

Β.

Βαπτιστὴς	Βαπτὶς ἐδιδζὶ
Βασιλεὺς	Παδισὰχ

Γ.

Γάγγραι	Τζάγγηρη
Γάζα	Τεπρὶς
Γεννέθλια	Βελαδὲτ κιουνοὺ
Γέννησις	Μεβλοὺδ

Δ.

Δαμασκηνὸς	Σαμλὴ
Δέκα	Ὄν
Δέσποινα	Σαχηπὲ, σουλτὰν
Δεύτερος	Ἰκιντζὶ
Διδάσκαλος	Χόδζα
Δίκαιος	Ἀδὶλ
Δώδεκα	Ὄν ἰκὶ

ONOMASIS

Ε.

Ἑβδομήκοντα	Γιετμὶς
Εἰσόδεια	Δουχοὺλ
Ἑκατόνταρχος	Γιοὺζ πασὴ
Ἔλαιον	Ζεϊτοὺν γιαγὴ
Ἐλεήμων	Μερχαμετλὶ
Ἔνδοξος	Ἰχτισαμλὴ
Ἐπάνοδος	Ἀβδὲτ
Ἐπίσκοπος	Ναζὴρ
Ἐπιστήμη	Ἴλμ, φουνοὺν
Ἑπτὰ	Γεδὶ
Ἐσθὴς	Λιπὰς, ἐσβαπ
Ἔτος	Σενὲ, γιὴλ
Εὐαγγελισμὸς	Πεσαρὲτ
Εὐαγγελιστὴς	Τεπσὶρ ἐδὲν
Ἔφεσος	Ἀγιάσουλουκ
Ἑωθινὸν	Σαπὰχ δοασὴ

Ζ.

Ζώνη	Κουσὰκ
Ζωοδόχος	Ὁμοὺρ βερὲν
Ζωοποιὸς	Γιασαδὰν

Η.

Ἡγιασμένος	Ἀζιζλεγμὶς
Ἡγούμενος	Ρεῖσι δερκιὰχ
Ἥλιος	Κιουνὲς, Σὲμς
Ἡλίου κύκλοι	Δεβαῖρι σεμσιὲ
Ἡλιοστάσιον	Βέζνι Σέμς

Θ.

Θαῦμα	Μουδζιζὲ
Θαυμαστὸς	Χικμετλού
Θαυματουργὸς	Μουδζιζελὶ
Θεοδόχος	Ἀλλαχὴ καποὺλ ἐδὲν
Θεολόγος	Ἴλμι ἱλαχὶ χόδζαση
Θεοτόκος	Βαλιδετουλλὰχ
Θεοφάνεια	Χριστοσὴν βαπτὶς χιουνού
Θεοφόρος	Ἐχλουλλὰχ
Θεσσαλονίκη	Σελανὶκ

Ι.

Ἰαματικὸς	Σιφὰ βερὲν
Ἱερομάρτυς	Σεχίδι ρουχαν̀ι

Ἱεροσόλυμα	Κούδις σερὶφ
Ἰνδικτιὼν	Σάλι δζεδίδι διγιὲ
Ἰσαπόστολος	Μακάμη Ρεσοὺλ
Ἰχθὺς	Παλὴκ
Ἰωάννινα	Γιάνια

Κ.

Καισάρεια	Κατσεριγε
Κατάθεσις	Βὰζ ὸλουγιασὴ
Κατάλυσις	Μουσααδέγι περχιζιὲ
Κατάνη	Κάτανα
Κέρκυρα	Κόρφου (ἀδασὴ)
Κεφαλὴ	Πὰς, καφὰ
Κεφαληνία	Κεφαλόνια
Κοίμησις	Οὐγιουμὰκ
Κοινοβιάρχης	Ρεῖσι δερκιὰχ
Κορυφαῖος	Σερβὲρ, Ἐκρὲμ
Κρεωφαγία	Ἔτ γενιλμεσὶ
Κρήτη	Κηρὴδ
Κύθηρα	Τζιρίγο(ἀδασὴ)

Κύζικος	Ἐρδὲκ
Κύπρος	Κήπρηζ

Λ.

Λάμψακος	Λάπσεκι
Λάρισσα	Λάρισσα
Λατίνων Πάσχα	Λατινλερὶν πάσχαση
Λειψανον	Ναὰς

Μ.

Μανδύλιον ἅγιον	Μανδίλ μουκαδδὲς Σεχὶδ
Μάρτυς	Σεχίδι ἀαζὶμ
Μεγαλομάρτυς	Πογιοὺκ
Μεγάλος	Μελεδὶ
Μελιτηνὴ	Τεπδίλι σὲκιλ
Μεταμόρφωσις	Τεπδίλι μεκιὰν
Μετάστασις	Μήκονα
Μήκων	Βαλιδὲ
Μήτηρ	Ζὶκρ
Μνήμη	Μυραστὴρ
Μονὴ	

Ν

Ναὸς	Χεϊκὲλ, Κλήσε
Νέος	Κὲνδζ, γενὶ
Νήπιον	Γενὶ δογμοὺς τζοδζούκ.
Νῆσος	Ἀδὰ
Νησταία	Περχὶζ, ὀρουὸδζ
Νικόπολις	Καρὰ χισὰρ
Νομικὸν Πάσχα	Χαμουρσοὺζ παιρὰμ
Νύσσα	Νὶς

Ξ.

Ξενοδόχος	Γιαπανδζὴ καπούλ ἐδὲν

Ο.

Οἶνος	Σαρὰπ
Ὁμολογητὴς	Μουκὶρ
Ὄρος	Δὰγ
Ὅσιος	Σαλὶχ, ἀζὶζ
Οὐρανὸς	Κιὸκ γιουζὲ

Π.

Παιδίον	Τζοδζοὺκ
Παράλυτος	Κιουτροὺμ
Παραμονὴ	Ἀριφὲ
Πάριος	Πάροσλη (ἀδασή).
Πάταρα	Παδὰρ, Τέμπρε
Πάτμος	Πάτμος (ἀδασὴ)
Πατριάρχης	Πατρὶκ
Πεντηκοστὴ	Ἐλλινδζὶ κιοὺν
Πέργαμα	Πέργαμα
Περιτομὴ	Σουννὲτ
Περσὶς	Ἀδζεμιστὰν
Πελούσιος	Δίμιατλὴ
Ποιητὴς	Σαὶρ
Πολύαθλος	Δζεφακιὲς
Πρόδρομος	Ρεχνουμὰ
Προμήτωρ	Βαλιδὲὶ ἐββὲλ
Πρόοδος	Τεραχκὴ
Προστάτης	Χαμὶ
Προῦσα	Προῦσα

Προφήτης	Πεϊγαμπὲρ
Πρωτόκλητος	Ἴλκ δαβὲτ ὀλουνὰν
Πρωτομάρτυς	Ἴλκ σεχὶδ
Πρῶτος	Ἴλκ, πιρινδζὶ

Ρ.

Ρωμαῖος	Ρώμαλη
Ρώμη	Ρώμα σεχρὶ

Σ.

Σαμόσσατα	Σαμαϊσὰθ σεχρὶ
Σὰρξ	Τὲτ, βουδζοὺδ
Σεβαστὸς	Ριαετλοὺ
Σελήνης κύκλοι	Δεβαϊρι Μάχ
Σελήνης θεμέλιον	Ἐσάση δέβρι Μάχ
Σικεώτης	Ἰνδζὶρ κιοϊλοὺ
Σμύρνη	Ἰζμὶρ
Στρατηλάτης	Σερασκὲρ
Συγγενὴς	Ἀκραπὰ
Συγκλητικός	Ἀϊὰν
Συγγραφεὺς	Μουελλὶφ
Στυλίτης	Σουτοὺν μεκιὰν

Σύλληψις	Χαμλὲ καλμασή
Συνάδων	Σανδηκλὴ (σεχρὶ)
Σύναξις	Δζεμιὲτ
Συνοδεία	Παρχανὰ
Σύρος	Σύρα (ἀδασὴ)
Σωτὴρ	Κουρταρηδζὴ

Τ.

Ταξιάρχης	Σερδὰρ
Ταρσεὺς	Τερσουσλοὺ
Ταυρομενία	Ταορμίνα σεχρὶ
Τεσσαρακοστὴ	Πογιοὺκ περχὶζ
Τίμιος	Κηγιμετλοὺ
Τριήμερος	Οὔτζ κιουνλοὺκ
Τριώδιον ἄρχεται	Τριώδιον πασλάρ
Τρυχινᾶς	Μουτὰφ
Τροπαιοφόρος	Μουζαφφὲρ
Τύρων	Σουρλὴ

Υ.

Ὑμνογράφος	Ναγμεσὰζ
Ὑπαπαντὴ	Ἰστικπὰλ

Ὑπεραγία	*Γάιετ ἀζιζὲ*
Ὕψωσις	*Οὐδζελερμεσὶ*

Φ.

Φαρμακολύτρια	*Ἰλὰδζ ἰλὲ σιφὲ βερὲν*
Φέρσαλα	*Φέρσαλα*

Χ.

Χερσὼν	*Κήρημ*
Χῖος	*Σακὴζ (ἀδασὴ)*
Χρυσόστομος	*Ἀλτοὺν ἀγηζλὴ*
Χῶραι	*Χόναζ κασαπασὴ*

Κατὰ βὲ Σεβάπ.

Κατὰ	Σεβὰπ	Σαχηφὲ	Σηρὰ
ταφηνὰ	ταραφηνὰ	3	10
πουτλουνὰν	πουλουνὰν	5	1
ἐνμεμὶζ	ἐτμεμὶζ	5	10
Ἰησοῦ	Ἰησοῦς	9	12
τζεκμὲχ	τζεκμὲζ	11	21
κὶ ἰνσανλαρη-μηζὴν	κὶ πὶζ ἰνσανλὰρ	17	11
νιδζεδεκι	νίδζε κὶ	19	2
χελασὴ	βὲ χελασημὴζ	17	11
ἐϊλεδί	ὀλουνδὴ	21	9
ἐμπιὰ	ἐνπιὰ	27	7
οὐμουμιὲ	οὐμμμιὲ βὲ ρε-σουλιὲ	31	2
Ἰκραρὴμ πενὲν οὐζρέδιρκι	Ἰκρὰρ ἐδέριμ	33	8

Χατὰ	Σεβὰπ	Σαχηφὲ	Σηρὰ
πὶρ βαπτὶς βάρ· δηρ	πὶρ βάπτισμαϊ	33	10
δεδιγὶν	δεδικί	39	14
κὸτδεκὶ	κὸτλερδεκὶ	41	10
μουπαρέκδιρ	μουπαρεκλίσιν	53	12
μουπαρέκδιρ	μπαρεκλίδιρ	53	11
τὰς ὁποίας	ὅπως εἶπε καὶ ὁ Χριστὸς	56	18
κὶπὶ	κὶπὶ σεβμέκδιρ	57	10
ἐμπιὲ	ἐνπιὲ	57	11
νισασηνε	νισανηνὰ	65	1
μπτλπλαϊαδζακ λάρδηρ δὲρ	μουτλουλαϊαδζακλάρδηρ	77	3
καὶ αἵματι ραντισμοῦ....	καὶ ραντισμοῦ.... παρὰ τὸν Ἄβελ		
τεβαρρπσληγηγὴν	τεβαρρπσλουγηνὰ	77	13
λέγει	λέγει ὅτι εἶπεν ὁ Ἰησοῦς	82	14
	κὸνπνὸ ἰζζετλέριζ	87	10
γιαλὴν	πὸτὸν γιηλὴν	101	7

Χατὰ	Σεβὰπ	Σαχηφὲ	Σηρὰ
κακανονουνὲ	κανονουνὰ	101	14
τενὶν	τενινὶ	107	13
δζεβάπεν	δζεβάπεν δεδὶ	109	9
χὴβς	χὴφζ	109	19
Μακδὲς	Μακδὶς	111	10
Ἰκινδζ	Ἰκινδζισὶ	113	4
ἰπδιλασὴ	ἰπτιλασὴ	117	11
μεμουριετλερινὶ	μεμουριετλερινὶν	123	5
κησγανδζὴλὴκ	κησγανδζλὴκ	135	6
χασεσλὶκ	χασισλὶκ	135	11
κὸυζεὸτὲ	κὸυζεὸτὲ ἁλμὰκ	135	14
μαγρουλοὺκ	μαγρουρλοὺκ	137	11
οὺρεκσιζλὶκ	γιπρεκσιζλὶκ	137	19
χὴσμ.	χὴσμ. βὲ πνδὰν	137	21
μουκδεδὶρ	μπκτεδὶρ	141	7
πὶρινδζισὶ	πὶρινδζισὶ σὴρρ	143	7
ἰρζοὺν	ἰτζοὺν	145	14
χατὲμ	χὰτμ	145	14

Χατὰ	Σεβὰπ	Σαχηρὲ	Σηρὰ
νεδζὶλ	ἰνδζὶλ	147	16
βασιεγετὶν	βασιετὶν	149	2
ἐσαρεσινδὲ	ἰπαρεσινδὲ	155	9
ἰτζοὺν	ἴτζιν	163	17
πούδουρκιν	πούδουρκι	165	6
σερουσὶ	σουρισὶ	171	9
τεππὲ	τεβπὲ	173	2
δὸνμεκλίκδιρ	δὸνμεκλίκδιρ τεβπενὶν σεπέπι μαδδισὶ χϋναχλαρὴν ἐξομολογησισὶ	173	2
δζηνσηνὴ	δζηνσηνὴν	175	10
τζογαλμακληγίδη	τζογαλμακληγήδηρ	175	
μούνεδζιμλὲρ	μϋνεδζιμλερὶ	207	1
μούτεελήτδηρ	μϋτεβελίτδιρ	185	21
Ἔκερ πὶρ νεσνὲ γιὸκ ἰσὲ κὶ ἀνδὲν μϋνεββὲρ βὲ μϋ	χὶτζ πὶρ σεϊδὲν νοὺρ βὲ χαραρὲτ ἄλ-		

Χατὰ	Σεβὰπ	Σαχηρὲ	Σηρὰ
χαρρὲρ ὀλὰ	μαγιαραχ	185	1
μουλτὰς	μουχτὰς	197	6
σὶρκ	τελλαχοὺκ	199	14
σὶρκὲτ	τελλαχοὺκ	199	18
ἰλαχιγὲ	οὐλουχιγετὲ	193	1
μούνεδζιμλὲρ	μϋνεδζιμλερὶ	207	1
μουχαταρὰ	τεχλικὲ	207	16
μεσχερλερὶ	μουσαχιρλερὶ	205	16
κατιλὲ	κηταλὲ	211	10
δζούλεσὶ	δζούμλεσι	229	9
καβισλερδὶρ	καβιλεδδὶρ	231	13
ὀανδὴρ	οὐγιανδὴρ	231	21
κάϊδ	τεκαγιοὺδ	231	12
κηληνανλὰρ	κηλανλὰρ	237	4
ἄβφ	ἄφβ	237	9
ἄβφ	ἄφβ	237	11
Μελιτηνῆς	Μιτυλήνης	270	14
Βησσαρίωνος	Ἰλαρίωνος	276	12
ἡ ἀνακομιδὴ	ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου	276	14
Λάρισσα	Γενὶ σεχὶρ	303	4

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος τοῦ Συγγραφέως. ά.

Πρόλογος τοῦ ἐκδότου μετὰ παρατηρήσεών τινων ἐκ τῶν παροιμιῶν Σολομῶντος. ζ'.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Κεφάλαιον Α'.

Περὶ τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων δι' ὧν ἕκαστος Χριστιανὸς δύναται νὰ σωθῇ. 2

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ πίστεως. 4

Κεφάλαιον Γ'.

Περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως. 12

Κεφάλαιον Δ'.

Περὶ ἐλπίδος. 38

ΦΙΧΡΙΣΤ.

Ἄσηλ Μουελλιφινὶν μπκαδδεμεσί. 6'.

Τὰπ ἐτδιρενὶν μπκαδδεμεσὶ ἰλὲ ἐμσάλι Σουλεϊμανδὰν πάζη νασιχάτ. ή.

ΚΗΣΜΗ ΕΒΒΕΛ.

Πιρινδζὶ Πάπ.

Χὲρ Χριστιανὴ χιὸυναχδὰν χελὰς ἐδὲν μουκταζὶ σεϊλέρ. 3

Ἰκινδζὶ πάπ.

Ἰμὰν πεϊανηνδάδηρ. 5

Οὐτζόυνδζὶ Πάπ.

Πιστεύωνην τεφσιρί. 13

Δόρδόυνδζὶ πάπ.

Οὐμιδ πεϊανηνδάδηρ. 39

Κεφάλαιον Ε'.

Περὶ τοῦ χαιρετισμοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. 52

Κεφάλαιον ΣΤ'.

Περὶ Ἀγάπης. 54

Κεφάλαιον Ζ'.

Περὶ τῶν καλῶν ἔργων καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. 58

Κεφάλαιον Η'.

Περὶ τῶν ἐντολῶν τῆς Ἐκκλησίας 98

Κεφάλαιον Θ'.

Περὶ τῶν ἔργων τῆς Ἐλεημοσύνης 104

Κεφάλαιον Ι'.

Περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν καταβαλλόντων τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα καὶ τοὺς κλάδους αὐτῶν. 126

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Περὶ ἁμαρτιῶν. 128

Πεσινδζὶ πάπ.

Θεοτόκε Παρθένε πεϊανηνδάδηρ. 53

Ἀλτηνδζὴ πάπ.

Μουχαππὲτ πεϊανηνδάδηρ. 55

Γεδινδζὶ πάπ.

Ἐγιοὺ ἀμελλὲρ βὲ ἔββελα Ἀλλὰχ τεάλιανην τενπιχλερί. 59

Σεκιζινδζὶ πάπ.

Κλῆσε τενπεχλερινὶν πεϊανηνδάδηρ. 99

Τοκουζουνδζοὺ πάπ.

Σαδαχὰ ἀμελλερινὶν πεϊανηνδάδηρ. 105

Ὀνουνδζὴ πάπ.

Γεδὶ ὁλόυμλοὺ κιόυναχλὰρ βὲ ἀνλαρὴν δαλλαρινὴ γιηκὰν γεδὶ φαζιλετλὲρ πεϊνηνδάδηρ. 127

Ὄν πιρινδζὶ πάπ.

Κιόυναχλὰρ πεϊανηνδάδηρ. 129

Ὄν ἰκινδζὶ πάπ.

Γεδὶ ἐσραρὴν πεϊανηνδάδηρ. 141

Κεφάλαιον ΙΒ'.

Περὶ τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων 140

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου κεφάλαια εἴκοσι. 178

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ προσεύχεσθαι πρωΐαν καὶ ἑσπέρας. 214

Ἐπίλογος. 236

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἑορτολόγιον μετὰ σημειώσεων περὶ τῆς ἀποδιδομένης εἰς τοὺς Ἁγίους τιμῆς. 241

Πίναξ πασχαλίου τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ κανὼν τοῦ εὑρίσκειν τὴν πρώτην ἡμέραν ἑκάστου μηνός.

Κατάλογος Ἀλφαβητικὸς τῶν ἐν τῷ ἑορτολογίῳ καὶ πασχαλίῳ εὑρισκομένων ἑλλην. λέξεων. 297

Ἔλεγχος παροραμάτων. 308

Κατάλογος τῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν. 321

ΚΗΣΜΗ ΣΑΝΙ.

Μερχοὺμ Γεννάδιος Σχολάριος Πατριγὶν γιγιρμὶ παπλαρή. 179

ΚΗΣΜΗ ΣΑΛΙΣ.

Σαπὰχ βὲ ἀχσαμὰ μαχσοὺς ἱπαδετλὲρ πεϊανηνδάδηρ. 215

Χατιμέ 237

ΚΗΣΜΗ ΡΑΠΙ.

Σενεβὶ ἑορτηλὲρ ἱλὲ ὅλ ἀζιζλερὶν λοὺζούμι τάζιμ βὲ τεκριμλερινὲ δαὶρ πάζη ἰχταράτ. 242

Κὴρκ σενελὶκ Πασχάλιον λεβχασὴ βὲ πὲ χὲρ ἀὴν κάνγη κἰούνδὲν πασλανδηγηνὴν κανονή.

Ἑορτηλὲρ ἱλὲ πασχάλιονδα μεχαρρὲρ πάζη ρουμίδζε λογατλαρὴν Ἄλφα Βῆτα σηρασὴ ἱλὲ Τούρκδζελερι. 297

Σεβὰπ βὲ Χατά. 309

Χαϊρχὰχ Μουστεριλερὶν ἴσμ-ου σόχρετλερί. 321

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Τῶν Φιλομούσων Συνδρομητῶν.

Χαϊρχὰχ Μουστερι λεριμιζὶν

ἰσμ-ου σοχρετλερί.

	Σώμ.
Ἡ Α. Θ. Π. Ἰωακεὶμ ὁ Γ'.	50
Ὁ Ἐξ. Κ. Γεώργιος Ζαρίφης	100
Ὁ Ἐξ. Σ. Μαυρογένης πασσᾶς Ἀρχίατρος.	20
Δημήτριος Τζαρακίδης	25
Σοφία Τζαρακίδου	25
Ὁ ἐξ. Ἰωάννης Σισμάνογλου	15
Ὁ Ἐξ. Δημ. Ἀριστάρχης βέης	10
Ἀνώνυμος	10

	Σώμ.
Ὁ Ἐξ. Γεώργιος Θεοδωρίδης ἐφένδης Ἀρχιφαρμακοποιός.	5
Ὁ Ἐξ. Σ. Μουσοῦρος Βέης.	5
Νικόλαος Ι. Καϊναδὰρ	5
Σουλτάνα Στ. Ἀναστασιάδου	4
Ἀδ. Α.Ι.Λ.Α.Στ. Ἀναστασιάδου	4
Ἀλέξανδρος Μαυρογένης ἐφ.	3
Κωνσταντ. Χ. Καρηνδζόπουλος	3
Πρόδρομος Βασιλείου.	2
Ἀναστάσιος Γ. Ἀϊμελίδης.	2
Ε. Α. Παντζίρη ἐφένδης	2
Ἰορ. καὶ Ἰωά. Χαραλάμπου Ἀϊμελίδη.	2
Ὁ αἰδ. προϊστάμενος Εὐγένειος	2
Κωνσταντῖνος Θεοδωρίδης ἐφ.	1
Γεώργιος Ἀναστασιάδης.	»
Δημήτριος Τζιπουκδζόγλους.	»
Γεώργιος Βοριδης.	»
Κωνσταντῖνος Κασάπογλους	»
Ἀγγελῆς Νικολαΐδης	»

	Σώμ.
Ἐλένη Δ. Ταπεινοῦ.	1
Ἰωάννης Ἰατρόπουλος	»
Ἀχιλλεὺς Δ. Ἀναστασιάδης	»
Ἀρχιμ. Παπάρετος	»
Δαμιανὸς Διαμαντίου	»
Εὐστράτιος Ἀντωνιάδης.	»
Σπῦρος Βασιλείου	»
Δημήτριος Χριστοδούλου.	»
Παναγιώτης Οἰκονομίδης.	»
Ζαφίριος Δογραμαδζῆς	»
Δημήτριος Συμεὼν Ἀϊμελίδης	»
Παππᾶ Λάζαρος Σ. Ἀϊμελίδης	»
Γεώργ. Ἀποστόλου Τζαρακίδης	»
Μαρίνα Γ. Ἀϊμελίδου.	»
Ἰωάννης Κωνστ. Ἐλευθεριάδης.	»
Μαρίνα Ν. Μηγδεσὶ ὀγλοὺ	»
Στέφανος Γ. Ἀϊμελίδης	»
Μαρία Γ. Ἀϊμελίδου	»
Παναγιώτης Ἀν. Δεβεδζιάδης	»